

ଯିହୁଦିକଲ ଭବିଷ୍ୟଦବକାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ଉପକ୍ରମ

1 1-3ମୁଁ ବୁଝିର ପୁତ୍ର ଯାନକ ଯିହୁଦିକଲ । କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ମୁଁ ନର୍ବାସିତ ଥିଲାବେଳେ ଆକାଶ ଖୋଲିଗଲ ଏବଂ ତିରିଗତମ ବର୍ଷର ଚତୁର୍ଥ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ବାବିଲରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଲା ।

ବାଜା ଯିହୋଯୁଧୀନର ନର୍ବାସିତ ହେବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯାନକ ଯିହୁଦିକଲ ନିକଟରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆସିଥିଲା । ଏବଂ ସେହଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିହାସନ

4ତାପରେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ, ବୃଦ୍ଧତ ମେଘ ଓ କାନ୍ଦୁଲ୍ୟମାନ ଅଗ୍ନି ଆସିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲା । ଆଉ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଉଦ୍ଦଳ ତେଜ ବାହାରୁଥିଲା ଓ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ଏକ ଦଳନ୍ତ ଧାରୁ ସଦୃଶ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । 5ସେହି ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିନ ରୂପ ପ୍ରାଣୀର ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ମନୁଷ୍ୟ ପର ଥିଲା । 6୬ବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ରୂପମୁଖ ଓ ରୂପପକ୍ଷ ଥିଲା । 7ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ସଳଖ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପାଦର ତଳିପା ଗୋବିଷ୍ଵର ତଳିପା ଭୁଲ୍ୟ । ଆଉ ସେବୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିର ଯାଇଥିବା ପିତଳ ପର ଝଟକୁଥିଲା । 8ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତଭୂଲ୍ୟ ହସ୍ତ ଥିଲା । ସେ ରୂପ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ପ୍ରାଣୀର ରୂପ ମୁଖ ଓ ରୂପ ପକ୍ଷ ଥିଲା । 9ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ତର ସମ୍ମୁକ, ଆଉ ସେମାନେ ଗମନ କଲାବେଳେ ପଛକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ମୁଖ ଆଡ଼େ ଗମନ କଲେ ।

10ପ୍ରତି ପ୍ରାଣୀର ରୂପ ମୁଖ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ, ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସିଂହର ମୁଖ, ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗୋରାର ମୁଖ ଓ ପଛ ଭାଗରେ ଉକ୍ତେଶ୍ଵର ପକ୍ଷିର ମୁଖ ଥିଲା । 11ପ୍ରାଣୀରୁତ୍କର ତେଣାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଟେଇ ରଜିଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଦୁଇଟି ତେଣା ଏହାର ପାଖରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣୀ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ତେଣା ଏହାର ଦେହକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରୁଥିଲା । 12ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରେ ଗମନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଇଚ୍ଛାନ୍ଦୁସାରେ ସେମାନେ ଗତି କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗମନ କାଳରେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । 13୬ବଂ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ପ୍ରଦୂଳିତ ଅଙ୍ଗାର ଓ ମଶାଲଗୁଡ଼ିକ ସଦୃଶ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବୁଲ୍ୟଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

୬୬ ସେମାନେ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କଲେ । ସେ ଅଗ୍ନି ତେଜୋମୟ ଥିଲା ଓ ତହିଁରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍

ନିର୍ଗତ ହେଲା । 14୬ବଂ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀଗଣ ବିଦୂଳିପରି ଦୁଇଗତିରେ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ିଲେ ।

15-16ମୁଁ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲ ଏବଂ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ରୂପ ମୁଖର ସହିତ, ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚକ ଥିଲା । ସେମାନେ ମଣିପରି ଉଦ୍ଦୁଳ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ସମାନ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚକ ସଦୃଶ ଦେଖାଗଲା । 17ଗମନ କଲାବେଳେ ସେ ରୂପରେ ଯେକୌଣସି ରୂପଦିଗରେ ଗତି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତକମୁଡ଼ିକ ଗତି କଲାବେଳେ ବୁଲ୍ୟନଥିଲା ।

18ସେମାନଙ୍କର ଘେର ଭଜ ଓ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା; ପୁଣି ସେହି ରୂପ ଘେରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦର ଚକ୍ଷୁରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

19ସେହି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଗତି ସହିତ ସେହି ଚକସବୁ ରୂଲିତ ହେଲା । ପୁଣି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଭୁମିରୁ ଉତ୍ଥାତ ହେଲାବେଳେ ଚକରୁଡ଼ିକ ଉତ୍ଥାତ ହେଲା । 20ପବନର* ଇଚ୍ଛାନ୍ଦୁସାରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଗମନ କଲେ । ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଠିଲେ କାରଣ ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଆମ୍ବା କକ୍ରରେ ଥିଲା । 21ପବନର ଇଚ୍ଛାନ୍ଦୁସାରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଗମନ କଲେ । ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଠିଲେ, କାରଣ ସେହି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଆମ୍ବା ଚକରେ ଥିଲା ।

22ପୁଣି ସେହି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଏକ ଆସୁରଣ ଥିଲା, ଏହା ସ୍ଵର୍ଚିକ ଭୁଲ୍ୟ ଉଦ୍ଦୁଳ ଓ ସ୍ଵର୍ଚ ଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଦୁଇଥିରୁ ବିଶ୍ଵାରତ ଥିଲା । 23ସେହି ଆସୁରଣ ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷଏବୁ ଏକ ଆରେକର ଆଡ଼େ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା; ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏ ପାଖରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଓ ସେ ପାଖରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଥିଲା ।

24୬ବଂ ସେମାନେ ଗମନ କଲା ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ଶରୀର ଗୁଣିଲ, ତାହା ମହାନଳ ରାଗିର କଲୋଳ ଭୁଲ୍ୟ, ସର୍ବରକ୍ଷମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସର ଭୁଲ୍ୟ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର କୋଳାହଳ ଶରୀର ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ଅଟକିଲ ଦେଲେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ସଙ୍କୋଚନ କଲେ ।

25୬ବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗତି ବନ କଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସଙ୍କୁଚିତ କଲେ ଓ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଉପରି ଆସୁରଣ

ପଦନ “ଶକ୍ତି” କିମ୍ବା “ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି” କିମ୍ବା “ଆମ୍ବା” କିମ୍ବା “ଇଚ୍ଛା” ।

ଉପରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା । 26ଏବଂ ଆସୁରଣ ଉପରକୁ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ନୀଳକାନ୍ତମଣିରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦିନାସନ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଦିନାସନର ଆକୃତି ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ଏକ ଆକୃତି ଥିଲା । 27ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର କଟିର ଉପର ଭାଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଉତ୍ତରପୁ ତମ୍ଭୁତୁଳ୍ୟ ଉଡ଼ିଲା ଥିବାର ଦେଖିଲା । ପୁଣି କଟି ଦେଶର ତଳ ଭାଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଅଛି ସଦୃଶ ଆଭାମୟ ଥିବାର ଦେଖିଲା । 28ସେହି ତେବେ ତା'ର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵର ଝଟକୁଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଜହାନ୍ତର ପର ଦେଖାଗଲା, ଯାହା ବର୍ଷା ଦିନରେ ମେଘରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ମୁହଁର ଆଭା ଥିଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ଏହା ଦେଖିଲା, ଭୁମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲା । ଏକ ସ୍ଵର ମୋତେ କିଛି କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲା ।

2 ଅନନ୍ତ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, 20, ମୁଁ ଭୁମି ସହି କଥା ହେବା ।” ୨ତା'ପରେ ଏକ ଆମା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ମୋତେ ଠିଆ କରାଗଲା । ତାପରେ ସେହି ସ୍ଵର ମୋ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ୩ତାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲା, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ଭୁମିକୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ସନାନଗଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି । ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ନାତି । ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ମୋ ବିନୁଦରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରି ରୁଲିଛନ୍ତି । ୪ସେହି ଲୋକମାନେ ସୈଞ୍ଚାରୁଗୀ ଓ କଟିନ ଚିତ । ତଥାପି ମୁଁ ଭୁମିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆୟର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି ।’ ୫ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଶ, ସେମାନେ ଭୁମି କଥା ଶୁଣନ୍ତ ବା ନଶୁଣନ୍ତ ଭୁମେମାନେ ଏହସବୁ କଥା ନଶୁଣ୍ୟ କହିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜଣିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଶେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ବକା ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତ ।

‘ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହସବୁ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନେ ଭୁମିର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵର କଣ୍ଠକ ଭୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତ ଓ ଏହା ସତେ ଯେପରି ଭୁମେ କଙ୍କଡ଼ାବିଶାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତି,, ସେଥିରେ ଉତ୍ତରାତି ହୁଅ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ରୁହାଣି ଦ୍ୱାରା ଆତଙ୍କିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୭ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତ ବା ନଶୁଣନ୍ତ ମୁଁ ଭୁମିକୁ ଯାହା କହୁଛି, ସେବବୁକୁ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟେ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

‘ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମେ ଭୁମିକୁ ଯାହା କହୁଅଛୁ ତାହା ଶୁଣ; ଭୁମେ ଏହସବୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ନଦର ମୁଖ ଶୋଳ, ଆମେ ଭୁମିକୁ ଯାହା ଦେଉଅଛୁ ତାହା ତୋଜନ କରାଇ ।’

୯ତା'ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲା ଏକ ହସ୍ତ ମୋ ଆଡ଼େ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ସେ ହାତରେ ଲେଖାଥିବା ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଥିଲା । ୧୦ଆଉ ମୁଁ ସେହି ଶୁଡା ହୋଇଥିବା ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରସାରିତ କଲି ଓ ତାହାର ଉପର ଓ ତଳ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା । ଆଉ ସେଥିରେ ବିଳାପ, ଶୋକ ଓ ସନ୍ନାପର କଥା ଲିଖିତ ଥିଲା ।

3 ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମି ସମୁଖରେ ଯାହା ଦେଖୁଛ ତାହା ତୋଜନ କର । ଏହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ତୋଜନ କର ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଶକୁ ଯାଇ ଏସବୁ କଥା କୁହ ।”

୫ତେଣୁ ମୁଁ ମୁଖ ଶୋଲିଲା ଓ ସେ ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ମୋତେ ତୋଜନ କରଇଲେ । ୩ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମେ ଭୁମିକୁ ଯେଉଁ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଦେଉଥାଛ, ତାହା ଭୁମେ ଆପଣା ଉଦରରେ ପୂରାଥ ।”

ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖାଇ ଦେଲା ଓ ଏହା ମହୁପର ମିଠା ଲଗିଲା ।

୪ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆୟର ବାକ୍ୟସବୁ କୁହ । ୫ଆମେ ଭୁମିକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ନିକଟକୁ ପଠାଉ ନାହିଁ । ଯାହା ଫଳରେ ଭୁମିକୁ ତାଙ୍କ ଭାଷା ବୁଝିବା କଷ୍ଟ ହେବ । ଆମେ ଭୁମିକୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ପଠାଉଅଛ । ୬ବୃତ୍ତ ଅଳଗା ଅଳଗା ଦେଶଗୁଡ଼କ ନିକଟକୁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପାପାତ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାଷା ବୁଝିପାରନ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଭୁମିକୁ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତ, ସେମାନେ ଭୁମି କଥା ଶୁଣିଥାନ୍ତ । ୭କିନ୍ତୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଭିକଷ୍ୟତବଂଶଧରଗଣ ଭୁମି କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆୟ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ରୁହାନ ନାହିଁ । ସମୁଦ୍ର ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଜିଦଖୋର ଓ କଟିନ ଚିତ ଅଟନ୍ତ । ୮ମାତ୍ର ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ପର ଓ କପାଳ ପର ଭୁମିର ମୁଖ ଓ କପାଳକୁ ଦୃଢ଼ କରିଅଛ, ୯ଯେପରି ବଚମକି ପଥର ଅପେକ୍ଷା ହୀରା କଠିନତର । ଆମେ ସେବୁକଠାରୁ ଭୁମିର ମୁଣ୍ଡର ଶକ୍ତି କରିଅଛୁ । ତେଣୁ ଯଦିଓ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ, ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରୁହାଣିରେ ଉଦ୍ଧବତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

୧୦ଆତର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମେ ଭୁମିକୁ ଯାହା କହୁଛ ଭୁମେ ସେହସବୁ କଥା ଆୟର ଅନ୍ତକରଣରେ ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରେ ଗ୍ରହଣ କର । ୧୧ଏବଂ ଭୁମେ ଭୁମି ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ‘ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆୟର ପ୍ରଭୁ ଏହି ସବୁ କଥା କୁହନ୍ତି ।’ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତ ବା ନ ଶୁଣନ୍ତ, ୧୨ଭୁମେ ଏହସବୁ କଥା ନଶୁଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ।”

୧୨ଏହାପରେ ଆମା ମୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲା, ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ପଛରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା । ତାହା ଏକ ବନ୍ଦୁ ଧୂମ ଥିଲା, ଏହା ଶୁଣାଗଲା, “ଧନ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ।” ୧୩ସେହି ନିବାତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ତେଣା ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ତ ଖାତେ ହେବାର ଶବ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚକସବୁର ଗର୍ଜନ ଏକ ବନ୍ଦୁଧୂମ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା । ଏହା ବନ୍ଦୁଧୂମ ପର ଉଚି ଥିଲା । ୧୪ତା'ପରେ ଆମା ମୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଗଲା । ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହୃଦୟରେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଗମନ କଲି ଏବଂ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋତେ ଧରଥିଲା । 15ତେବେ ମୁଁ ତେଳ-ଆଗୀବକୁ, କବାର ନଦୀ ତୀର ନିବାସୀ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବ୍ରତ ଓ ନୀରବରେ ସାତଦିନ ବସି ରହିଲା ।

16ଅନନ୍ତର ସାତଦିନ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । 17“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମେ ଜଣାଯେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ଭୁମିକୁ ପ୍ରହରି କର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥାଉ । ଏଣୁ ଆମ ମୁଖର କଥା ଶୁଣ ଓ ଆମ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅ । 18ଯଦି ଆମେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଟିକୁ କହୁ, ‘‘ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରବ ।’’ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର କୁକର୍ମରୁ ତା’ର ଦୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସତକ୍ କରିବ ନାହିଁ, ସେପରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ମରିବ କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୁଁ ଭୁମିକୁ ଦାୟୀ କରିବ ।

19“ମାତ୍ର ତୁମେ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସତକ୍ କରିଥାଆ ଆଉ ସେ ଆପଣା ପାପରୁ ଓ କୁପଥରୁ ନ ଫେରେ; ସେ ନିଜ ଦୋଷ ଯୋଗୁ ମରବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାକୁ ସତକ୍ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଲା ।

20“ସେହିପରି ଭାବରେ ଯଦି କୌଣସି ଧାର୍ମିକ ଲୋକ, ଧାର୍ମିକ ହେବା ବନ୍ଦ କରି ପାପ କରେ, ଆଉ ଆମେ ତା’ ସମୁଖରେ ଏକ ଝୁଣ୍ଡିବା ବସୁ ରଖୁ, ତେବେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ଏବଂ ତା’ର ପୁଣ୍ୟକର୍ମରୁ ହାବାବକୁ ନିଆୟିବ ନାହିଁ । ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ସେ ପାପ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁନିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆମେ ଭୁମିକୁ ଦାୟୀ କରିବା । କାରଣ ତୁମେ ତାକୁ ସତକ୍ କଲ ନାହିଁ ।

21“କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଯଦି ତୁମେ ସତକ୍ କଲ ଓ ସେ ପାପ କଲା ନାହିଁ, ସେ ବନ୍ଧିବ କାରଣ ସେ ଭୁମିର ଚେତନା ନେଇଲା । ଏହିପରି ତୁମେ ଭୁମିର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲା ।”

22ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଅଧିକ୍ଷାନ କଲ, ସେହିଠାରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଉଠି ପଦ ଭୁମିକୁ ବାହାର ଯାଆ । ଆମେ ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବା ।”

23ତେଣୁ ମୁଁ ଉଠି ପଞ୍ଚିଲ ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଗଲି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ସେ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ କବାର ନଦୀ କୁଳରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଖିଥିଲା, ଏହାହିଁ ତାହା ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ମୁହଁ ମାଡ଼ ଭୁମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲା ।

24ତା’ପରେ ଆମ୍ବା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲ ଓ ମୋର ପାଦ ଉପରକୁ ନେଇଗଲା । ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲା, “ଯାଆ, ଏବଂ ତୁମେ ଆପଣା ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ନିଦକୁ ବୁଦ୍ଧ କର ରଖ, 25ମାତ୍ର ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଲୋକମାନେ ଭୁମିକୁ ରହିଥିଲୁରେ ବନ୍ଧିବେ; ତହିଁରେ ତୁମେ ବାହାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିବ ନାହିଁ । 26ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମ୍ଭ ଦିହାକୁ ଭୁମି ମୁଖର ତାଳରେ ଯୁକ୍ତ କରିବା, ଫଳରେ ତୁମେ ନୀରବ ରହିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗାଳ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତି ଅଟନ୍ତି । 27କିନ୍ତୁ ଭୁମିର ପାତି ଆମ୍ବ ଆଜାରେ ଫିଟିବ । ତା’ପରେ ତୁମେ

ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି’’ ଯଦି ସେମାନେ ଲଜ୍ଜାକରନ୍ତ, ଶୁଣନ୍ତ ବା ଯଦି ସେମାନେ ଲଜ୍ଜା ନକରନ୍ତ ବା ନଶୁଣନ୍ତ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତି ଅଟନ୍ତି ।

4 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ସମୁଖରେ ଖଣ୍ଡ ଲଜ୍ଜା ରଖ ଓ ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରର ନକ୍ଷା ଅଙ୍ଗନ କର । ୨େବଂ ସେବୁତିକୁ ସେବନ୍ୟରେ ବେଶ୍ଟିତ କର, ତାହା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ତାହା ବିବୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର । ଆଉ ତାହା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣୀ ଶ୍ଵାପନ କର ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଚୀର ଭେଦକ ଯନ୍ତ୍ର ଶ୍ଵାପନ କର । ୩େବଂ ଗୋଟିଏ ଲୁହାର କରେଇ ନିଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଓ ନଗରର ନକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଲୁହାର ପ୍ରାଚୀର ରୂପେ ଶ୍ଵାପନ କର ଏବଂ ଏହା ଆତକୁ ବୁଲିପତ । ନଗର ଭୁମିର ଅବଗୋଧତ ହେବ । ଏହା ଜଣାଯେଲୀଶ୍ଵରମଙ୍କର ଏକ ଶିଖ ହେବ ।

4“ଆଉ ତୁମେ ଭୁମିର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇ ପଢ଼ ରହିବ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ତୁମେ ନିଜେ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ବୋହିଛ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ବାମପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇ ଅପରାଧ ପଢ଼ିରହିବ, ୫ତୁମେ ନଶୁଣ୍ୟ ୩୯୦ ଦିନ ଜଣାଯେଲ ଦୋଷବହନ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ଭୁମିକୁ କହୁଅଛି, କେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାଯେଲ ଦୃଶ୍ୟିତ ହେବ, ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମାନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷା ।

5“ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନ ସମାପ୍ତି ପରେ ତୁମେ କିମ୍ବ ଲେଉଷାଇବ ଏବଂ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗୟନ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯିହିଦାର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ । ଆମେ ନିର୍ମିତ କରିଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଏହା ଗ୍ରାନିଟ ଦିନ ପାଇଁ କରିବା ଉଚିତ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ଥାଏ ।”

7ପରମେଶ୍ୱର ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ବିର୍ତ୍ତମାନ ଯିରୁଶାଲମର ଅବଗୋଧତ ନଗର ଆତକୁ ବୁଲିପତ ଏବଂ ରଙ୍ଗ ହସ୍ତରେ ଏହା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କର । ୮ବିର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ଆମେ ଭୁମିକୁ ରହିଥିଲୁରେ ବାନ୍ଧି ଥାଏ । ଏଣୁ ତୁମେ ଭୁମିର “ନଗର ଉପରେ ଅବଗୋଧର ସମାପ୍ତ ନ କରିବ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଲେଉଷିବ ନାହିଁ ।”

9ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ଗହମ, ଯଦି, ଶିମ, ମସୁର, କୋଆର ଓ ନନା ନେଇ ସେବୁତିକୁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ରଖ । ତୁମେ ଭୁମିର ଖାଦ୍ୟ ଏଥରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ତୁମେ ୩୯୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଖାଇବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଢ଼ିରହିବ । ସେହି ଦିନମୁକ୍ତକରି ଏହିସବୁ ଖାଦ୍ୟ ତୋଦନ କରିବ । ୧୦ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କୋଷିଏ ଶେକଳ ଓ ନନର ଖାଦ୍ୟ ତୋଦନ କରିବ । ଦିନସାରା ଏହାକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ । ୧୧ଆଉ ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ହିନ୍ଦର ଷଷ୍ଠିଗା ନଳପାନ କରିବ । ତୁମେ ସମୟକୁ ସମୟ ଭୁମିକୁ କରିବ । ୧୨ପୁଣି ତୁମେ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଯଦିପିଷ୍ଟକ ପର କରିବ ଓ ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସାର ପାକ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସମୁଖରେ ତୋଦନ କରିବ ।” ୧୩ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଏହି ପ୍ରକାରେ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନେ

ଜାତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଖାଲବେ, ଯେଉଁଠାରୁ
ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଉତ୍ତରେବା ।”

୧୪ଭାଗରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ! ଅଶୁଭ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଦୀର୍ଘ ମୁଁ ନିଜକୁ କେବେ ଅଶୁଭ କରି ନାହିଁ । ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୁକ୍ତ ପଶୁ, ପଚା ଯାଇଥିବା ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଦୀର୍ଘ ମରାହୋଇଥିବା ପଶୁର ମାସ ଭୋଦନ କରି ନାହିଁ । ଅଥବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ମାସ ମୋ ପାଟିରେ ଦେଇ ନାହିଁ ।”

**୧୫ଭା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା
ଉଦୟମ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ଦିଶ୍ବ ବଦଳରେ ମୁଁ ଭୁବନ୍ଧୁ ଗୋବର
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦେବି । ତୁମେ ଏହାର ନିର୍ମାଣରେ ଗୋଟିଏ
ସେବି ପାଶିବ ।”**

16ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ
ପୃତ୍ର, ଆମେ ଯିରୁଣାଳିମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିବା ।
ସେମାନେ ଉକ୍ତଶ୍ୟରେ ସାମିତ ପରମାଣୁ ଥିଲୁ ଭୋଜନ
କରିବେ ଓ ମହାଭୟରେ ସାମିତ ପରମାଣୁରେ କଳପାନ
କରିବେ । **17**ଅନୁ ଓ ଜଳର ଅଭ୍ୟବ କାରଣରୁ, ସେମାନେ
ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ଆଞ୍ଜିତ ହୋଇଯିବେ ଏହଂ ସେମାନଙ୍କର
ପାପ ଯୋଗୁଁ କୀଣ ହୋଇ ଯିବେ ।

୫ 1-୨“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ନାପିତର ଶୁଣ ପର ଭୁଲେ
ଏକ ତୀର୍ତ୍ତ ଖଦ୍ଦରେ ନିଜର ମସୁକ ଓ ଦାଢ଼ି ଖିଆଇ
ହେବ । ତୁମ୍ଭୁଁ ନିକିତ୍ତରେ ବାଲକୁ ଓଡ଼ନ କର ଏବଂ ଏହା
ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କର । ତା'ପରେ ଏହାର ଏକ
ତୃତୀୟଶ ନିଅ ଏବଂ ଭୁମର ଅବରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଲାପରେ,
ସେହି ବାଲକୁ ସେହି ନଗର ନକ୍ଷାର ମହିରେ ଦର୍ଶା
କରିବ । ଆଉ ଏକ ତୃତୀୟଶ ଖଦ୍ଦରେ କାଟ ଓ ନଗର
ଚଭୁଦ୍ଧିଗରେ ଭିଣ୍ଠି ଦିଅ । ଆଉ ଏକ ତୃତୀୟଶ କେଶ
ପବନର ମୁହିଁରୁ ଫୋପାଛି ଦିଅ* । କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦୂର ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିବା ଓ ଖଣ୍ଡାରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା । ୩ପୁଣି ଭୁଲେ ଥିଲୁ ପରିମାଣର
କେଶ ମେଇ ଆପଣା ବୟୁଞ୍ଚଳରେ ବନ୍ଦିବ । ୪ୱହ ବାଲଗୁଡ଼ିକରୁ
କିଛି ଅଧିକ ନିଅ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ରିରେ ଫୋପାଛି ଦିଅ
ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶା କର, କାରଣ ଜଗାଯେଲାଘାର ଆମ୍ବେ
ଅଗ୍ରି ପଠାଇବା ।”

୫ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ,
 “ଏହା ଯିରୁଗାଲମ ଥଟେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଦେଶମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ ଓ ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଦେଶଗୁଡ଼କ ଅଛି । ୬ଆଉ ଯିରୁଗାଲମର ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା
 କରି ସେହି ଗୋକ୍ଷୀଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆୟ ଶାସନାବଳି ବିବୁଦ୍ଧରେ
 ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶଟ୍ଟିତ ଦେଶ ସମୁଦ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଆୟ ବିଧ
 ସକଳର ବିବୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି । କାରଣ
 ସେମାନେ ଆୟର ଶାସନାବଳି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆୟର
 ବିଧପର୍ବକ୍ଷ ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହିଁ ।”

୭ତେଣ ସଦାପତ୍ର ମୋର ପତ୍ର କହନ୍ତି, “ଉମ୍ମେମାନେ

ଆପଣା ଚର୍ଦ୍ଦିଗ୍ନିତ ଗୋଷ୍ଠୀରଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗଣ୍ଡଗାଲକାରୀ
ଅଟ ଓ ଭୁମ୍ବେମାନେ ମୋ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁ
ନାହିଁ କିଥିବା ଭୁମ୍ବ ଚର୍ଦ୍ଦିଗ୍ନି ଦେଗମାନଙ୍କର ଚଳଣି
ଅନୁସାରେ ଦୀବନ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ ।” 8ତେଣୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତେଣୁ ଆମେ ଭୁମ୍ବର ବିପକ୍ଷ
ଅଛୁ ଓ ଆମେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭୁମ୍ବର ବିଗୁର କରିବା ।
9ଆମେ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା କରିବା, ଯାହା ଆଗରୁ
କେବେ କରି ନାହିଁ କିଥିବା ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ କରିବା
ନାହିଁ, କାରଣ ଏହିସବୁ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ
ହେବ । 10ଯିଶୁଗାଲମର ଲୋକମାନେ ଏପରି ଖୁର୍ଦ୍ଦାର୍ଦ୍ଦ ହେବେ
ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ପିତାମାତା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
ଡୋକନ କରିବେ ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ
ଡୋକନ କରିବେ । ଏବଂ ଆମେ ଭୁମ୍ବର ବିଗୁର କରିବା ଓ
ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟଗାର ପୁଥିବୀର ଶେଷ ସୀମାରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ
କରିବା ।”

11ତୁହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ଆପଣାର
ଭୁକ୍ତ ବୟସ ସକଳ ଦ୍ୱାରା ଓ ଆପଣାର ସବୁ ଘୁଣାଯୋଗ୍ୟ
କର୍ମଦୂର ଆୟର ପଦକ୍ଷରସ୍ତାନ ଅଶୁଭ କରିଥାଏ, ଏଥିପାଇଁଲେ
ଆମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଆମେ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ,
ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଛ କରିଦେବା । ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ବୁଝିବ କରିବା ନାହିଁ କି ଦୟା କରିବା ନାହିଁ । **12**ତୁମମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ମହାମାରୀରେ ଓ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷରେ ନଗର
ମଧ୍ୟରେ ମରିବେ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ
ଯୁଦ୍ଧରେ ନଗର ବାହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ; ଆଉ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ହେବେ । ଯେହେତୁ ଆମେ
ଖତ୍ତି ନେଇ ଗୋଡାଇବା । **13**ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରଦ୍ଧରେ
ଆୟର କୋଧ ଶେଷ ହେବ ଓ ଆୟର କୋପ ଶାନ୍ତ
ହେବ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିବାରୁ
ଆମେ ନକେ ଆଶ୍ରୟ ହେବା । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରୁ ମୋର କୋଧ ଦୂରେଇ ଯିବି, ସେମାନେ
ନାଶିବେ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା କୋଧ ସେମାନଙ୍କ
ବିରଦ୍ଧରେ କହିଅଛି ।”

14 ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ଯିରୁଗାଲମ,
ଆମେ ଭୁମକୁ ବିନାଶ କରିବା । ଭୁମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ତୁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ
ଓ ଭୂମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ପଥକଗଣ ଭୁମର ଗାଳି
ଦେବେ, ପରିହାସ କରିବେ । 15 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ
କ୍ଲୋଧରେ ଏବଂ କ୍ଲୋଧଭସ୍ତନାରେ ଭୁମମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଦେବା,
ଭୁମମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର୍ଭର ଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗାଲିର,
ପରିହାସର ଓ ଆଶ୍ରୁପ୍ରିୟର ଏକ ଦିଲ୍ଲୀପର ଦିଷ୍ଟୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥରୁ ଏକ ପାଠ ଶିଖିବେ । ଆମେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛୁ । 16 ଆମେ ଆମର ବିନାଶକାରୀ
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ତୀରଗୁଡ଼ିକ ଭୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ନିଶ୍ଚିପ କରିବା ।
ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଇଦି,
ମୁଁ ଭୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇବା
ଏବଂ ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିବା ।
17 ଆଉ ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବିଗ୍ରହ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ବନ୍ଦ୍ୟବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇବା, ସେମାନେ ଭୁମକୁ ନିଃସନାନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବେ ।

ମହାମାରୀ ଓ ରକପାତ ଭୁଯମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବ । ଏବଂ ଆମେ ଭୁଯମାନଙ୍କ ଦିନଦିନରେ ଖତ୍ତ ଉଠାଇବା । ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛୁ ।”

6 ଅନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୫େ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁଯେ ଜଗାଯେଲର ପର୍ବତଗଣ ଆଡ଼େ ବୁଲିପଢ଼ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କରା । ୩କୁହ:

‘ହେ ଜଗାଯେଲର ପର୍ବତଗଣ, ଭୁଯେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ! ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼କୁ, ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼କୁ, ଜଳପ୍ରଶାଳୀ ଓ ଉପତ୍ୟକା ସମୁଦ୍ରକୁ ଏହିକଥା କହନି, ଦେଖ ଆମେ ନିଜେ ଭୁଯମାନଙ୍କ ବୁଝନରେ ଏକ ଖତ୍ତ ଆଣିବା ଓ ଭୁଯମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚପ୍ଲାନୀଗୁଡ଼କୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବା । ୪ଆମେ ଭୁଯମାନଙ୍କର ହୋମବଳ ନମନେ ଥିବା ଯଜବେଦୀଗୁଡ଼କୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ଭୁଯମାନଙ୍କର ସ୍ତୁଗନ ବେଦୀକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା । ପୁଣି ଭୁଯମାନଙ୍କର ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ ଭୁଯମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ସମ୍ମଖରେ ଫୋପାଇ ଦେବା । ୫ଆଉ ଆମେ ଜଗାଯେଲ ସମ୍ଭାନଗଣର ଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣର ସମ୍ମଖରେ ରଖିବା ଓ ଭୁଯମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତକୁ ଯଜବେଦୀଗୁଡ଼କରେ ରଖିଆଡ଼େ ଦ୍ଵିତୀୟଦେବା । ୬ଭୁଯମାନଙ୍କର ବସତିଷ୍ଠବୁ ଓ ନଗରଗୁଡ଼କ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ ଓ ଉଚ୍ଚପ୍ଲାନୀଷ୍ଠବୁ ଧ୍ୟାପ କରାଯିବ । ଯାହାଫଳରେ ଭୁଯମାନଙ୍କର ଯଜବେଦୀ କେବେ ପୁଣି ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ ଓ ତାହା ଭାଗ ହୋଇ ପଢ଼ ରହିବ ଓ ଭୁଯର ମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠବୁ ଭୁଣ୍ଟିବୁଣ୍ଟି ହେବ । ଭୁଯର ଧ୍ୟାପଦେବୀ ଭଜାଯିବ ଓ ଦୂରରେ ମନୁଷ୍ୟ ନମିତ ମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠବୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁଷବୁ ଭୁଯେ ତିଆର କଲ, ସେମୁଣ୍ଡକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୟାପ କରାଯିବ । ୭ଭୁଯମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ନିହତ ହେବେ, ତାହାହେଲେ ଭୁଯମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।’’

୮“କିନ୍ତୁ ଆମେ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବା । ସେମାନେ ଖତ୍ତରୁ ଖେଲିପାଇ ଯେତେବେଳେ ନାମା ଦେଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିବେ । ୯ଏବଂ ବଞ୍ଚିରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେହିମାନଙ୍କୁ ଗୋଟୀଯମାଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନାଯିବ, ସେମାନେ ମୋତେ ମନେ ରଖିବେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୀ ହୃଦୟକୁ କପର ପୁଣ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକରୁ, ଯାହା ଆମ୍ବାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୀ ଆଖି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠବୁକୁ ଅନୁସରଣ କଲା । ସେମାନେ ନିଜେ କରିଥିବା କୁର୍ମ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ଘୃଣା କରିବେ । ୧୦ଯେହିଥିପାଇଁ ସେମାନେ ହୃଦୟୋଧ କରିବେ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ ଯେ, ଆମେ ବୁଝାରେ କହ ନଥିଲୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିଥିଲୁ ଯେ, ଏହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ମନ କର୍ଯ୍ୟ କରିବା ।”

୧୧ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୁଯେ ତାଳ ବନାଅ ଓ ପଦାଘାତ କର ଓ କୁହ: ଧକ! ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ଓ ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଜଗାଯେଲର ଗୁହ ଖତ୍ତର, ଭୁର୍ଭିଷର ଓ ମହାମାରୀର ଶିକାର ହେବ । ୧୨ଦୂରବର୍ତ୍ତ ଲୋକମାନେ ମହାମାରୀର ମରିବେ । ନିକଟବର୍ତ୍ତ

ଲୋକମାନେ ଖତ୍ତର ନିହତ ହେବେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଭୁର୍ଭିଷର ମରିବେ । କେବଳ ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୋଣ୍ଠତ ହେବାର ବନ କରିବା । ୧୩ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ଆମେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀର ମୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯଜବେଦୀ ରଖିପାଖରେ, ପର୍ବତର ଶାର୍କ ଦେଶରେ, ଶୁଙ୍ଗରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁକ ହରତବର୍ଣ୍ଣ ଦୂର ତଳେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋନ ଓକ ଦୂର ତଳେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ସକଳ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କୁ ସ୍ଵାବସିତ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ପାଇବେ । ୧୪ପୁଣି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଝନରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଦିବଳ ପ୍ରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର ବସତି ସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ୟାପ ଓ ଶୁଣ୍ୟ କରିବୁ । ତହିଁରେ ଆମେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

7 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟକୁ ଆପିଲା । ୨ୟ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗାଯେଲ ଭୂମିକୁ କହନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଦେଶର ସମାପ୍ତି ଆସିଯାଇଛି ।

୩ବର୍ଗମାନ ଭୁଯର ଅନ୍ତମକାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ଆମେ ଭୁଯ ଦିନଦିନରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ଭୁଯର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଭୁଯର ବିଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଭୁଯର ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ସକଳ କର୍ମ ପାଇଁ ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।

୪ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ, ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ ଅନୁକର୍ମ କରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ ଭୁଯର ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ଭୁଯର ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥା ପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ କରିବା । ଯାହାଫଳରେ ଭୁଯମାନଙ୍କର ଭାଙ୍ଗିବା ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ତମକାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ଆମେ ଭୁଯର ମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠବୁ ହେଉଥିଲୁ ।

୫ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅମଙ୍ଗଳ ଆସୁଥିଲା । ୬ଅନ୍ତମ କାଳ ଆସୁଥିଲା, ଯଦିମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଏହା ଭୁଯମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲା । ୭ହେ ଦେଶର ନିବାରୀଗଣ, ଭୁଯମାନଙ୍କର ଅନ୍ତମ ଦଣ୍ଡ ଆସିଯାଇଛି । ସେହି ସମୟ ଆସୁଥିଲା, ଭୁଯର ଶେଷ ବିଗ୍ରହ ଦିନ ଅତି ନିକଟ । ସେହି ଦିନଟି ସନ୍ଦେହର ଓ ବହୁତ ଭୁଖୀପର୍ଦ ଅଟେ । ତାହା ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ ଧୂମର ଦିନ ନୁହେଁ । ୮ବର୍ଗମାନ ଆମେ ଆପଣା କୋଣ୍ଠକୁ ଭୁମ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସେ ନକରିଛୁ ଏବଂ ଭୁଯର କର୍ମନ୍ତୁଷାରେ ବିଗ୍ରହ ନ କରିବୁ । ଆମେ ଭୁଯର ମନ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଭୁମଙ୍କୁ ଦ୍ଵିତୀୟ କରିବା । ୯ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ କି ଭୁମଙ୍କୁ ଅନୁକର୍ମ କରିବା ନାହିଁ । ଆମେ ଭୁମଙ୍କୁ ଭୁଯର ମନ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଓ ଭୁମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥା ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । ଏବଂ ଭୁଯମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ଭୁମଙ୍କୁ ଆଗାତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦“ଦେଖ, ସେହିଦିନ ଆସୁଥିଲା । ଭୁଯର ଶେଷ ବିଗ୍ରହଙ୍କ ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଯଷ୍ଟି ଅଙ୍କୁରତ ଓ ପୁଣ୍ଡିତ ହେଇଥିଲା । ୧୧ନଶେ ଉପର ବ୍ୟକ୍ତି

ଦୁଷ୍ଟ ଆଶାପରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ନିନଗହଳି ମଧ୍ୟରେ କଣେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ନୁହେଁ।

12“ସମୟ ଆସିଥାଏ, ସେହିଦନ ନିକଟବିର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥାଏ । କ୍ଲେତା ଆନନ୍ଦ ନ କରୁ ଓ ବିକ୍ରେତା ଶୋକ ନ କରୁ । କାରଣ ଭୟକ୍ରିୟର ଦଣ୍ଡ ନିନଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଯାଇଛି । **13**ବିକ୍ରେତା ବିକ୍ରୟ କରିଥିବା ସମ୍ଭିତି, ସେ ବିଥିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଫେର ପାଇବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ସମସ୍ତ ଲୋକାରଣ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ଏହା ବଦଳା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶେ, କେହି ଆପଣା ଜୀବନକୁ ଧର ରଖିବାକୁ ସନ୍ଧାନ ହେବ ନାହିଁ ।

14“ସେମାନେ ତୁରୀଗୁଡ଼କ ବନାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଢ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ କେହି ଯିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଆମ୍ବର କ୍ରୋଧ ସମସ୍ତ ନିନଗହଳି ଉପରେ ଅଛି । **15**ବାହାରେ ଶତର ଶତ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ମହାମାରୀ ଓ ଦୁର୍ଜ୍ଵାଳ ଅଛି । ଯେଉଁଲୋକ ଶୈତାନକୁ ଯିବ ସେ ଶତରେ ମରିବ ଓ ଯେ ନିନର ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ସେ ଦୁର୍ଜ୍ଵାଳ ଓ ମହାମାରୀରେ ବିନାଶ ହେବ ।

16“କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ସେମାନେ ପର୍ବତ ଆତକୁ ଦୌଡ଼ିବେ । ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ ପର୍ବତ ଉପରେ କରୁଣାଭାବରେ ବିଳାପ କରିବେ, ଉପତ୍ୟକାରେ କପୋତ ବାହୁନବା ପର । **17**ସମସ୍ତଙ୍କର ହସ୍ତ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଯେ, ତାହା ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶ୍ରୁ ନଳପର ତରଳ ହେବ । **18**ଏବଂ ସେମାନେ ଚଟକ୍ଷୟ ପରିଧାନ କରିବେ । ସେମାନେ ଭାୟରେ କରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖ ଲନ୍ଦାରେ ଆଳାଦିତ ହେବ ଓ ଦୁଃଖର ଚିନ୍ତା ଦୂରୁପ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଠିତ ଥରିବେ । **19**ସେମାନେ ନିଜ ନିକର ରୂପକୁ ଦାଣ୍ଡରେ ପକାଇ ଦେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥଳୀ ଅଶୁଭ ବସ୍ତୁ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । ସେ ସବୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତାଙ୍କ କୋପରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଧାରୁ ସମ୍ମାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହିଥାବୁ କିମନ୍ଦଗୁଡ଼କ ପାପ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କାରଣ ଥିଲା ।

20“ସେହି ଲୋକମାନେ ମନ୍ତ୍ରିର ସ୍ଥଳର ଅଳକାରରେ ଦୁଃଖ୍ୟ ମୁକ୍ତିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯେଉଁଥାପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ମୁକ୍ତିଗୁଡ଼କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ରଖିଲେ । ତେଣୁ ଆମ୍ବେ ସେଗୁଡ଼କ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଣ୍ଟିତ ପାମଗ୍ରୀରେ ପରିଣତ କରିଦେବା । **21**ତା'ପରେ ଆମ୍ବେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରିର କୁଣ୍ଡଳ ପାମଗ୍ରୀ ରୁପେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ କୁଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ପୁଥିଗୀର ବୁଝୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ କହୁଣ୍ଟିତ କରିବେ । **22**ଆଉ ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଫେରଇବା । ସେମାନେ ଆମ୍ବର ନିର୍ବିଶ୍ୱାନ ଅପଦିତ କରିବେ । ଆଉ

ତକାୟୁତମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ଅପଦିତ କରିବେ ।

23“ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିରୁଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । କାରଣ ରକ୍ତପାତରୁ ଅପରାଧରେ ଦେଶ ପରପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦୌର୍ଯ୍ୟମ୍ୟରେ ନିନର ପରପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ । **24**ତେଣୁ ଆମ୍ବେ ଦୁଷ୍ଟ ନାତିମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୁହସବୁ ଅଧିକାର କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେ ବଳବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଚାର୍ଷ୍ଟ କରିବା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପବତ୍ର ପୁନାସ୍ତାନ କହୁଣ୍ଟିତ ହେବ ।

25“ଭୁମେମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ଭୟଗୀତ ହେବ ଓ ଭୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଅନେକଷଣ କରିବ ମାତ୍ର କିଛି ପାଇବ ନାହିଁ । **26**ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଘଟିବ ଓ ଜନରବ ଉପରେ ଜନରବ ହେବ । ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବିଦକାର ନିକଟରୁ ଦର୍ଶନର ଚେଷ୍ଟା କରିବ । କିନ୍ତୁ ଯାଦକମାନଙ୍କର ଶିଖା ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବ ଲୋପ ପାଇବ । **27**ଭୁମୀନାନଙ୍କର ରାଜା ଶୋକ କରିବେ ଓ ନେତ୍ରବର୍ଗ ଶୋକର ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିବେ । ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତ କମିତି ହେବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଆଚରଣ ଓ ଆଦର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିବା । ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରାଗ କରିଯିବ ତହିଁରେ ଆମ୍ବେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁଁ, ଏହା ସେମାନେ ହୃଦୟମାନ କରିବେ ।”

8 ଅନନ୍ତର ଷଷ୍ଠ ଦର୍ଶର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଆମ୍ବେ ଆପଣା ଗୁହରେ ବିଥିଥିଲୁ ଓ ଯିହିଦାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଆମ୍ବେ ସମ୍ମାନରେ ଆଶ୍ରୁ ସମ୍ମାନରେ ବିଥିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା । **2**ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ବେ ଅଗ୍ରିର ଆଶ୍ରାତୁଳ୍ୟ ଏକ ମୁକ୍ତି ଦେଖିଲୁ । ତାଙ୍କର କଟୀଦେଶରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଥିଲା ଓ କଟୀଠାରୁ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାରୁ ଭୁଲ୍ୟ ଦେୟାତିମୟ ଥିଲା । **3**ତା'ପରେ ଆମ୍ବେ ଦେଖିଲୁ, ସେ ଏକ ହସ୍ତ ପର ନିଶାୟାଦିଥିବା କିଛି ବିଷ୍ଵାର କରି ମୋର କେତେ ଧରାଇଲେ । ତା'ପରେ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇ ନେଲା, ପୁଥିବା ଓ ଆକାଶର ମଧ୍ୟବିର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଲା । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦର୍ଶନକୁ ଯିନ୍ଦାଳମର ଭତ୍ର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଉତ୍ତରଭିମୁଖୀ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାରା ନିକଟକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ମୁକ୍ତି ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧର କାରଣ ହେଲା । **4**ଉତ୍ୟକାରେ ମୁଁ ଦେଖିଥିବା ଦୂର୍ବ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ୟକାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ।

5ତେଣୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଦେଖି ।” ତେଣୁ ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲି ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯକ୍ଷଦେବୀ ପାଠକର ଉତ୍ତର ଦିଗପୁ ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ସେହି ମୁକ୍ତି ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର କାରଣ ହେଲା ।

6ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଦେଶ, ସେମାନେ କ'ଣ କରୁନ୍ତି? ଆମ୍ବେ ଯେପରି ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରି ଅଗଣ୍ଯାଦୁର୍ବ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ଜଣ୍ମାୟେଲ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଗଣ ଏଠାରେ ମହା ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କରୁଥିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହାପରେ ଭୁମେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ମହା ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିବ ।”

୭ପୁଣି ସେ ମୋତେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦୂର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ତେହିଁରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି କରନେ କାନ୍ଦୁରେ ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ର ଥିବାର ଦେଖିଲି । ୮ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି କାନ୍ଦୁକୁ ଖୋଲ ।” ତେହିଁ ମୁଁ ସେହି କାନ୍ଦୁ ଖୋଲିଲା ଓ ଏକ ସ୍ଥନର ଦୂର ଆଧିଶ୍ଵର କଲି ।

୯ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ଉତ୍ତରକୁ ଯାଥ ଓ ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ନିଧନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ କରୁଥିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖ ।” ୧୦ତେଣୁ ମୁଁ ଉତ୍ତରକୁ ଗଲି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶସ୍ତ୍ର କାନ୍ଦୁରେ ଚତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସରୀସ୍ମୃତିମାନଙ୍କ ଏବଂ କୀଟପତଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କର ଓ ଜଣ୍ମାୟେଲୀମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ମୁର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲି ।

୧୧ପୁଣି ସେ ସବୁର ସମୁଖରେ ଜଣ୍ମାୟେଲ ବଂଶୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ସଭ୍ରତ ନିଶ ଠିଆ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଶାପନର ପୁତ୍ର ଯାସନମୟ ଠିଆ ହୋଇଥିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଧୂପଦାନୀ ହସ୍ତରେ ଧରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଧୂପରୂପ ଧୂମର ସ୍ତରକ୍ଷି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଉଠୁଅଛି । ୧୨ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଜଣ୍ମାୟେଲ ବଂଶର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିମା ରୁହରେ ଅନ୍ତକାରରେ ଯାହା କରୁଥିଛନ୍ତି ତାହା କ’ଣ ଭୁମେ ଦେଖିପାରିବ? କାରଣ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବି ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଶକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ।’” ୧୩ସେ ଆହୁର କହିଲେ, “ଭୁମେ ଯଦି ଆମ ସହି ଆସି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଆହୁର ଅନେକ ନିଧନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।”

୧୪ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ତ୍ର ଦୂରର ପ୍ରଦେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ନେଲେ । ସେଠାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ବସି ଭଣ୍ଡ ଦେବତା ତ୍ରୟୟ * ପାଇଁ କ୍ରମ କରୁଥିଛନ୍ତି ।

୧୫ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଏହିପରୁ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିଲି । ଏହାପରେ ଆହୁର ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।” ୧୬ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଲେ । ସେଠାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦୂର ନିକଟରେ, ବାରଣ୍ୟା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପଶିଗ ନିଶ ପୁରୁଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ପିଠି କରି ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗାଥାଡ଼େ ମଥାନତ କରି ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣିଙ୍କ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ।

୧୭ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ

ତ୍ରୟୟ ଲୋକମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଦେବତା ମୃତ୍ୟୁବାରଣ କଲେ ଏବଂ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଜଣ୍ମାୟେଲ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋକ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ କହିଲା । ଜଣ୍ମାୟେଲ ଆଶାକଳ ଏହା ତା’ର ନୀବନ ଫେରାଇ ଆଣିବ । ଏହି ଉସ୍ତବ୍ଧି ରତ୍ନଧର ମାସର ଦୃତୀୟ ଦିନରେ ଥିଲା । ଏହି ଛୁଟିଦିନ କାରଣରୁ ଏହି ମାସର ନାମ ତ୍ରୟୟ କରାଗଲା ।

ପୁତ୍ର, ଭୁମେ କ’ଣ ଏହିପରୁ ଦେଖିଲ? ଏହିପର ଘୃଣ୍ୟକର୍ମମାନ କରିବା କ’ଣ ଯିହୁଦାର ଭଦ୍ରିଷ୍ୟ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ଠିକ ଥିଲେ । ବାସୁଦରେ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ଦୌରାନ୍ୟରେ ପଶିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମକୁ କ୍ରୋଧିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଆଉ ଦେଖ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନାସିକାରେ ନାକପୁଲ* ପିଷ୍ଟିଛନ୍ତି । ୧୮୬ଶ୍ରୀ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବର କ୍ରୋଧଭାବ ଦେଖାଇବା । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମା କରିବା ନାହିଁ କି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ । ଏବଂ ଏପରିକ ଯଦି ସେମାନେ ଆମ କର୍ଣ୍ଣ ପାଖରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ ଡାକନ୍ତି, ତଥାପି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଘୃଣ୍ଣିବା ନାହିଁ ।”

୯ ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚସ୍ଥରରେ ମୋ କର୍ଣ୍ଣରେ କହିଲେ, ନଗରକୁ ଦଶ ଦୟା ଦେବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ବିନାଶକ ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ଆସନ୍ତି । ୧୦ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚ ପାଠକରୁ ଛାନ୍ଦିନ ପୁରୁଷ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହସ୍ତରେ ବିନାଶକ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରହତ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲା । ତାହାର ପାର୍ଶ୍ଵର ଲେଖକର କାଳ ଦୁଆତ ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରକୁ ଆସିଲେ ଓ ପିତଳମୟ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପାର୍ଶ୍ଵର ଠିଆ ହେଲେ । ୩୬୬ଶ୍ରୀ ଜଣ୍ମାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଯେଉଁ କିରୁବର ଉପରେ ଥିଲା, ତାହା ତାହାଠାର ଉଠି ମନ୍ଦିରର ଦୂର ନିକଟକୁ ପାଇସିଲା । ତା’ପରେ ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରହତ ଓ ପାର୍ଶ୍ଵର ଲେଖକର କାଳିଙ୍ଗଧାରୀ ପୁରୁଷକୁ ଡାକିଲେ ।

୪ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଯିରୁଗାଲମ ନଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଥ ଓ ସହରରେ ଘଟିଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କୃତ କର୍ମ ପାଇଁ ଅନୁତ୍ପତ୍ତି ଓ ଦୁଃଖ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଥାରେ ଦାଗ ଦିଅ ।”

୫-୬୬ଶ୍ରୀ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୋର କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ କହିଲେ, “ତା’ର ପଛେ ପଛେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଥ ଏବଂ କପାଳରେ ଚିନ୍ହ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର । ଦୟା ଦେଖାଇ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମା କର ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧବ୍ୟକ୍, ଯୁବାବ୍ୟକ୍, ଲୁମାରୀ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ଶିଶୁକୁ ମାଗମକ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କର, କିନ୍ତୁ କପାଳରେ ଚିନ୍ହ ଥିବା ଲୋକ ନିକଟକୁ ଯାଥ ନାହିଁ । ଆଉ ଆମ ମନ୍ଦିରର ଏହି ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କର ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରର ସମୁଖରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନଗଣାଠାର ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

୭ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଶୁକ୍ଳକୁ ଅଶୁକ୍ଳ କର । ଏହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ନିଷତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବଦରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହାର ଯାଥ ।” ତେହିଁରେ ସେମାନେ ବାହାର ଯାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଫଂହାର କଲେ ।

୮୬ଶ୍ରୀ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଫଂହାର କରୁଥିଲେ, ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ଛାତ ଦିଅଗଲା । ତେହିଁରେ ମୁଁ ତଳେ ମୁସି ମାତ୍ର କ୍ରମ କଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଭୁମେ

ନାକପୁଲ ଆଶାକି “ଶାଖା” ଭାବରେ ଏହା ସମସତଃ ବହୁଜୀଯ ପ୍ରଥା ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ ।

କ'ଣ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ କୋପ କର ଜଗ୍ରାଯେଲର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରବ?"

୯ସେ କହିଲେ, "ଜଗ୍ରାଯେଲ ଓ ଯିତ୍ତଦା ପରିବାର ବଢ଼ିବ ନିଧନ୍ୟ ପାପ କଲେ ଓ ଦେଶ ରକ୍ତପାତରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ନଗର ଅନ୍ୟାୟରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଶ ଡ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ' । **୧୦**ଏହୁ ମୁଁ କରୁଣା ଦେଖାଇବି ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କ ମସୁକରୁ ଆଣିବି ।"

୧୧ଏହାପରେ ସେହି ଶୁଭ୍ରବସ୍ତୁ ପରହତ ବ୍ୟକ୍ତ କାଳବୁଆଥା ନେଇ ଫେର ଆସିଲା ଏବଂ କହିଲା, "ଆପଣଙ୍କ ଆଜା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ।"

୧୦ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉପରକୁ ଗୁଣ୍ଠିଲି ଓ ଦେଖିଲି
କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କର ମସୁକର ଉପରସ୍ତ ଶୁନ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ
ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ସଦୃଶ ଏକ ଦ୍ଵିହାସନର ଆକୃତି ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଦେଖାଇଲା । **୨**ଏବଂ ସେ ସେହି ଶୁଭ୍ରବସ୍ତୁ ପରହତ
ପୁରୁଷକୁ କହିଲେ, "କିରୁବଦୂତଗଣର ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଭୁମେ
ସେହି ଘୂର୍ଣ୍ଣୟମାନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶ୍ଵାନକୁ ପ୍ରବେଶ
କର ଏବଂ ଏକ ଅଞ୍ଜଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ଦିନ ଅଙ୍ଗାର ସଂଗ୍ରହ କର ଓ
ସେଗୁଡ଼କ ଉପରେ ଦିଷ୍ଟି ଦିଅ ।"

ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ଗୁଲିଗଲା, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲା ।
୩ସେ ପୁରୁଷ ଗଲିବେଳେ କିରୁବଦୂତମାନେ ଶୁଭର ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଧରେ
ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମେଘ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ
କଲା । **୪**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା କିରୁବଦୂତର ଉପରୁ ଉଠିଲା
ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ଆଉକୁ ଗଲା, ତେଣୁ ଶୁଭ ମେଘରେ
ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରୁ ଉନ୍ଦଳ
ତେଜରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । **୫**ଆଉ ସର୍ବଜଗନ୍ମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
କଥା କହିବାର ସମୟରେ ସ୍ଵର ବନ୍ଦରବ ଭୁଲ୍ୟ,
କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୁଣାଗଲା ।

୬ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୁଭ୍ରବସ୍ତୁ ପରହତ ପୁରୁଷକୁ ଚକ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଶ୍ଵାନରୁ
ନ୍ଦିନ କୋଲିଗୁଡ଼କ ନେବାକୁ ଆଜା ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ
ପୁରୁଷଟି ଗୋଟିଏ ଚକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହେଲେ । **୭**ତା'ପରେ
ସେହି କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପରୁ ଉପରୁ ଉପରୁ
କଲେ ଏବଂ କିରୁବଦୂତଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶ୍ଵାନରୁ ଅଙ୍ଗାର ସଂଗ୍ରହ
କଲେ ଓ ତାକୁ ସେହି ଶୁଭ୍ରବସ୍ତୁ ପରହତ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ
ଦେଲେ ଓ ସେ ତାହା ନେଇ ବାହାଗକୁ ଗଲେ । **୮**ମନୁଷ୍ୟର
ହାତପର ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ଗୋଟେ କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଦେଖାଇଲା ।

୯ତା'ପରେ ମୁଁ ଅନାଇ ଦେଖିଲି ଏକ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଏକ ଚକ ଓ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅନ୍ୟ ଚକ,
ଏହରୁପେ କିରୁବମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକାଠି ଶୁର ଚକ ଥିଲା ।
ଏବଂ ସେହି ଚକମାନର ଆସି ବୈଦ୍ୟମଣିର ଆସି ଭୁଲ୍ୟ
ଥିଲା । **୧୦**ସେହି ଶୁରକର ଆକୃତି ଏକ ପ୍ରକାର ଥିଲା ।
ସେଗୁଡ଼କ ଗୋଟିଏ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଚକ ଥିଲା ପରି

ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । **୧୧**ଗମନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ
ନିଜ ନିକର ଶୁର ପାର୍ଶ୍ଵର ଗମନ କଲେ ଏବଂ ଗତି
କଲାବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମସୁକର
ଅଭିମୁଖ ଶ୍ଵାନକୁ ଗମନ କଲେ ଓ ଗମନ କଲାବେଳେ ମୁଁ
ବୁଲାଇଲେ ନାହିଁ । **୧୨**ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଶରୀର,
ସେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠ ହସ୍ତ, ପକ୍ଷ ଓ ସେହି ଶୁରକର କଷ୍ଟରେ
ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । **୧୩**ଆଉ "ସେହି ଚକମାନଙ୍କୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣୟମାନ
ଚକ" ବୋଲି ତକାଯାଉଥିବାର ମୁଁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିଲା ।"

୧୪-୧୫ପ୍ରତ୍ୟେକ କିରୁବର ଶୁରମୁଖ ଥିଲା: ପ୍ରଥମ ମୁଖ
କିରୁବ ଦୂତର ମୁଖ, ଦୂତୀଯିଟି ମୁଖ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ,
ତୃତୀୟିଟି ହିଂହର ମୁଖ ଓ ଚତୁର୍ଥି ଉତ୍ତରକୋଷ ପକ୍ଷୀର ମୁଖ
ଥିଲା । ତା'ପରେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି, ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା
ଦେଖିଲି କବାର ନଦୀର କିରୁବଦୂତଗୁଡ଼କ ଥିଲେ ।

ତା'ପରେ କିରୁବ ଦୂତଗଣ ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଉଠିଲେ । **୧୬**କିରୁବମାନେ
ଗମନ କଲାବେଳେ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵର ଗମନ
କଲେ । ପୁଣି କିରୁବମାନେ ଭୂମିର ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଯିବା ପାଇଁ
ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ
ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । **୧୭**ସେମାନେ
ଠିଆ ହେଲାବେଳେ ଚକସବୁ ଠିଆ ହେଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ
ଉପରକୁ ଉଠିବାବେଳେ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଉପରକୁ
ଉଠିଲେ । କାରଣ ସେହି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀର ଆମା ସେହି ଚକ
ସବୁରେ ଥିଲା ।

୧୮ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ମନ୍ଦିରର ଏରୁଣ୍ଠିର ଉର୍ଧ୍ଵରୁ
ପ୍ରସ୍ତାନ କରି କିରୁବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା । **୧୯**ତା'ପରେ କିରୁବ ଦୂତମାନେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ
ଓ ମୋ ସମୁଖରେ ଭୂମିର ଛାଡ଼ ଆକାଶକୁ ଗମନ କଲେ ।
ଆଉ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହି ଗମନ କଲେ । ଆଉ
ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ ପାଠକ ସମୁଖରେ
ଅଟକିଗଲେ ଓ ସେ ସମୟରେ ଜଗ୍ରାଯେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ମହିମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ।

୨୦ମୁଁ କବାର ନଦୀ କୁଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମାରେ
ଏହି ନୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ
କିରୁବଦୂତଗଣ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲା । **୨୧**ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର
ଶୁରମୁଖ ଓ ଶୁରପକ୍ଷ ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ଉଠେ
ମାନବ ହସ୍ତ ଆକୃତିର ହସ୍ତ ଥିଲା । **୨୨**ପୁଣି ମୁଁ କବାର ନଦୀ
ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମୁଖ ଦେଖିଥିଲା,
ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଗକୁ ଗମନ କଲେ ।

୧୧ ଅନନ୍ତର ଏକ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇଲା ଏବଂ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାଣିର ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ନିକଟରୁ
ମୋତେ ବୋହ ଆଶିଲା । ଆଉ ମୁଁ ଦେଖିଲି ସେହି ପ୍ରବେଶ
ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପଚିଶ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତ ଉପପ୍ରିତ ଥିଲେ । ଆଉ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅସ୍ପୁରାଗ ପୁତ୍ର ଯାସନଯକୁ ଦେଖିଲି ।
ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ବନାୟର ପୁତ୍ର ପ୍ଲଟିଯକୁ
ଦେଖିଲି ।

୨୩ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ
ପୁତ୍ର, ଏହି ଲୋକମାନେ ପାପ ପୁଣ୍ୟ ଯୋଦନା କରନ୍ତି ଓ ଏ
ନଗର ମଧ୍ୟରେ କୁମତାପାସବୁ ଦିଅନ୍ତି । **୩୪**ଏ ଲୋକମାନେ

କହନ୍ତି, ‘ଆମେମାନେ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଗୁହ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କରିଦେବୁ । ଆମେମାନେ ଭଣ୍ଡରେ ମାସ ଭୁଲ୍ୟ ଏହ ନଗରରେ ପ୍ରଗଣିତ ।’ ୫ତେଣୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବଯ୍ୟଦ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କର ।’

୬ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମା ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ଓ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ହେ ଜଗାଯୈଲବାସୀ, ଭୁମେ ଏହ କଥା କହିଅଛ । କିନ୍ତୁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଉଦ୍ବୁଧିତି, ଆମେ ତାହା ଜାଣ । ୬ଭୁମେମାନେ ଏହ ନଗରରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ ଓ ତହିଁରେ ପଥସବୁ ନିହତ ଲୋକଙ୍କ ଶବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ । ୭ୱେଳୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, ‘ଭୁମେ ଯେଉଁ ମୃତ ଶାରୀରଗୁଡ଼କ ନଗରରେ ରଖିଲ ତାହା ମାସ ଓ ନଗର ଏକ ପାତ୍ର ଅଟେ । ମାତ୍ର ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉହି ମଧ୍ୟରେ ବାହାର କରାଯିବ । ୮ଭୁମେମାନେ ଖତ୍ରିକୁ ଭୟ କରିଅଛ; ଏବଂ ଆମେ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଖତ୍ରି ଆଣିବ ।’” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୨୦‘ଆମେ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଏହ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବାହାର କର ଆଣି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ତା’ପରେ ଆମେ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବା । ୧୦ଭୁମେମାନେ ଖତ୍ରିରେ ପତିତ ହେବ; ଆମେ ଜଗାଯୈଲର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବା; ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟୁ । ୧୧ୱେଳୁ ଏହ ନଗର ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଣ୍ଡା ହେବ ନାହିଁ କିଅବା ଭୁମେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ମାସ ହେବ ନାହିଁ । ଆମେ ଜଗାଯୈଲ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଭୁମ୍ମର ବିଗ୍ରହ କରିବା । ୧୨ୱେଳୁ ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟୁ । ଯାହାର ନିୟମ ଭୁମେମାନେ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ଓ ଯାହାର ଶାସନ ଭୁମେମାନେ ମାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୁମ୍ମ ରହୁଥାରୁରେ ଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼କର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କରିଛ ।’

୧୩ୱେଳୁ ମୁଁ ଏହ ଉତ୍ସବ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କଲାବେଳେ ବନ୍ଦାୟର ପୁତ୍ର ପୁଣିୟ ମଳ । ତହିଁରେ ମୁଁ ଭୂମିରେ ମୁଁ ମାତ୍ର କ୍ରମନ କର କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଭୁମେ କ’ଣ ଜଗାଯୈଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶେଷ କରିବ?”

୧୪ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୧୫“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଭୁମର ଭାବୁଗଣ, ଭୁମର କୁଟୁମ୍ବଗଣ ପ୍ରକୃତରେ ସମଗ୍ର ଜଗାଯୈଲମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିବାସୀମାନେ କହିଲେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କାର ଦୂରରେ ଭୁମ୍ମ, ଏହ ଦେଶ ଉତ୍ସବଧକାରୀ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଛ ।’

୧୬“ଏଥପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ଯଦ୍ୟପି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଜାତିଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରୀକୃତ କରିଅଛୁ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛୁ, ଆମେ ଅନ୍ତରୁ ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସ୍ଥଳ ହେବା । ୧୭ୱେଳୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଟ୍ଟା ମଧ୍ୟରୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଏବଂ ଭୁମେମାନେ

ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଲଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କର ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଏବଂ ଆମେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଗାଯୈଲର ଭୂମି ଦେବା । ୧୮ପୁଣି ସେମାନେ ସେ ଦେଶକୁ ଯିବେ ଓ ତହିଁରେ ପାବତୀୟ ପ୍ରତିମା ବସ୍ତୁ ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟରୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଦୂର କରିବେ । ୧୯ୱେଳୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ହୃଦୟ ଦେବି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୂତନ ଆମା ସ୍ଥାପନ କରିବା । ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କଠିନ ହୃଦୟ ଦୂର କର, ସେମାନଙ୍କୁ କୋମଳ ହୃଦୟ ଦେବା । ୨୦ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧ ମାନବେ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ନିୟମମାତ୍ରରୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ।”

୨୧ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଘୃଣ୍ୟ ଓ କହିଅଛ ମୁଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କୁରକର୍ମ ଅନୁସାରେ ପଣ୍ଡିତ କରିବା ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି । ୨୨ଅନନ୍ତର କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ଚକ୍ରବହୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିଲା । ଆଉ ଜଗାଯୈଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ସେମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ୨୩ୱେଳୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵମାନ କରି ନଗରର ପୂର୍ବଦିଗନ୍ତରେ ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୨୪ତା’ପରେ ଗୋଟିଏ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇଲ ଏବଂ ନିର୍ବାସିତରୁପେ ମୋତେ ବାହିଲକୁ ନେଇଗଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆମା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଏହସବୁ ନିନିଷ୍ଠାଗୁଡ଼କ ଦେଖିଲି । ତା’ପରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ମୁଁ ଦେଖିଥିଥିଲା ଗୁଲିଗଲା । ୨୫ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ବିଷୟ ଦେଖାଇ ଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୁଁ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶାଇଲି ।

୧୨ ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ୨“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିଅଛ । ସେମାନଙ୍କର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ର ଅଛି, ମାତ୍ର ଯାହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିଛୁ, ସେମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଅଛି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଆକାପ୍ରତି ସେମାନେ କର୍ତ୍ତ୍ଵପାତ କରନ୍ତ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ । ୩ତେଣୁ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ନିର୍ବାସନ ଗଲବେଳେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ ଦିଅ । ଦିନବେଳେ ଏହା କର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁମ୍ମ ଯିବାର ଦେଖିପାରିବେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁମ୍ମକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଭୁମ୍ମ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଗତି କରିବା ଉଚିତ । ତାହାଲେ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକ ହେଲେ ହେଁ ବୁଝିପାରିବେ ।

୪“ଭୁମେ ଦିନବେଳେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କର ଗଣ୍ଠିଲପତ୍ର ସନ୍ତୋଷ ଦିଅ, ସତେ ଯେପରି ଭୁମେମାନେ ନିର୍ବାସନକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ତା’ପରେ ସଂଧା ସମୟରେ ଭୁମେମାନେ ବହୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ଯାଇଥିବା ପର ଅଭିନୟ କର, ନିର୍ବାସିତ ବନ୍ଦାୟମାନଙ୍କ ପର ଏହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ୫ତା’ପରେ

କାନ୍ତୁରେ ଗୋଟିଏ ଗାଉ ଖୋଲ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବାହାର କରି ନାଥ, ସେମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ । ୬ସେମାନଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତିରେ ଭୁମିର ଥଳିଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣା କାନ୍ତରେ ବହନ କରି ନେଇଯିବ । ଭୁମେ ଯେପରି ଭୂମି ନ ଦେଖି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ମୂଖ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ । କାରଣ ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚନ୍ଦ ଓ ଏକ ଉଦ୍ବାହରଣ ରୂପେ ଜଗାଯୈଲାର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ ।”

୭ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି । ଦନଦେଲେ ମୁଁ ମୋର ଗଣ୍ଠୁଲ ପାତ୍ର ସନାତଳ, ସତେ ଯେପରି ନିର୍ବାସନକୁ ଯିବି । ଏବଂ ସଂଧ୍ୟା ବେଳେ ମୁଁ କାନ୍ତୁରେ ଗୋଟିଏ ଗାଉ ଖୋଲିଲା । ଏହା ମୁଁ ଅନ୍ଧାରରେ ନେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତିରେ କାନ୍ତରେ ବହନେ ।

୮ରଦନ ପ୍ରଭାତକାଳରେ ସଦାପ୍ରତିକୁଳର ଏହିବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୯“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ କଣ୍ଠ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ସେହି ଜଗାଯୈଲର ବିଦ୍ରୋହୀକଣ ଭୁମିକୁ ପରିଶଳେ କି? ୧୦ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରତ୍ବ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ବ, ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଯିରୁଶାଲମପୁ ଅଧିପତିର ଓ ଜଗାଯୈଲର ସଂପର୍କୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବାସ କରନ୍ତି । ୧୧ସେମାନଙ୍କ କୁହ, ‘ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚନ୍ଦ ଓ ଉଦ୍ବାହରଣ ଅଟେ । ମୁଁ ଯାହାକିଛି କଲି, ତାହା ଭୁମିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବି । ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରିଯାଇ ବନୀ ରୂପେ ପଠାଯିବ । ୧୨୬ବଂ ଭୁମିର ନେତା ତା’ର ନିମିଷପତ୍ର ତା’ କାନ୍ତରେ ବହବ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ କାନ୍ତୁରେ ତା’ ପାଇଁ ଖୋଲା ଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟଦେଇ ବାହାର ଯିବ ଓ ସେ ତା’ର ମୂଖ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ, ଯେପରି ସେ ଭୂମିକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ୧୩ସେ ଖୟିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତା’ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଜାଲ ବିଛାଇବା ଓ ସେ ପାଦରେ ପଞ୍ଚିବ । ଏବଂ ଆମେ ତାକୁ କଲଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଖ ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବା । ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରିବ କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ୧୪୬ବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ ଓ ତା’ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀ ଆମ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦିଗରେ ଛନ୍ଦନ୍ତରେ ହେବେ । ଆମେ ଆପଣା ଖତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବି । ୧୫ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦ ଭିନ୍ନ କରିବା । ସେମାନେ ହୃଦ୍ୟବୋଧ କରିବେ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଅଟେ ।”

୧୬“କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥଳ୍ଳ କେତେକଙ୍କୁ ଖତ୍ର ଦୂର୍ବିନ୍ଦୁ ଓ ମହାମାରୀରୁ ରଖା କରିବ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ରକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ବାସିର ରୂପେ ବାସ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନନ୍ଦର ଘୁଣ୍ୟ କର୍ମସବୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏବଂ ତା’ପରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଅଟେ ।”

୧୭ଅନ୍ତର ସଦାପ୍ରତିକୁ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା, ସେ କହିଲେ, ୧୮“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉତ୍କଳର କୋଣିଆଳୀ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୯୭ସେମାନେ ଗଲ ନାହିଁ ଓ ଜଗାଯୈଲର ଚରୁପାର୍ଗର ଭର୍ଗ ପ୍ରାଚୀର

ଭୁମେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆହାର ଭୋଦନ କର, ଆଉ ଥରିଥର ଓ ଚନ୍ଦିତ ହୋଇ ଆପଣା ଜଳ ପାନ କର । ୧୯ସୁ ଦେଖାସୀଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଓ ଜଗାଯୈଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍କଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଆହାର ଭୋଦନ କରିବେ । କାରଣ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କର ବୌଶାମ୍ୟ ଯୋରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଖ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବସ୍ୱ ଧଂସ ହେବ । ୨୦ଆଉ ଜନଦସତି ନଗର ସବୁ ଉଚ୍ଛନ୍ତ ଓ ଦେଖ ଧଂସ ସ୍ଥାନ ହେବ । ତାହାହେଲେ, ତାହା ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଅଛୁ ।”

୨୧ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରତିକୁ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୨୨“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମୁ ଜଗାଯୈଲରେ ଏହି ପ୍ରବାଦ ନାହିଁ କି? ସମୟ ଗତ ଗୁଣିତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବିପଳ ହେଉଥାନ୍ତି ।

୨୩“ଏହି ସେହି ପ୍ରବାଦମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରତ୍ବ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ବ କହନ୍ତି । ଆମେ ସେହି ପ୍ରବାଦ ବନ କରିବା ଓ ଏହା ଜଗାଯୈଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ସଫଳତା ସନ୍ଧିକଟ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଥାନ୍ତି ।

୨୪“ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ଗୁରୁବାଦର ଅଲୋକିକ ଶକ୍ତି ଜଗାଯୈଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ୨୫କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରତ୍ବ, ଆମେ ଯାହା କହିବାକୁ ରହିବୁ, ତାହା କହିବା ଓ ଏହା ଘଟିବ । ଆଉ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହେବନାହିଁ । ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନେ, ଭୁମୁ ସମୟରେ ଆମେ ଏକ ଘୋଷଣା କରିବା ଓ ଏହା ଘଟିବ । ଏହା ହିଁ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ମୋର ପ୍ରତ୍ବ କହନ୍ତି ।”

୨୬ଉଁରେ ସଦାପ୍ରତିକୁ ବାକ୍ୟ ଆମ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୨୭“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଜଗାଯୈଲ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତି, ଭୁମେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖ, ତାହା ଅନେକ ବିଳମ୍ବର କଥା ଓ ତାହା ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦକାଳରେ ଘଟିବ । ୨୮ସୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରତ୍ବ ମୋର ପ୍ରତ୍ବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମେ ଯାହା ଘୋଷଣା କରୁଛୁ ତାହା ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ଯାହାସବୁ ଆମେ କଢ଼ି ସେବନ୍ତ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ।’” ଏହା ସଦାପ୍ରତ୍ବ, ମୋର ପ୍ରତ୍ବ କହନ୍ତି ।

୧୩ ଅନ୍ତର ସଦାପ୍ରତିକୁ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୨୯“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉତ୍କଳ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ବିନ୍ଦୁରେ ଉତ୍କଳରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରତିକୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୩ମୋର ପ୍ରତ୍ବ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଏହା କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ନିର୍ବୋଧ ଭବିଷ୍ୟଦକାଳମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପୁ ନ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ଲଜ୍ଜାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତ ନାହିଁ ।

୪“ହେ ଜଗାଯୈଲ, ଭୁମୁ ଉତ୍କଳ ଭବିଷ୍ୟଦକାଳମାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରାଚୀର କୋଣିଆଳୀ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୫ସେମାନେ ଗଲ ନାହିଁ ଓ ଜଗାଯୈଲର ଚରୁପାର୍ଗର ଭର୍ଗ ପ୍ରାଚୀର

ତିଆର କଳ ନାହିଁ, ଯାହା ଫଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମରେ
ଏହା ମନ୍ଦରୁ ମନ୍ଦେ ସ୍ଥରଣ୍ଣା ଦେଇଥାନ୍ତ ।

୫ୟେ ଉତ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକାଗଣ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି
ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଳୋକିକ ଶକ୍ତି ମିଥ୍ୟା ଥିଲେ । ସେମାନେ
କହନି, ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନି, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେବ ବୋଲି
ଲୋକମାନେ ଆଶା କରନ୍ତି ।

“ଏହା କଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ତାହା ଭୁଲେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ଭୁମ୍ବର ଅଳୋକିକ ଶକ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରଗ୍ରହ କଲ, ତାହା ମିଥ୍ୟା ଥିଲେ? ଏବଂ ଏପରି ଭୁଲେ କହିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, ଯେପରି ଆମେ ତମଙ୍କ ପଠାଇ ନଥିଲୁ”

୫ୟଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି,
“ଯେହେଉ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା
ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛ । ତେଣୁ ଆମେ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଦିରୁଢ଼ରେ
ଯିବା ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି । ୨“ଯେଉଁ
ଭବିଷ୍ୟଦ ବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇବାର ବାହାନା
କରନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ଅଳ୍ପୀକରଣ ଶକ୍ତ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ମୋର
ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦିରୁଢ଼ରେ ଯିବ, ସେମାନେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ର 】 ସବ୍ବରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ଜଗ୍ରାଯୈଲର ପରିବାର
ତାଳିକାରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକ ତାଳିକାଭୁକ୍ତ ହେବ
ନାହିଁ । ଏବଂ ଜଗ୍ରାଯୈଲ ଦେଶରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କାଣିବ ଯେ,
ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛ ।

10 “ସୋରେ ଶାନ୍ତ ଅଛି ବୋଲି କହ ଏହି
ଉଦ୍‌ଦୟବକ୍ତାମାନେ ଆୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୂଲବାଟରେ
ନେଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସୋରେ ଶାନ୍ତ ନଥାଏ । ଯିଏକି
ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣକାରୀ, ଯିଏକି ପ୍ରାଚୀର ମରମତି କରେ ନାହିଁ,
କିନ୍ତୁ ପାଠକୁ ପଡ଼ିଲା ଲେପ ଦେଇ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବା ପାଇଁ
କେବଳ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତ । **11** ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ,
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଲେପନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ଭୂଷୁତ
ପଢିବ । ମୁଁ ବଢିବଦ କୁଆପଥର ପ୍ରବଳ ବୃକ୍ଷ ସହିତ
ପୁଣ୍ଡଗୟ ସେହି ପ୍ରାଚୀରକୁ ଧ୍ୟ କରିଦେବା ପାଇଁ ପଠାଇବ ।
12 ଏବଂ କାନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ତଳକୁ ପଢିଯିବ, ସେତେବେଳେ
ଲୋକମାନେ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ପରିଚିବେ ନାହିଁ କି,
“ଭୁମେମାନେ ଯାହା ଦେଇ ଲେପନ କରିଥିଲ, ସେହି ପ୍ରଲେପ
କାହିଁ?” **13** ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି,
“ମୁଁ ପ୍ରତଣ୍ଡ କୋପରେ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ କରଇବ । ସୋରେ
ପ୍ରବଳ ବୃକ୍ଷ ହେବ ଓ ବୃହତ୍ ଶିଳାଦୃକ୍ଷ ହୋଇ
ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହେବ । **14** ଭୁମେ ଯେଉଁ ଅମିତ୍ରିତ ମସଲାରେ
କାନ୍ତକୁ ଲେପନ କରିଅଛ ମୁଁ ତାହା ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କର ପକାଇବ ।
ମୁଁ ଏହା ଭୂମିସ୍ଵର ସହି ସମତଳ କରିଦେବି, ମୁଁ ଏହା
ମୂଳଦୁଆକୁ ବାହାର କରିବ । ତାହା ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ
ପଡ଼ିବ, ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ଏଣୁ ଭୁମେମାନେ
କାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । **15** ଏହିରୂପେ ମୁଁ ସେହି
କାନ୍ତ ଉପରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିତ୍ରିତ ମସଲାରେ ତାହା
ପଡ଼ିଲା ଲେପନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା
କୋପ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମାପ୍ତ କରିବ । ତା’ପରେ ମୁଁ

ଭୂମିକାନଙ୍କୁ କହିବି, ‘ସେହି କାନ୍ତି ଓ ଭାବାର ଲେପନକାରୀମାନେ
ନାହାଁଛି’ ।

16“ଇଶ୍ଵରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବକା ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଗାଲମ
ଦିଷ୍ଟଯୁରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କଲେ ଓ ଶାନ୍ତ ନ ଥିଲେ
ହେଁ ତାହା ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତିର ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି” ଏହା ମୋର
ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ।

17 ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଜଣାପ୍ଲେଟର ଯେଉଁ କମ୍ୟାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ଦୂଦପୂର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଭୁମି ମୁଖ ରଖି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କରି କୁହ, 18 ‘ସଦାପ୍ରଭୁ’ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ସ୍ମୃତୀକମାନେ ଭୁମିରୁ ଧର, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଙ୍କଣ ତିଆର କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯାଦୁ ଓଦରୀ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ତିଆର କରୁଛନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫାଶରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । 19 ମୁଠୀଏ ବାଳ ପାଇଁ ଓ କେତେଷ୍ଣ୍ଠ ରୋଟି ପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଅପମାନିତ କଲି । ଭୁମ୍ଭ ମିଥ୍ୟା ପାଇଁ ମୋର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶୁଣିଲେ, ଭୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମରବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଏବଂ ଭୁମ୍ଭ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାପି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମରବା ଉଚିତ ଥିଲା । 20 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି, ଦେଖ ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ କଙ୍କଣ ଦ୍ୱାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷିଗଣ ପରି ଫାଶରେ ପକାଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ଭାର ହିରୋଧ ଥାଣେ । ଏବଂ ମଁ ଭୂମାନଙ୍କୁ ଉସର ସେହି

କଙ୍ଗଣକୁ ଚରି ପକାଇବି । ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁମେହାନେ ଫାଶରେ ପକାଉଛି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବି ଓ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ପାଞ୍ଚାପର ଉଡ଼ିଯିବେ । 21 ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଭୁମେହାନଙ୍କର ଆବଶୀ ଚରି ପକାଇବି ଓ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁମେହାନଙ୍କ ହସ୍ତର ଉଦ୍ଧାର କରିବି । ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁମେହାନଙ୍କ ଫାଶରେ ପଡ଼ି ଆଉ ଭୁମେହାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେବେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ଭୁମେହାନେ କାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।

କରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଦୟନୀୟ
କରନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍ଲର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବକ୍ତାଗଣ ମିଥ୍ୟା ଦ୍ୱାରା
ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଖିତ କରଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନେ ଯେପଣ
ସେମାନଙ୍କର କୃପଥରୁ ନ ଫେରନ୍ତ ସେଥିପାଇଁ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରଇଛନ୍ତି । 23ତେଣୁ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଆଉ
ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ମତ୍ର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଏବଂ
ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଉତ୍ସାହର କରିବ ।
ତେଣୁ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ତାହା ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଆଏଇ ।”

୧୪ ଅନନ୍ତର ଜଣ୍ମାଯେଲର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଣ
ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ବସିଲେ ।
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ
କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର; ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ସୃଦ୍ଧ, ସେମାନଙ୍କର ମୁର୍ରିଗୁଡ଼କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ପାପ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ବାଧା ରଖେ ରହିଛି । ତେଣୁ

ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବି? ୫ୟ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଯେକେହି ଜଗାଯୈଲୀୟ ଯିଏ ତା’ର ଦୂଦୟ ନିଜର ମୁଣ୍ଡିକୁ ଦିଏ, ଏବଂ ଯାହାର ପାପ ତା’ ପାଇଁ ଏକ ବାଧା ଦିଏ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତବକ୍ତା ନିକଟରୁ ଉପଦେଶ ପାଇଁ ଯାଏ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜେ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯାଇ ପରିଶବ୍ଦା ପାଇଁ କହିଲି, ତାଙ୍କର କଳ୍ପିତ ମୁଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ । ୬ୟ ଏହା କରିବି, ଜଗାଯୈଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଇପାରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି, ସେମାନଙ୍କର କଳ୍ପିତ ମୁଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକ ମୋଠାର ଉଛିନ୍ଦି ରହିବେ ।

୭‘ତେଣୁ ଜଗାଯୈଲ ବଂଶଧରଙ୍କୁ କୁହ! ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଅନୁତାପ କର ଓ ଭୁମିନାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥାରୁ ମୋ ନିକଟରୁ ଫେରାଥାସ । ୮ୟ କୌଣସି ଜଗାଯୈଲୀୟ କିମ୍ବା ଜଗାଯୈଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ଏବଂ ତା’ର ଦୂଦୟକୁ ମୁଣ୍ଡିନାନଙ୍କଠାରେ ଲଗାଏ, ତା’ ପାଇଁ ତା’ର ପାପ ଏକ ବାଧା ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପରିଶବ୍ଦା ପାଇଁ ଯାଏ, ମୁଁ ନିଜେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି । ୯ଆମେ ସେ ଲୋକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ତାହାକୁ ଦିନାଶ କରିବା । ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଓ ହାସ୍ୟାସ୍ୱଦ ହେବ । ଆଉ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ଉଛନ୍ଦି କରିବା । ତାହା ହେଲେ ଆମେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା ଭୁମେମାନେ କାଣିବ । ୧୦ୟ କୌଣସି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତବକ୍ତା ଏପରି ମୂର୍ଖ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଦେଖାଇଦେବି ଯେ, ସେ କିପରି ମୂର୍ଖ ଥିଲା । ୧୧ତେଣୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତବକ୍ତାର ବଂଶଧର ଆଉ ମୋଠାର ବିପଥଗାମୀ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପଦ୍ୱାର ସେମାନେ ନିଜକୁ ଆଉ ଅଶୁଭ କରିବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବ ।’” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୨ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୧୩‘ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯଦି କୌଣସି ଦେଶ ମୋଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ ମୋ ନିକଟରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ଦିସ୍ତାର କରିବି ଏବଂ ଏହାର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିଦେବି, ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ତ୍ତି ପଠାଇବି, ଏବଂ ଉଦୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ଏହଠାର ଦୂର କରିବି । ୧୪ୟ ଏପରି ମୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଯଦି ଏହା ତିନି ପୁରୁଷ ଥାନେ, ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଥାନ ନ ଥାନେ ।’” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ।

୧୫ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ହିସ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସବୁ ସେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ପଠାଏ ଓ ସେମାନେ ଏହାର ନିବାରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ଏବଂ ତେବେ ହିସ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଦେଶରେ ପାତାଯୁତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ୧୬ଆଉ ଯଦି ମୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଏହା ତିନିଦିନ ଲୋକ ସେତୀରେ ଥାନେ ସେମାନେ କେବଳ ରକ୍ଷା ପାଇଥାନେ । ସେମାନେ ଏପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିଜ ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି ପାର ନଥାନେ । ଏବଂ ଦେଶ ଏକ ମନୁଷ୍ୱତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା ।’” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୭ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡ ପଠାଏ ଓ ଏହାକୁ ଆଜା କରେ, ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯିବାପାଇଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ, ୧୮ଢ଼ପରି ଯଦି ମୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଏହା ତିନିଦିନ ଥାନେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁଁ କେବଳ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାଇଥାନେ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ଏପରି ସେମାନେ ନିଜର ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାର ନଥାନେ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି ।

୧୯ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମେ ଯେବେ ସେହି ଦେଶରୁ ମହାମାରୀ ପଠାଉ ଓ ଆୟୁର କୋପ ତା’ ଉପରେ ଭାଳି ଦେଇ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ତା’ ମଧ୍ୟରୁ ଉଛନ୍ଦି କରୁ । ୨୦ୟ ମୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଥାନେ ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇଥାନେ, ଏପରି ସେମାନେ ନିଜ ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାର ନଥାନେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ କହିଛନ୍ତି ।

୨୧ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତେଣୁ ଚିନ୍ତାକର ଯିବୁଶାଲମ ପ୍ରତି କି ମହା ଅନୁଷ୍ଠାନିକିତା? ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରକ୍ଷା ମହାଦୟ ଯଥା: ଖଣ୍ଡ, ଦୁର୍ତ୍ତି, ହିସ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବି, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତେ ଉଛନ୍ଦି ହେବେ । ୨୨ଆପି ଯେଉଁ କେତେବେଳ ଅବଶ୍ୟକାରୀ ରହିବେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଆଣି ଭୁମିନାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆପଣା ଦ୍ୱାରା ରହିବେ । ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାସକଳ ଦେଖିବ । ପୁଣି ଆମେ ଯିବୁଶାଲମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇ ଅଛୁଟ ଓ ତାହା ପ୍ରତି ଯେ ସକଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକିତା, ସେଥିପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପାଇବି । ୨୩ସେମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ, ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାସକଳ ଭୁମେମାନେ ଦେଖିବ ଓ ହୃଦୟବୋଧ କରିବ ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯିବୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ସବୁ କରିଅଛି, ଯାଥାର୍ଥ ଥିଲା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ।

୧୫ ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୧୬“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଦ୍ୱାକାଳିତାର ଶାଖା, ବନ୍ଦୁ ବୃକ୍ଷଗଣର ଶାଖା ଥିପେକ୍ଷା କ’ଣ ଅଧିକ ଗଢି? ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାଖା ଥିପେକ୍ଷା ଭାଲ କି? ୩କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଭୁମେ କ’ଣ ସେହି

କାଠ ନେବ? ନା! ଆଉ କୌଣସି ପାତ୍ର ଟାଙ୍ଗିବା ନମନ୍ତେ
ଲୋକେ କ'ଣ ସେଥିରୁ ମେଖ କରିବ? ନା! ୫ଲୋକେ
କେବଳ ନାଳ ହେବା ପାଇଁ ତାକୁ ଅଗ୍ରିରେ ପକାନ୍ତି । ତା'ର
ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଅଗ୍ରିରେ ପୋଡ଼ିଯାଏ ଓ ମର୍ମିଆଶ ଅର୍ଦ୍ଧଦର୍ଶ ରହେ ।
ତାହା କ'ଣ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିବ? ୬ଅଗ୍ରିରେ ନପୋଡ଼ିବା
ପୂର୍ବରୁ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲନାହଁ କି
ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶ ହେଲାପରେ ତାହା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ
ଯୋଗ୍ୟ ହେଲନାହଁ । ୭ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି: ବନର
ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ମୋର ଜାଳେଣି ପାଇଁ ଦ୍ଵାଷା କାଠ ଅଛି ।
ମୁଁ ଯିରୁଗାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହପରି କରିବି” ୮“ମୁଁ
ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ମୁହଁ ଦୁଲଜନି । ଯଦି ସେମାନେ
ଅଗ୍ରିରୁ ରକ୍ଷାପାଇଗଲେ, ତଥାପି ସେହି ଅଗ୍ରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ
କରିବ । ଯେହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିମୁଖ ହୋଇଛି,
ଏହା ସେମାନେ ନାହିଁବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ୯ଏବଂ
ମୁଁ ସେ ଦେଗକୁ ଧ୍ୱନି କରିବି, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି
ମହା ଅବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
କହନ୍ତି ।

୧୬ ଥନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲା । ସେ କହିଲେ, ୨“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର,
ଯିରୁଗାଲମ ନିବାସୀଙ୍କ ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟଦିହାରସବୁ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ନଶାଥ । ୩୬ବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ
ଯିରୁଗାଲମରୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଭୁମର ଉପରି ନଦୀସ୍ନାନ
କିଶାନୀୟ ଦେଶ ଅଟେ । ଭୁମର ପିତା ଜମୋରୀୟ ଓ ମାତା
ନଶେ ହତୀୟ ଥିଲେ । ୪ହେ ଯିରୁଗାଲମ, ଭୁମର ଜନ୍ମ
ବିବରଣୀ ହେଲା, ଭୁମେ ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନ ଭୁମର ନାଭି
କଟା ହୋଇ ନ ଥିଲା । କିମ୍ବା ଭୁମକୁ ପରିଷାର କଶବା ପାଇଁ
ଜଳରେ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଭୁମ୍ବ ଗରୀରରେ ଲବଶ
ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଭୁମକୁ ପଟିରେ ଆବୃତ କରାଯାଇ ନ
ଥିଲା । ୫୬ହସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ କେହି ନଥିଲେ ।
ଭୁମପ୍ରତି ଯନ୍ମେବାକୁ କିମ୍ବା ଦୟା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କେହି
ସେଠାରେ ନଥିଲେ । ଭୁମର ପିତାମାତା ଭୁମକୁ ମେଳ
ପଡ଼ିଆରେ ଫୋପାହି ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଭୁମେ ଜନ୍ମ
ହେଲିଠାର ଘଣ୍ଟି ହେଲା ।

୬ “ସେତେବେଳେ ମୁଁ(ପରମେଶ୍ୱର) ଭୁମି ପାଖ ଦେଇ
ଗଲି । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଭୁମେ ରକ୍ତରେ ଭିନ୍ଦି ଯାଇଛନ୍ତି
ତା’ପରେ ମୁଁ ଭୁମକୁ କହିଲି, “ଜୀବିତ ରୁହ” ଯଦିଓ ଭୁମେ
ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦିଓ ଭୁମେ ନିଜ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ
ହୋଇଥାଏ, ମୁଁ ଭୁମକୁ କହିଲି, “ଦୟା” । ୭ ମୁଁ ଭୁମକୁ ସେହି
ଶୈତାନରେ ଉଚିଦ ପରି ବଦାଇଲି । ତେହିଁର ଭୁମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ
ଯୁବତୀ ହେଲା । ଭୁମର ରହୁସ୍ରାବ ହେଲା, ଭୁମର ସୁନୟଗଳ
ସ୍ଥଳୋଳ ଓ ଭୁମର କେଶ ଦୀଘ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ତଥାପି
ବିଦସନା ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଥିଲା । ୫୬ବୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭୁମକୁ
ଅନାଇଲି, ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲ ଭୁମେ ପ୍ରେମ କରିବା
ପାଇଁ ରାନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ଭୁମ ଶରୀର
ଉପରେ ମୋର ବସ୍ତୁ ଆବୃତ କଲା । ମୁଁ ଶପଥ କରି ଭୁମ
ସଙ୍ଗେ ନିଯମ ପ୍ରିର କଲି ଏବଂ ଭୁମେ ମୋର ହେଲା ।”
ଏହା ସାଧାରୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ୯ “ତେହିଁ ମୁଁ ଭୁମକୁ

ନଳରେ ସ୍ଥାନ କରାଇଲି । ଆଉ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭୁଷନ
ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଧୋଇ ଦେଲି ଓ ତେଳରେ ଭୁଷକୁ ମର୍ଦନ
କଲି । 10ପୁଣି ମୁଁ ଭୁଷକୁ ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତୁ ପିନାଇଲି । ଶିଶୁକ
ଚର୍ମର ପାଦୁକା ପିନାଇଲି, ଶୁଭ୍ର ରେଗମ ବସ୍ତୁରେ ଭୁଷର
କଟୀବନନ କରାଇଲି ଓ ପଇ ବସ୍ତୁରେ ବିଭୂଷିତା କଲି ।
11ଆହୁର ମୁଁ ଭୁଷକୁ ଅଳଙ୍କାରରେ ଭୁଷିତା କଲି । ଭୁଷ
ହସ୍ତରେ କଙ୍କଣ ଓ ଗଲାଦେଶରେ ହାର ଦେଲି । 12ପୁଣି ମୁଁ
ଭୁଷ ନାସିକାରେ ନୋଥ, କର୍ଣ୍ଣରେ କର୍ଣ୍ଣଦୂଷଣ ଓ ମସୁକରେ
ସ୍ତ୍ରୀର ମୁକୁଟ ଦେଲି । 13ଏରୁପେ ଭୁଷେ ସ୍ତନା ଓ ରୂପାରେ
ବିଭୂଷିତା ହେଲା । ଭୁଷର ବସ୍ତୁ ଶୁଭ୍ର ରେଗମ ଓ ପଇଦ୍ୱାର
ନମିତ୍ତ ଓ ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ ବିଚିତ୍ର ହେଲା । ଭୁଷେ ସରୁ
ମଜବା, ମଧୁ ଓ ତେଳ ତୋନନ କଲ । ଆଉ ଭୁଷେ ପରମା
ସ୍ତ୍ରୀର ହୋଇ ଅବଶେଷରେ ରାଣୀପଦ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲ ।
14ମୁଁ ଭୁଷକୁ ଏପର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମୋର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା
ଏହାକୁ ବିମଣ୍ଟିତା କଲି ଯେ, ଭୁଷର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥଖ୍ୟାତି
ନାନା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ
କହନ୍ତି ।

15“କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ନର୍ତ୍ତର କରି ନିଜର
ସ୍ଥଖ୍ୟାତି ହେଉ ମୋଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ହେଲା । ଭୁଲେ ମୋତେ
ପ୍ରତାରିତ କଲ, ଯେ କେହି ଭୁଲ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲ ଭୁଲେ
ଗଣିକା ସଦୃଶ ତା'ର ହେଲ ଓ ସେମାନେ ଭୁଲକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରଣୀ
ରୂପେ ଉପଭୋଗ କଲେ । **16**ଏବଂ ଭୁଲେ ଆପଣା ବସୁର
କିଛି ଅଂଶ ନେଇ ଆପଣା ପାଇଁ ନାମ ରଙ୍ଗରେ ଭୁଷିତ
ଉଚ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ ନିର୍ମାଣ କଲ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରଣୀ କର୍ମ
କଲ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । **17**ଆହୁର
ମୋର ସ୍ତ୍ରୀନା ଓ ରୂପାରେ ନିର୍ମିତ ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ଵଦର
ଆଭରଣ ମୁଁ ଦେଇଥିଲି ଭୁଲେ ତାହା ନେଇ ପୁରୁଷାକୃତି
ପ୍ରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର କଲ ।
18ପୁଣି ଭୁଲେ ଆପଣା ବିଶତ୍ର ବସ୍ତ୍ରବୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ପିନ୍ଧାଇଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଆମ୍ଭର ତେଳ ଓ ଆମ୍ଭର
ଧୂପ ରଖିଲ । **19**ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ମଇଦା, ତେଳ ଓ
ମଧୁ ଭୁଲ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲୁ, ଭୁଲେ ସେ ସବୁ
ସୌରତ୍ରାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ରଖିଲ । ଭୁଲେ ଗଣିକା
ସଦୃଶ ସେହି ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଏହିପରି
କଲ ।” ଏହା ମୋର ମାତ୍ର ପଥାମଣ୍ଡଳ ଜଦନ୍ତି ।

କାଳୀ ଏହା ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବାପ୍ରଶ୍ନ କାହାର ।
20“ମୋ ନିମନେ ଭୁଷେ ସେହି ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦିନିରୁ କରିଥିଲୁ, ଭୁଷେ ସେହି ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଦିବକର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ଧେବତାର ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା । ଭୁଷେ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶ୍ୟାବୁତି କଲ ନାହିଁ କି? **21**ଭୁଷେ ମୋର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା* କରି ଭୁମର ଉତ୍ସନ୍ଧେବତାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛ ।
22ଏବଂ ଭୁମର ସବୁ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଆପଣା ଶୌଭିନ୍ଦାବସ୍ତାରେ ସେହି ବିବସନା ଓ ଉଲଗା କଥା

ହତ୍ୟା କରିଛି ଭୁମ୍ଭେ ବଳଦାନ କରିଛ, ସାଧାରଣତଃ ଏହି
ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମାଁସ ପାଇଁ ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଓ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ
କରି କାଟିବା । କିନ୍ତୁ ସମୟ ସମୟରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କ
ପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବା ।

ମନେ ପକାଇଲ ନାହିଁ । ଆଉ ରକ୍ତରେ କିପରି ଛଟପଟ ଦେଇଥିଲ ତାହା ସ୍ଵରଣ କଲ ନାହିଁ ।

23“ମୋଟ ଭାବରେ ଭୁମେ ଏହା କରିଛ । ଏହା ଭୁମ ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । **24**“ଭୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ଭୁବ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାସ୍ତାର ଛକରେ ଦେବତାଗଣ ନମନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । **25**ଭୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାସ୍ତା ମୁଣ୍ଡରେ ପାଦପୀଠ ପ୍ରସୃତ କରିଅଛ ଓ ନନ୍ଦର ଘୋନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟରୁ ଘୃଣା କରିଅଛ । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥକ ପାଇଁ ନନ୍ଦର ବସ୍ତୁ କାହିଁ ପକାଇଛ, ଭୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତାର ସୀମା ନାହିଁ । **26**ଭୁମେ ମିଶର ସହତ ଅବାଧ ଯୌନକ୍ରିୟା ଉପଭୋଗ କରିଛ, ଭୁମର ବହୁତ ଯୌନାଙ୍ଗରେ ପଢ଼ୋଣୀ ଯୌନକ୍ରିୟା କରିଛନ । ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଭୁମେ ତା’ ସହତ ବହୁବାର ଯୌନକ୍ରିୟା କରିଥିଲ । **27**ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ଭୁମ ବିରଦ୍ଧରେ ଉଠାଇଲ ଏବଂ ଭୁମର ଦେଶର କିଛ ଅନ୍ତର ନେଇ ଯାଇଛ । ମୁଁ ଭୁମାନଙ୍କୁ ପଲେଶ୍ୱରମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଛ ଏବଂ କାମୁକତାରେ ଭାରକ୍ଷାନ ହେଲେ । **28**ଭୁମେ ଅତ୍ୟୁଷ ହେବାର ଅଗ୍ରଗୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ କରିଥିଲ । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ କଲେ ହେଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । **29**ଭୁମେ କିଶାନ ଓ ବାବିଲକୁ ଯାଇଅଛ ଏବଂ ସେଠାରେ ଭୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ବିଭାଇଛ, ତଥାପି ତୃପୁ ହୋଇ ନାହିଁ । **30**ଭୁମର ଜଙ୍ଗ କେତେ ଦୁର୍ବଳ, ଯେତେବେଳେ ଭୁମେ ଦେଖାଗୁଣି ବେଶ୍ୟା ସ୍ମୃପର ଏହସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

31“ଯେତେବେଳେ ଭୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାସ୍ତା ମୁଣ୍ଡରେ ଆପଣା କୁବ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛକରେ ଆପଣା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । ଭୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବେଶ୍ୟା ପର ନୁହଁ, ଭୁମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପି ହେଲ, କିନ୍ତୁ ମୁଦ୍ରା ନେଇ ନାହିଁ । **32**ଭୁମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତୀ ଶ୍ରୀ, ଭୁମେ ସ୍ଥାମୀକୁ ଛାଡ଼ି ଆଗମ୍ବନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯୌନ ସହରର ରୂପେ ପସନ୍ଦ କଲା । **33**ଲୋକେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦିଅନ୍ତିରେ ମାତ୍ର ଭୁମେ ନନ୍ଦର ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ କରୁଥାନ୍ତି । ଆଉ ଭୁମର ବେଶ୍ୟାହୃତି କ୍ରମେ ସେମାନେ ଯେପରି ଚଢ଼ିଗୁରୁ ଭୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଉଥାନ୍ତ । **34**ଭୁମର ବେଶ୍ୟାହୃତି ଅନ୍ୟ ବେଶ୍ୟାଙ୍କଠାରୁ ବିପରୀତ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ବେଶ୍ୟାମାନେ ନାର ପୁରୁଷଠାରୁ ଭଡ଼ା ନେଇଥିଲ ବେଳେ ଭୁମେ ନାରପୁରୁଷକୁ ଭୁମ ସହତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଦେଇଥାଏ ।”

35ଏଣୁ ହେ ଗଣିକା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । **36**ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଭୁମର ପ୍ରେମିକମାନ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ହେଉ ଭୁମର ଉଲଗୁଚା ଅନାହୃତ ହୋଇଥାନ୍ତ । ଭୁମେ ଭୁମର ଘୃଣ୍ୟ ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ରକ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତ । **37**ତେଣୁ ମୁଁ ଭୁମର ସମସ୍ତ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୁମେ ଘୃଣା କର ଓ ପ୍ରେମ କର । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମ ବିରଦ୍ଧରେ ଗୁରୁଥାତ୍ର ଏକତ୍ରୀତ କରିବି ଏବଂ ଭୁମର ନଗ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅନାହୃତ

କରିବ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗ୍ନତା ଦେଖିବାରୁ ଦେବ । ସେମାନେ ଭୁମର ସମସ୍ତ ନଗ୍ନତା ଦେଖିବେ । **38**ଭୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତୀ ଓ ହତ୍ୟାକାଶିତୀ ରୂପେ ଦ୍ଵାରା କରିବ । ଏବଂ କୋପ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାଲର ରକ୍ତ ଭୁମ ଉପରେ ଉପଟ୍ଟିତ କରିବ । **39**ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭୁମକୁ ଭୁମ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମପର୍ଶ କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭୁମର ପୂନା ସ୍ଵାନସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଠନ କରିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଭୁମର ବିବସନା କର ଭୁମର ସୁନ୍ଦର ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ଅପହରଣ କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ଭୁମର ବିବସନା ଉଲଗୁନା କର ଛାଡ଼ି ଦେବେ । **40**ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ପାଇଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମରଣରେ ସେମାନେ ଭୁମର ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ । **41**ସେମାନେ ଭୁମର ଗୁହସବୁ ଅଗ୍ରିରେ ଦୟା କରିବେ । ବହୁତ ସ୍ଥାଳୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମରଣରେ ସେମାନେ ଭୁମର ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ । ଭୁମ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତାର ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ନନ ସମାଜକୁ ଆଣି ଭୁମର ପ୍ରସାଦରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତାର ଆମର କରିବେ । **42**ଏହିରୂପେ ଭୁମ ପ୍ରତି ଆମର କୋପ ଶାନ୍ତ ହେବ ଓ ଭୁମଠାରୁ ଆମର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଯିବ । ଆଉ ଆମେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ କ୍ରୋଧ କରିବା ନାହିଁ । **43**ଏହସବୁ କରିବାର କାରଣ ଭୁମେ ଭୁମର ଯୌନବସ୍ତ୍ରାବ୍ୟାର ଦିନ ମନେ ରଖି ନାହିଁ । ଭୁମେ ଭୁମର ଲୁକାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୋତେ କ୍ଲୋଧ୍ରିତ କଲା । ମୁଁ ଭୁମର ଭୁମର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବ । ଭୁମର ଅନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହତ ଦେଶ୍ୟା ଦୃତିକୁ ଯୋହାବାରେ କଣ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ନଥିଲ ?” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

44“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରବରନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଭୁମ ଉପରେ ଏହା ପ୍ରଯେଗ କରିବେ । ‘ମାଆ ଶୁଣେ ଝିଆ !’ **45**ଭୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଭୁମ ମାତାର କନ୍ୟା । ସେ ଆପଣା ସ୍ଥାମୀକ ଓ ସନ୍ତାନକୁ ଘୃଣା କରେ । ଭୁମେ ଠିକ ଭୁମ ଭତ୍ରଣୀମାନଙ୍କ ପରି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାମୀକ ଓ ସନ୍ତାନକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତ । ଭୁମେ ବାସୁଦେବରେ ଭୁମ ପିତାମାତାଙ୍କ ସଦୃଶୀ । ଭୁମର ମାତା ଜଣେ ହ୍ରତ୍ତୀଯ ଓ ଭୁମ ପିତା ଜଣେ ଲମୋରୀଯ ଥିଲେ । **46**ଏବଂ ଭୁମର ବଢ଼ି ଭତ୍ରଣୀ ଶମରିଯ୍ୟ, ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣ ସହତ ଭୁମର ବାମ ଦିଗରେ ବାସ କରନ୍ତ । **47**ଭୁମେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥାରୁ ଅନୁସରଣ କଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସତେ ଯେପରି ଏହା ମନ ନୁହେଁ । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭୁଷାଗୁର କରିଛ । **48**ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଜୀବିତ ଅଛ ଏବଂ ମୋର ଜୀବନର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବ କହୁଥିଲା ଭୁମର ଉତ୍ତରାତିକାର ପାଇଁ ଦୋଷା ହେଲେ । ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ନମିତ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗରିବ ଓ ଅସହାୟ

ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ । 50ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରଣୀ ଥିଲେ ଓ ମୁଁ ଯାହା ତିବ୍ର ଭାବରେ ଘୃଣା କରେ, ସେମାନେ ତାହା କଲେ । ତେଣୁ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ଦଣ୍ଡ ଦେଲା ।”

51ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଶମରିଯ୍ୟ ଭୁମି ପାପସବୁର ଅର୍ଜେକ ପାପ କର ନାହିଁ । ଭୁମିର ବ୍ୟବହାର ତା’(ସ୍ମୃତି) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରପ, ଯେଉଁବୁ ଘୃଣ୍ୟ କରି ଭୁମିର ଭରଣୀକୁ ଧାର୍ମିକ ଆର୍ଦ୍ଧାବ କରିବା ପାଇଁ କଲା । 52ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମିର ପାପ ସହିତ ଅପମାନକୁ ମଧ୍ୟ ବହନ କର । ଯେଉଁବୁତାକ ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ । ଭୁମେ ଭୁମିର ଭରଣୀମାନଙ୍କୁ କିଛି କ୍ଷମା କଲ ଯେଉଁମାନେ କି ଭୁମି ଅପେକ୍ଷା ଦେଶୀ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମିକୁ ଧାର୍ମିକ ଭୁମିର ଭରଣୀମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ସକାଶେ ଅପମାନ ବହନ କର ।”

53ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦୋମ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଓ ଶମରିଯ୍ୟ ଏବଂ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ତ୍ର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ । ଯିରୁଗାଲମ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟେ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ଯିରୁଗାଲମକୁ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କରିବ । 54ଭୁମିର ଭରଣୀମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଇ ଭୁମେ ଯାହା କଲ, ସେଥିପାଇଁ ଭୁମିକୁ ହୃଦୟ ଅପମାନତ ହେବାକୁ ଓ ଭୁମିକୁ ହେବାକୁ ପଢିବ । 55ତେଣୁ ଭୁମିର ଭରଣୀ ସଦୋମ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ, ଶମରିଯ୍ୟ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ଏବଂ ଭୁମେ ଓ ଭୁମିର କନ୍ୟାଗଣ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁମିର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେର ଆସିବ ।”

56ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆଜିତରେ ଭୁମେ ଭୁମିର ଗବ୍ର ହେବୁ ଭୁମିର ସଦୋମକୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲ । ମାତ୍ର ଆଉ ଭୁମେ ତାହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । 57ସେ ସମୟରେ ଭୁମିର ଦୁଷ୍ଟତା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅରାମର କନ୍ୟାଗଣ ଭୁମିକୁ ହୀନ କଲେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ତ୍ର କନ୍ୟାଗଣ ଓ ପଳେଷ୍ଟୀଯମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ଭୁମିକୁ ତାଙ୍କଳ୍ୟ କଲେ । 58ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମେ ଭୁମିର ଘୃଣ୍ୟ କ୍ରିୟା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରର ଭାର ବହନ କରିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ କହିଛନ୍ତି ।

59ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ, ମୋର ପ୍ରତ୍ଯେ ଯାହା କହିନ୍ତି, “ଭୁମେ ବୁଝି ଅବଜ୍ଞା କରି ନିୟମ ଯେପରି ଭରି କରିଅଛ, ମୁଁ ସେହିରୁପ ବ୍ୟବହାର କରିବ । 60କିନ୍ତୁ ଭୁମି ସହିତ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ବୁଝି କରିଥିଲି ତାହାକୁ ସ୍ଵରଣ କରିବ ଓ ଭୁମିପ୍ରତି ମୁଁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଏକ ନିୟମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ । 61ସେ ସମୟରେ ଭୁମେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ବଢ଼ି ଓ ସାନ ଭରଣୀଗଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ନନ୍ଦର ଚରିତ୍ରହୀନତା ଯୋଗୁ ଲଜ୍ଜିତା ହେବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାରୁପେ ଭୁମିକୁ ଦେବି, କିନ୍ତୁ ଭୁମିର ବୁଝି ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । 62ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମି ସହିତ ମୋର ନିୟମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ । ତହିଁରେ ଆମେ ଯେ ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ, ଏହା ଭୁମେ ହୃଦୟବୋଧ କରିବ । 63ଭୁମେ ଯାହାପ୍ରତ୍ଯେ କରିଅଛ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେବୁକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ସ୍ଵରଣ କରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ଓ ନନ୍ଦ

ଅପମାନ ହେବୁ ଆଉ କେବେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇବ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ, ମୋର ପ୍ରତ୍ଯେ କହିନ୍ତି ।

17 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରତ୍ଯେକ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଲଗ୍ନ୍ୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ନମନେ ଏକ ପ୍ରହେଳିକା ଉପସ୍ଥାପନ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୀତିକଥା କୁହ । 3ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ,

ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବଢ଼ି ଉକ୍ତୋଶ ପକ୍ଷୀ ଥିଲ, ତାହାର ପକ୍ଷ ବଢ଼ି ଓ ପର ବଢ଼ିତ ଥିଲ ଓ ଚତ୍ର ବିଚତ୍ର ଲୋମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଉ ଏହା ଲିବାନୋମକୁ ଆସିଲ ଏବଂ ଏକ ବଢ଼ି ଏରସ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ବସିଲ ।”

4ସେ ଏରସ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗ ଭାଙ୍ଗିଲ, ଏବଂ ତାହାକୁ କଣାନ ଦେଖିଲୁ ନେଇଗଲା । ସେଠାରେ ସେ ତାକୁ ବଣିକାମନଙ୍କର ନଗରୀରେ ରଖିଲା ।

5ଏବଂ ସେହି ପକ୍ଷୀ ସେ ଦେଶର ବୀଜ ନେଇ ଏକ ଉର୍ବର ଭୂମିର କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହା ଗୋପଣ କଲା । ସେ ପ୍ରତ୍ଯେ ନଳଗଣିର ନିକଟରେ ତାହା ଗୋପଣ କଲା ।

“ତା’ପରେ ତାହା ବଢ଼ି ପ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହେଲା । ଏହା ଏକ ବସୁତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପିଲା । ଏହାର ଶାଖାସବୁ ଓ ତହିଁର ମୂଳ ବଢ଼ିଲା । ଏହି ପ୍ରକାରେ ତାହା ପ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହୋଇ ଶାଖା ଦିଗିଷୁ ଓ ପଳିବିତ ହେଲା ।

7କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ତେଣା ଥିବା ବୃଦ୍ଧର ଓ ପଥେଷ୍ଟ ପର ବିଶିଷ୍ଟ ଛାଣ ପକ୍ଷୀ, ଦିବାଟ ଉକ୍ତୋଶ ପକ୍ଷୀ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲା । ଏହି ନୂତନ ପକ୍ଷୀର ଯନ୍ତ୍ର ପାଇବା ସକାଶେ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଚେର ତା’ ଆଉକୁ ବିସ୍ତାର କଲା ଏବଂ ଏହାର ଶାଖାଗୁଡ଼କ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଗୋପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପାଣି ଦ୍ୱାରା ସେଚି ହେଉଥିଲା ।

8ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ଯେପରି ଶାଖା ଦିଗିଷୁ ଓ ଫଳବତୀ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ତାହା ନଳଗଣିର ନିକଟସ୍ଥ ଉର୍ବର ଭୂମିର ଗୋପିତ ହୋଇଥିଲା ।”

9ଭୁମେ କୁହ, ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ, ମୋର ପ୍ରତ୍ଯେ ଏହିକଥା କହିନ୍ତି, “ତାହା କ’ଣ ସଫଳ ହେବ? ଏହାର ଚେର ଛିଣ୍ଣ ଯିବନିତ, ଏବଂ ଏହାର ଫଳ ରହି ଯିବନିତ ଏବଂ ଶୁଣି ଯିବନିତ? ନୂତନ ଭାବରେ ପଲବିତ ହେଉଥିବା ପତ୍ରସବୁ ଖାଉଳି ଯିବେ । ଏହାକୁ ଉପାଦିବା ପାଇଁ ବଳଗାଲୀ ସେନ୍ୟବାହୀନକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦରକାର ହେବ କି? ନା!

10ଆଉ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଗୋପିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ’ଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ? ପୁର୍ବୀ ଗାୟୁସର୍ଗ କଲେ ତାହା ସମ୍ପର୍କ ରୁପେ ଶୁଣି ହୋଇଯିବ ।”

11ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରତ୍ଯେକ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 12“ଭୁମେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତିକୁ କୁହ, ଲଗ୍ନ୍ୟେଲ ଭୁମେ କ’ଣ ଏ ସବୁର ତାପୁର୍ଯ୍ୟ ଜାଣ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖ, ବାଦିଲର ରାଜୀ ଯିରୁଗାଲମକୁ ଆସି ତହିଁର ରାଜୀଙ୍କୁ ଓ ତହିଁର ମୁଖ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଆପଣାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦିଲକୁ ନେଇଗଲା । 13ଏବଂ ସେ ଏକ ରାଜ୍ୟ ନେଇ ତାକୁ ଶପଥ କରି ତା’ ସହିତ ଏକ ବୁଝି କଲେ

ଏବଂ ସେ ମହତ୍ତ୍ଵଶୀଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ । 14ତେଣୁ ଯେପରି ଦେଶ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଓ ଉଠି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିୟମକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖି ପାରନ୍ତି । 15କିନ୍ତୁ ସେ ବାଦିଲର ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା । ସେ ତା'ର ବର୍ତ୍ତବିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଥାରୁ ଓ ସୈନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମିଶରକୁ ପଠାଇଲା, ସେ କ'ଣ କୃତକାଯ୍ୟ ହେବ? ଯିଏ ଏପରି କର୍ମସବୁ କରେ, ସେ କ'ଣ ରକ୍ଷା ପାଇବ? ଆଉ ସେ ବୁକ୍ତ ଲିଙ୍ଘନ କରି କ'ଣ ଦଶ ପାଇବ ନାହିଁ?"

16ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, "ମୁଁ ନୀତିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ରାଜା ବାଦିଲରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, ଯେହେତୁ ସେ ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହ କଲା, ଯିଏ ତାକୁ ଦୀର୍ଘବିନାରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ପ୍ରତିକା ଭଙ୍ଗ କଲେ । 17ଏବଂ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାସୀନ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କଜା ରାସ୍ତା ଓ ଦୂର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ବଢ଼ିବ ଲୋକେ ହତ୍ୟା ହେବେ । 18କିନ୍ତୁ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ବୁକ୍ତ ଭଙ୍ଗ କରି ଶପଥ ଭୁକ୍ତ କରିଅଛି । ସେ ଏବୁ କରିଅଛି ଏବଂ ଦଶ୍ରୁ ପଳାଇ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ" । 19ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, "ସେ ଆସ୍ତର ଯେଉଁ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛି ଓ ଆସ୍ତର ଯେଉଁ ବୁକ୍ତ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛି ଆମ୍ଭେ ନୀତିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ନିର୍ମୟ ତା'ର ପ୍ରତିଫଳ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ରଖିବା । 20ମୁଁ ମୋର କାଳ ବିଜ୍ଞାନି ଓ ତାକୁ ଫାଶରେ ପକାଇ ବାଦିଲକୁ ନେଇଯିବ ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ତା'ର ବିରୁ କରିବି । କାରଣ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟ ଥିଲା । 21ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୌଢ଼ି ପଳାଇବେ ଏବଂ ଯେ କେହି ବର୍ଷିବେ ମୁଁ ପବନରେ ଛିନ୍ଦନକୁ କରିବି" । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ମୁଁ ଏହିପଦ୍ମ କହିଅଛି ।

22ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, "ମୁଁ ନିନ୍ଦେ ଏରସ ଦୃଷ୍ଟି ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ନେଇଯିବି ଓ ତା'ର କୋମଳ ଅଗ୍ରଭାଗକୁ କାଟିବି ଏବଂ ଏହାକୁ ପର୍ବତର ଶାର୍କରେ ଗୋପଣ କରିବି ।

23ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତରେ ସେହି ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ଗୋପଣ କରିବ । ତହିଁରେ ସେହି ଅଗ୍ରଭାଗ ଦରିବ ଏବଂ ଏକ ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ଏଥରେ ଫଳ ଫଳିବ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥନର ଏରସ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ । ତହିଁରେ ସବୁ ନାତିର ପକ୍ଷୀମାନେ ବସା କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକର ଛାଯାରେ ବାସ କରିବେ ।

24"ତାହାହେଲେ ଶୈତାନ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ନାଶିବେ ଯେ, ମୁଁ ଉଚ୍ଚଦୃଷ୍ଟକୁ ନୀଳ କରିପାରେ ଓ ନୀଳ ଦୃଷ୍ଟକୁ ଉଚ୍ଚ କରିପାରେ । ପୁଣି ସତେଜ ଦୃଷ୍ଟକୁ ଶୁଷ୍କ କରିପାରେ ଓ ଶୁଷ୍କ ଦୃଷ୍ଟକୁ ସତେଜ କରିପାରେ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ଓ ମୁଁ ଏହା କରିବି" ।

18 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2"ଭୁମ୍ୟମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ

ଦେଶ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରବାଦଟି ବ୍ୟବହାର କର ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ?

ପିତାର ଅଲ୍ଲାର ଖାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଦାନ ଯତ୍ନା କରେ ।

3କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ଥିବା ଯାଏ ଭୁମ୍ୟମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରବାଦକୁ ଆଉ ବ୍ୟବହାର କରିପାରି ନାହିଁ । 4ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କର ନୀବନ ମୋର ଅଟେ । ପିତାର ପ୍ରାଣ ଯେପରି ପୁତ୍ରର ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ସେପରି । ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ପାପ କରେ ସେ ମରିବ ।

5"ଯଦି କଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୃଦୟ, ତେବେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କରେ । 6ଏବଂ ସେ ପର୍ବତରୁଷିକ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବଳ ଭୋଦନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପ୍ରତିମାଗଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ ନାହିଁ । ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ଥା ପ୍ରତି ପାପ କରି ମାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜ ସ୍ଥାର ରନ୍‌ଦ୍ରିଲା ସମୟରେ ତା' ସହତ ସହବାସ କରିନାହିଁ । 7ସେ କାହାର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ । ଆଉ ସେ ରଣଗୁହୀତାକୁ ତା'ର ବନ୍ଦକ ଫେରଇ ଦେଇଛି । ସେ କାହାର କିଛି ଗୋର କର ନାହିଁ । ସେ ଆପଣାର ଭାଷ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଶୁଧାର୍ତ୍ତକୁ ଦେଇଅଛି ଓ ଉଲମ୍ବ ଲୋକକୁ ବସ୍ତୁ ଦେଇଅଛି । 8ସେ ରଣ ଦେଇ ସ୍ଥିଥ ନେଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସ୍ଥିଥ ଦାବ କର ନାହିଁ । ସେ ମନ୍ୟ ଦୂରରେ ରହେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ସମ ବ୍ୟବହାର କରେ । 9ସେ ମୋ ନିୟମାନୁସାରେ ନୀବନ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ମୋ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ତାହା ଅନୁସରଣ କରେ । ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଅଟେ, ସେ ନିର୍ମିତଭାବରେ ବଢ଼ିବ ।

10"ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର ଉକାଯୁତି ଓ ରଙ୍ଗପାତ ଓ ଏଥମଧ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରେ । 11ଯଦି ତା'ର ବାପା ଏଗୁଣକ ମଧ୍ୟ କୌଣସିଟି କଲା ନାହିଁ । ପର୍ବତ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡିଗୁଣକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯାଇଥିବା ନିମିଷ ଖାଆନ୍ତ ଏବଂ ଆପଣ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ଥା ସହତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର କରେ, 12ଏବଂ ସେ ଯଦି ଦଶତ୍ର ଦିନହିଁନ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରେ, ଗୋର କରେ ଓ ବନ୍ଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଏ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିମାଗଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ । 13ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ କମ୍ କରେ, ରଣ ଦେଇ ସ୍ଥିଥ ଆଦାୟ କରେ, ସେ ବର୍ଷିବ କି? ନିର୍ମିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ସେ ନିର୍ମିତ ଭାବରେ ମରିବ କାରଣ ସେ ସବୁ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଏବଂ ସେ ତା'ର ନନ୍ଦର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବ ।

14"କୁହ ତା'ର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଅଛି, ଯିଏକ ତା'ର ପିତା କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପାପ ଦେଖେ ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେବୁତିରେ ଦେଖେ ସେ ଟିକ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । 15ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡିଗୁଣକ ପାଖରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଏ ନାହିଁ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମୁଣ୍ଡିଗୁଣକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ସ୍ଥା ସହତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର କରେ ନାହିଁ । 16ସେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରେ ନାହିଁ, କୌଣସି ବନ୍ଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶୁଧାର୍ତ୍ତକୁ ନନ୍ଦର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ଉଲମ୍ବ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତୁ ଦିଏ ।

17ସେ ଦିନଦରତ୍ରକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରେ, ସୃଧ ନ ମେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଯଦି ରଣ ଦିଏ, ଆଉ ଆୟର ଶାସନ ସକଳ ବିଧ ଅନୁସରଣ କରେ ଓ ମୋର ନୀତି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରେ, ସେ ଆପଣା ପିତାର ପାପ ସକାଗେ ମରବ ନାହିଁ, ସେ ନିଶ୍ଚିଯ ବଞ୍ଚିବ । 18ତା'ର ପିତା, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାଇ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସୁର କଲା ଓ ତା'ଠାର ଗୋର କରେ କାରଣ ସେ, ଯାହା ସମାନରେ ଭଲ ତାହା କଲା ନାହିଁ । ତା'ର ଦୋଷ କାରଣରୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ।

19“କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ପର୍ବତୀରୁ, ‘ପିତାର ପାପର ଦଣ୍ଡ ତା'ର ପୃତ୍ର କାହାକୁ ଦହନ ନ କରିବ?’ କାରଣ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ସେ କରେ ଏବଂ ମୋ ନିୟମ ମାନେ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରେ । ସେ ନିଶ୍ଚିଯ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିବ । 20କେବେଳ ପାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ପୃତ୍ର ପିତାର ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ଦହନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପିତା ପୃତ୍ରର ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ଦହନ କରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧାର୍ମିକତା ହସାବ କରାଯିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟତା ହସାବ କରାଯିବ ।

21“ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯେବେ ପାପ ପଥରୁ ଦିରତ ହୁଏ, ମୋର ବିଧ ସକଳ ପାଳନ କରେ ଓ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଧାର୍ମିକରଣ କରେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିଯ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମରିବ ନାହିଁ । 22ତା'ର କୌଣସି ପାପ ସ୍ଵରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେ ତା'ର ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁ ବଞ୍ଚିବ ।”

23“କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତ ତା'ର ଧାର୍ମିକତାରୁ ଦିରତ ହୁଏ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ସମସ୍ତ ଜୟନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ବଞ୍ଚିବ କି? ତା'ର (ଆଗ୍ରାହ କରିଥିବା) ଧାର୍ମିକତା କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ହସାବକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ । ତା'ର ବର୍ତ୍ତମାନର ପାପ ଯୋଗୁଁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରିବ ।”

24“କିନ୍ତୁ ଭୁମେ କୁହୁ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁନ୍ତ’ ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣ, ଶୁଣ, ମୁଁ ନ୍ୟାୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଭୁମ୍ବାନେ ଯିଏ ନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । 25ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ତା'ର ଧର୍ମିକରଣରୁ ଦିରତ ହୁଏ ଏବଂ ଯାହା ମନ ତାହା କରେ, ସେ ଏହି କାରଣରୁ ମରିବ । 26ତୁ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଦିରତ ହୋଇ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମିକରଣ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଦର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ବଞ୍ଚିବ । 27ସେ ତା'ର ମନ ଆଚରଣକୁ ବିବେଚନା କରେ ଏବଂ ଦୋଷ କରିବା ବନ୍ଦ କରେ, ଯାହା କରିବାରେ ସେ ଅଭ୍ୟସ ଥାଏ । ତେବେ ସେ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ନାହିଁ ।”

28କିନ୍ତୁ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁନ୍ତ ।”

ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ! ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ଭୁମ୍ବାନେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

29ତେଣୁ ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ଭୁମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଆଗ୍ରାହ ବ୍ୟବହାରନୁସାରେ ବିଗ୍ରହ କରିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ଆଉ “ଭୁମ୍ବାନେ

ଆୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ ଓ ନିଦର ସମସ୍ତ ଅପରାଧରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ । ତାହାହେଲେ ପାପ ଭୁମ୍ବାନଙ୍କର ବିନାଶର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ । 31ଭୁମ୍ବାନେ ଭୁମ୍ବାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ଦୂର କରିଦିଅ । ନିଦର ଅନ୍ତକରଣ ଓ ଆମାକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆଉ ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, ଭୁମ୍ବାନେ ନିଜେ ଭୁମ୍ବାନଙ୍କର ମୁକ୍ତ୍ୟର କାରଣ ହୁଅ ନାହିଁ । 32ଆୟେ ଭୁମ୍ବର ମୂର୍ଖ ଗୁଡ଼ୁଁ ନାହିଁ, ଏଣୁ ଆୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ ଓ ବଞ୍ଚି ରୁହ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

19 ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଲଗ୍ରାୟେଲ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଦୁଃଖ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କର ।

2“ଭୁମର ମାଆ ଗୋଟିଏ ସିଂହୀ ପର ଥିଲ ଓ ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କଲା । ସେ ପୁଣି ଯୁବା ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କର ଅନେକ ଛୁଆ ପ୍ରତିପାଳନ କଲା ।

3ସେହି ପ୍ରତିପାଳିତ ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଯୁବା ସିଂହ ହେଲା । ସେ ମୁଗ୍ଯ କରିବା ଶିଖିଲ ଓ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

4ମାନା ଦେଶୀୟମାନେ ତାହା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନେ ତାକୁ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଧରିଲେ । ସେମାନେ ତା' ପାଠିରେ ଆଙ୍ଗୁଶ ଦେଇ ତାହାକୁ ମିଶରକୁ ଆଣିଲେ ।

5“ତା'ର ମାଆ ଆଶା କରିଥିଲ ସେହି ଯୁବା ସିଂହ ଅଧିପତି ହେବ, ମାତ୍ର ତା'ର ସେ ଆଶା ବିଫଳ ହେଲା । ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଆଗ୍ରାହ କରିବାକୁ ନେଇ ତାକୁ ଯୁବାର୍ଥିତ କଲା ।

6ସୁଣି ସେ ଅନ୍ୟ ସିଂହମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଚରଣ କର ଯୁବା ସିଂହ ହୋଇ ଡିଲି । ସେ ମୁଗ୍ଯ କରିବା ଶିଖିଲ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

7ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗାଳକାଷ୍ଟରୁ ଆକୁମଣ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ନଗରଷ୍ଵର ଧ୍ୟସ କଲା । ଆଉ ତାହାର ଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୟାବାଦ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

8ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦେଶାବୀମାନେ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଦାଳ ବିଜାଇଲେ ଓ ସେହି ଦାଳରେ ତାକୁ ଧରାଇଲେ ।

9ଆଉ ସେମାନେ ତାକୁ ଆଙ୍ଗୁଶ ଦୂର ପିଞ୍ଜରରେ ରଖି ବାବିଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ । ଲଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତ ସମୂହର ତାହାର ଦୁକ୍କାର ଶବ୍ଦ ଆଉ ଶୁଣା ନ୍ୟାଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦୂର ଗଡ଼ମଧ୍ୟରୁ ନେଇଗଲେ ।

10“ଭୁମର ମାତା ଜଳରତି ନିକଟରେ ଗୋପିତ ଦ୍ଵାରାଲଭା ସରୁପ ଥିଲା । ଅଗାଧ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ସେ ଫଳବତୀ ଓ ଶାଖାରେ ପରପୁଣ୍ୟ ଥିଲା ।

11ରାଜଦଶ୍ୱର ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଶାଖା ସବୁ ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ଗହଳ ପତ୍ରମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେ ସବୁ ଦୀର୍ଘତାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ଆଉ ଉଚ୍ଚତାରେ ତାହା ମେଘକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲା ।

12ମାତ୍ର ତାହା କୋପରେ ଉପ୍ରାଚିତ ହୋଇ ଭୁମିରେ ନିଷିପ୍ତ ହେଲା ଓ ପୂର୍ବାୟ ପବନ ତାହାର ଫଳକୁ ଶୁଣା କଲା ।

ତାହାର ଦୃଢ଼ ଶାଖାସବୁ ଭଗ୍ନ ଓ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ଅଣି ସେ ସବୁକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

13ଦର୍ଶମାନ ପୁଣି ସେହି ଦ୍ରାଶ୍ଵାଳତା ନର୍ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଗୋପିତ ହୋଇଥାଏ ।

14ତାହାର ଏକ ବୃଦ୍ଧତ ଶାଖାର ଅଣି ନର୍ଜଳ ହୋଇ ସେହି ଦ୍ରାଶ୍ଵାଳତାକୁ ଓ ତାହାର ଫଳକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥାଏ । ଏଥି ରାଜଦଶ୍ୟ ପାଇଁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଦୃଢ଼ ଶାଖା ନାହିଁ । ଏହା ବିଳାପର ବିଷୟ ଥାଏ ଓ ବିଳାପନକ ହେବ ।”

20 ଅନନ୍ତର ସପୁମ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ କଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରମର୍ଗ ନମନେ ଆସି ମୋ ସମ୍ମଶ୍ରେ ବସିଲେ ।

୨ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **୩**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁ ମେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ତେଦାରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଆସିଥାଏ? ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ କିଛି ପରିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ ।” **୪**ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁ ମେ କ’ଣ ସେମାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ? ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରିଅ । **୫**ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଜଗ୍ରାୟେଲକୁ ମନୋନୀତ କଲି ଓ ଯାକୁବର ପ୍ରତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବସ୍ତାର କଲି ଏବଂ ମିଶରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରିଲା, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ବସ୍ତାର କଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶରେ କହିଲା, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଥାଏ ।” **୬**ସେହିଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶର ବାହାର କର ଆଣିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲି ଯେଉଁଠାରେ ଦୁରୁମଧ୍ୟ ପ୍ରବୁର ଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ଦେଶ ସମସ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୌରବମୟ ଥିଲା ।

7“ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ଛବିଗୁଡ଼ିକର ମୁକ୍ତ ପାଥ ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭୁମିମାନେ ନିଜକୁ ଅପଦିତ୍ତ କର ନାହିଁ । ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଥାଏ ।” **୮**କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ଦିରୁଭାବରଣ କଲେ ଓ ମୋ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଦୂଷି ସମ୍ମଶ୍ଵର ଘୃଣ୍ୟ ଛବିଗୁଡ଼ିକ ଦୂର କଲେ ନାହିଁ, ମିଶରୀୟ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ମିଶର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୁଳରେ ଆପଣା କୋପ ଭାଲିଲା । **୯**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କଲି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ନାମକୁ କଳୁଣ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗିଲ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଦେଶଗଣ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କର ଆଣିବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କଠାରେ ପରିଚିତ ହେଲା । **୧୦**ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲକୁ ମିଶର ଦେଶର ବାହାର କର ଆଣି ମରୁଭୂମିରେ ରଖିଲା । **୧୧**ତା’ପରେ ଆମେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ବିଧ ଦେଲୁ ଓ ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ଜ୍ଞାତ କରିଲା । ଯେଉଁ ମଣିଷ ତାହା ପାଳନ କରିବ ସେ ବନ୍ଧିବ । **୧୨**ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଦିଗ୍ବ୍ୟାମଦନ ବିଷୟରେ ସବୁ କହିଲା । ଏହା ମୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ଷର ରହୁଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୁଏଥିଲା ।

13“କିନ୍ତୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣ ମରୁଭୂମିରେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ । ସେମାନେ ମୋର ବିଧ ପଥରେ ଗୁଲିଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଯାହାକୁ ଯଦି ନିଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରେ, ତେବେ ସେ ବନ୍ଧିବ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲା, ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କ୍ଲୋଧ ଭାଲ ଦେବି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରିବି । **୧୪**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ନାମକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମଶ୍ଵରରେ ତ୍ରୁଟି କରିବା ପାଇଁ ଗୁହୀଲ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ବାହାର କର ଆଣିଥିଲା । **୧୫**ଦୂର, ମଧ୍ୟ ପ୍ରବାହୀତ ସବୁଠାର ସନ୍ଧର ଦେଶଦ୍ଵାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକ୍ରିଯା କଲି, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିଯା କରଥିଲା ।

16“କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ବିଧ ସକଳ ମାନବାକୁ ମନା କଲେ । ସେମାନେ ମୋର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସନରୁ କଳୁଣ୍ଠିତ କଲେ । ସେମାନେ ଏହପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲା । **୧୭**ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କଲି ନାହିଁ । ସେହି ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣକୁ କହିଲା, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ପିତୃଗଣଙ୍କ ବିଧ ଅନୁସାରେ ଗୁଲ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ମାନ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଗୁଣ କରିନାହିଁ । **୧୯**ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଥାଏ । ମୋର ବିଧ ରୂପ ପଥରେ ଗୁଲ ଓ ମୋର ବିଧ ସକଳ ରକ୍ଷା କର ପାଳନ କର । **୨୦**ଏବଂ ମୋର ବ୍ୟବସନଗୁଡ଼ିକୁ ପଦିତ ରଖ । ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମୋ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ଷର ତିନ୍ଦ୍ର ହେବେ । ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଥାଏ ।” **୨୧**କିନ୍ତୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ । ସେମାନେ ମୋର ବିଧ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହ ମୋର ବିଧସବୁ ଅନୁସରଣ କରେ ସେ ବନ୍ଧିବ । ଏବଂ ଅଧିକନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସନଗୁଡ଼ିକୁ କଳୁଣ୍ଠିତ କଲେ । ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲ ଯେ, ମୋର କ୍ଲୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଲଦେବି ଏବଂ ପୁରାମାତ୍ରାରେ ମୋର କୋପ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ । **୨୨**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କଲି, କାରଣ ମୋର ନାମ ପାଖାପାମି ଦେଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପହରିତ ନ ହେଉ ଗୋଲି ମୁଁ ଗୁହୀଲି ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଜଗାଯେଇଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କର ଆଣିଲା । 23ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନାମା କାତି ଏବଂ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ସକାଶେ ମରୁଭୂମିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ମୋର ହସ୍ତ ଉଠାଇଲା ।

24“କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଆଜା ସକଳ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋର ସକଳ ବିଧ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଓ ମୋର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାମିଦିନ କରୁଣିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କର ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କଲେ । 25ତେଣୁ ଯେଉଁ ବିଧ ମଙ୍ଗଳଦିନକ ନୂହେଁ ସେହିସବୁ ବିଧ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଓ ଯେଉଁ ଶାସନରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ସେହିପରି ଶାସନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ । 26ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପହାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମକାତ ସନ୍ତାନର ବଳଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗୁଚି କଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରି ପାରିଲା । ଫଳରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ ଯେ, ମୁଁ ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ।” 27ଏଣୁ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଜଗାଯେଇଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକତାରେ ମୋର ନିନା କରିଅଛନ୍ତି । 28ତଥାପି ମୁଁ ଆଗରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିକା କରିଥିଲା, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗହନିଆ ଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଦାନ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବଳଦାନ ଦ୍ୱାରା ମୋର ପରିବାର ଓ ନିଜ ନିଜର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଭାଳିଲେ । 29ସେ ଉଚ୍ଚପୁଣୀକୁ ଯିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ’ଣ ବୋଲି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିଅଛି ।”

30ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଗାଯେଇଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରିଚାଳନା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସହି ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିତା କରି ଭୁମେମାନେ କ’ଣ ନିଜକୁ ଅଗୁଚି କରୁନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ି ହେଉଥାଇଛି? 31ସେତେବେଳେ ଭୁମେମାନେ ଉପହାର ଆଶ୍ରମ, ନିଜ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଚିର ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି? ହେ ଜଗାଯେଇଲର ଲୋକମାନେ, ମୋତାର ଉପଦେଶ ନେବାକୁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କି? ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିବାଯାଏ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ କି ପରମର୍ଗ ଦେଇ ନାହିଁ । 32ଭୁମେମାନେ କହୁଛି, ଆସ ଆମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପରି ହେବା, ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ପରି ହେବା, ଯେଉଁମାନେ କାଠ ଓ ପଥରର ପୂଜା କରନ୍ତି । ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ମନରେ ଉତୁଥିବା ଏହି ଜଙ୍ଗା କେବେ ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ ।”

33ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମୟ ବଳଦାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତାର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପ ବର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହୋଇ ଶାସନ କରିବୁ । 34ପୁଣି ଆମେ ବଳଦାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତାର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପ ବର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀୟଶ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବୁ ଓ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ

ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ । 35ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୁହର ମରୁଭୂମିରୁ ଆଣି ମୁହାଁ ମୁହାଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବି । 36ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ମୁଁ ମିଶର ଦେଶର ମରୁଭୂମିରେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଗଣର ବିରୁଦ୍ଧ କରିଥିଲି, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବି ।”

37“ଆଉ ଆମେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଶ ତଳେ ଗମନ କରିଲବୁ ଓ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ବୁକ୍ତ ବିନନରେ ଆବଶ୍ୟକ କରିବୁ । 38ପୁଣି ମୁଁ ବିତ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଓ ମୋ ବିରୋଧୀ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଦୂର କରିଦେବି । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରି ରହନ୍ତିରେ, ସେ ଦେଶରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲଜ୍ଜାଯେଇ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବି ।”

39ହେ ଜଗାଯେଇଲର ଉତ୍ସର୍ଗ ବଂଶଧରଣ! ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ଯଦି ମୋ ନିର୍ଦେଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନଦିଥ, ଯାଥ ଓ ଭୁମି ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା କରା । କିନ୍ତୁ ଭୁମେମାନେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଉପହାର ଓ ମୁର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ନଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ ।”

40ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୋର ପବିତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ ପରିଷରେ ସମୟ ଜଗାଯେଇଲର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଉପାସନା କରିବେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପଦିତ୍ର ବସୁ ସହିତ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ଉପହାର ଓ ପ୍ରଥମକାତ ଫଳର ନେବେଦ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବି । 41ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ଜୀବିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବି, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଭୁମିକୁ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରତିକା କରିଥିଲା । 42ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଭୁମେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ଭୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିବ ଯେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଜଗାଯେଇ ଭୂମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି । ସେହି ଭୂମିକୁ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରତିକା କରିଥିଲା । 43ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଭୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଅଗୁଚି କରିଅଛି ଓ ନିଜର ଆଗୁର ବ୍ୟବହାର, କ୍ରିୟାସକଳ ସବୁ ସ୍ଥରଣ କରି ନିଜର କୃତ ସମସ୍ତ କୁକିୟା ହେଉ ଭୁମେମାନେ ଲଙ୍ଘିତ ହେବ । 44ଏବଂ ତା’ପରେ ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଭୂକର୍ମ ଓ ଦୁନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଦଶ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ମର୍ଯ୍ୟାଦାନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରେ ।”

45ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପମ୍ରିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 46“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ରଖି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼େ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ବର୍ଷଣ କର । ଏବଂ ନେଗେଭର ଅରଣ୍ୟ *

ନେଗେଭ ଅରଣ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱର ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି । ନେଗେଭ ଗୋଟିଏ ମରୁଭୂମି ଅଂଗଳ, ନେଗେଭରେ କୌଣସି ଅରଣ୍ୟ ନାହିଁ ।

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦଶ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କର। 47ଏବଂ ନେଗେର ଅରଣ୍ୟକୁ କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି। ଦେଖ, ଆମେ ଭୁଯ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲି ସଂଘୋଗ କରିବା। ତାହା ଭୁଯ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତେନ ଓ ଶୁଣ୍ଡବୁଷକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ। ସେହି ଦୂରନ୍ତ ଅଗ୍ରିଶିଖ ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ। ଦଶିଶରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ସେହି ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶିତ ହେବ। 48ସେତେବେଳେ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଥିଲି ନିଜାଳ ଅଛୁ ବୋଲି ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ। ତାହା ନିର୍ବାପିତ ହେବନାହିଁ ଓ ଏହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଦେଖିବେ ।"

49ଏଥରେ ମୁଁ (ଯିତ୍ରଦିକଳ) କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ସେ କେବଳ ନୀତିବାକ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ।"

21 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ପୁଣି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ରଖ। ପବତ୍ରଶ୍ଵାନଶୁଦ୍ଧିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନନ୍ଦର ବାକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନ କର ଓ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ବିପକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଦଶ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କର। 3ଏବଂ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି! ଦେଖ, ମୁଁ ଭୁଯ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥାଟେ। ମୁଁ ଆପଣା ଖାତ୍ର କୋଷର ବାହାର କର ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀକୁ ଉଛିନ୍ତି କରିବି। 4କାରଣ ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀକୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦିନାମ କରିବି। ତେଣୁ ମୋର ଖାତ୍ର ବ୍ୟବହାର ହେବ, ଏହା କୋଷମୁକ ହୋଇ ଦଶିଶରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ । 5ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଖାତ୍ର କୋଷର ବାହାର କରିଅଛି, ତାହା ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ ।"

ସରମେଶ୍ୱର ପୁଣି କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି । ପୁଣି ଆପଣ କଠୀ ଭାଙ୍ଗି ମନସ୍ତାପ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମଶ୍ରରେ ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ିବ । 7ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରିଚାରେ, 'ଭୁମେ କାହିଁକି ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ୁଛ?' ସେତେବେଳେ ଭୁମେ କହିବ, 'ସମ୍ଭାଦ ସକାଶେ, ତାହା ଆସୁଥାନ୍ତି । ସେଥରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆମା ଭୟରେ ତରଳ ଯିବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତ ଭୟରେ ଦୂର୍ବଳ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆମା ହତ ଉତ୍ସାହତ ହେବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆସୁନ୍ତି ନଳପର ହେବ ।' ଏବଂ ଦେଖ, ସେହି ସମୟ ଆସୁଥାନ୍ତି ଓ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ।' ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଖାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର

8ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 9“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଉଦ୍ଦଶ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କର କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଖାତ୍ର ଶାନ୍ତି ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି ।

10ହେ ନମନେ ତାହା ଶାନ୍ତି ହୋଇଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ମାର୍ଜିତ ହୋଇ ବିନୁଳ ପରି ଚକ ଚକ କରିଛି, “ମୋର ପୁତ୍ର ଭୁମେ ଏହ ଛତ ସକାଶେ ଖୁସି ନଥିଲ, ଭୁମେ କାଠର ବାତକୁ ଘୁଣା କଲ ।

11ପୁଣି ହାତରେ ଧରାଯିବା ପାଇଁ ଖାତ୍ର ଶାନ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଘାତକର ହାତରେ ଦେବା ନମନେ ତାହା ଶାନ୍ତି ଓ ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି ।

12“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ କ୍ରୂଦ୍ଯନ ଓ ହାହାକାର କର । ଏପରି ମୋର ଖାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରାଳିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ମୋ ଖାତ୍ରରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଭୁମେ ଆପଣା ଛାତିରେ ଆଘାତ କର ଭୁମେର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର । 13ହଁ, ଏହା କଠିନ ଅଟେ, ଭୁମେ ବନ୍ଦଦଶ୍ୱର ପ୍ରେୟାନ୍ତ କରିବା ପରେ ଆଉ କ'ଣ ବାକି ରହିଗଲା?”” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

14“ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ କରତାଳ ଦେଇ ଉଦ୍ଦଶ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କର ।

“ସେହି ଖାତ୍ର ପୁଲ ଥର ଏପରକି ତିନିଥର ଆଘାତ କର । ଏହ ଖାତ୍ର ବହୁତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହେତ୍ୟା କରିବ । ମହାପାତକ ଖାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ହେତ୍ୟା କରିବ ।

15ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତର ଉତ୍ସରେ ଯେପରି ତରଳ ଯାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବହୁ ବିପ୍ଳ ଜନ୍ମେ, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ନନ୍ଦର ଦ୍ୱାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ରଖିଅଛି । ଏହା ହେତ୍ୟା କଳ ପରେ ଏହା ବିନୁଳ ପର ଚକମକ୍ କରିଛି ।

16ହେ ଖାତ୍ର, ଦଶିଶ ଓ ବାମକୁ କାଟ । ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଭୁମେର ଧାର ଯାଉଛି ।

17“ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋର କରତାଳ ମାରିବି ଓ ମୋର କୋପକୁ ଶାନ୍ତ କରିବ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ।”

ଯିରୁଶାଲମର ପଥ ନିର୍ବଳନ

18ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 19“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ବାଦିଲ ରାଜାର ଖାତ୍ର ଆସିବା ପାଇଁ ଭୁମେ ଆହୁର ଦୁଇପଥ ନିର୍ପଣ କର । ଦୁଇ ପଥ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ଆସିବ । ନଗର ଆତକୁ ଯାଇଥିବା ସତକର ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ରଖ । 20ଖାତ୍ର ଆସିବା ନମନେ ପଥ ଚିହ୍ନିତ କର, ଗୋଟିଏ ପଥ ଅମ୍ବାନୀଯର ରବବାକୁ ଯାଏ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଯିତ୍ରବାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ସହର ଯିରୁଶାଲମର ଯାଏ । 21କାରଣ ବାଦିଲର ରାଜ ବୁଲଟି ସତକର ମିଶିଥିବା ଶ୍ଵାନରେ ଛିଡ଼ ହେବେ । ସେ ତୀରଗୁଡ଼କୁ ନିଷେପ କର ଶୁନାବାଣୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୂର୍ବମାନଙ୍କୁ ଦୁଖାୟାଖୀ କରି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ଶେଷି ବୁଲିବେ ।

22“ଶୁନାବାଣୁ ଯାହାକି ସେ ତା'ର ଦଶିଶ ହସ୍ତରେ ଉଠାଇଲା, ତାହା ଯିରୁଶାଲମର ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନଷ୍ଟକାରୀ କାଠ ଶାନ୍ତିକୁ ଏବଂ ହେତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଜା ଦେବ, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେ ତାକରା ଦେବ, ଫାଟକ ଦିବୁଦ୍ଧରେ

ନୟୁକାରୀ କାଠଗଣ୍ଠିକୁ ଖଣ୍ଡିବ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସହର ଚର୍ଚାପାର୍ଶ୍ଵରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବ । 23ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥରୀନ ବୋଲି ବୁଝିର କରାଯିବ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକାରୁତିକ ଅଛି, ଯାହା ସେମାନେ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ ସ୍ଵରଣ କରିବେ ଓ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଧରାଯିବେ ।"

24ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, "କାରଣ ଭୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭୁମ୍ଭର ମୋ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ଭୁମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟର ପାପ ଦେଖାଇ ମୋତେ ଭୁମ୍ଭର ପାପ ମନେପକାଇଲା । କାରଣ ଭୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମନେପକାଇ ଦିଅ ଯେ, ଭୁମ୍ଭେ ବନୀ ଭୁମ୍ଭର ଯିବ । 25ହେ ଦୁଷ୍ଟ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ରଜପୁତ୍ର, ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରତ୍ୟା କରାଯିବ । ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତମ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏଇଛି ।"

26ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, "ଶିରୋଭୂଷଣ ଦୂର କର, ରଜମୁକୁଟ କାହିଁ ପକାଅ; ଏହା ଆଉ ସେପରି ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ସେମାନେ ନୀତ ହେବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ନୀତ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚହେବେ । 27ମୁଁ ସମୂର୍ତ୍ତ ରୂପେ ସେହି ସହର ଧ୍ୟେ କରିବ । କିନ୍ତୁ ବାବିଲକୁ ନଶେ ନୃତନ ରାଜା ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଘଟିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନୃତନ ରାଜା ହାତରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଦେବି ।"

ଅନ୍ତେ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାର୍ତ୍ତ

28ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କର ଭୁବନ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅପମାନ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

"ଦେଖ, ଖତ୍ର ବୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏଇଛି । ତାହା ହୃତ୍ୟା ଓ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ମାର୍କିତ ହୋଇଥାଏଇଛି ଓ ବିନ୍ଦୁଳ ପରି ଚକ୍ର କର କରୁଥାଏଇଛି ।

29ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନପୁତ୍ରକ ଅର୍ଥରୀନ ଓ ଭୁମ୍ଭର ମିଆୟା ମନ୍ତ୍ର ଭୁମ୍ଭକୁ ସହାୟ ଦେବ ନାହିଁ । ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଲାରେ ଖଣ୍ଡିତକୁ ରଖାଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ହତ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ସେହମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାର ଦିନ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷର ଅବସାନ ଘଟିବ ।

ବାବିଲ ବିପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାର୍ତ୍ତ

30"ହେ ବାବିଲ, ଖତ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର କୋଷ ମଧ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଶା । ଭୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ସୁଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଭୁମ୍ଭେ କନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭର ବୁଝିର କରିବ । 31ଆଉ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ଲୋଧାର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ କରିବାରେ ପାରଙ୍ଗମ । 32ଭୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ରିରେ ନାଲସ୍ତରୁପ ଦେବ; ଭୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିତ ଦେବ । ଆଉ ଭୁମ୍ଭେ ସୁତ୍ର ପଥରେ ଆସିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଥାଏଇଛୁ ।"

ଶିହଦିକଲ ଯିରୁଗାଲମ ବିପକ୍ଷରେ କହନ୍ତି

22 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପାସ୍ତିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏହି ରକ୍ତପାତ ନଗରୀର ବୁଝିର କରିବ? ତେବେ ତାହାର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଏହାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯିବ । ୩୪ବଂ ଭୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ କହିବ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । ହେ ନଗରୀ, ଯିଏ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରେ, ସେ ତା'ର ନିନର ଅବସାନ ଆଶେ ଏବଂ ଏହା ନିନର ଶେଷ ଆଶେ ଯେ, ନିନ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ତିଆର କରେ, ତାହା ଏହାକୁ କଳୁଣ୍ଠିତ କରେ ।

4"ଭୁମ୍ଭର ରକ୍ତପାତ ଯୋଗୁଁ ଭୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ହୋଇଥାଏଇ ଓ ପୁଣି ଭୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି, ତଦ୍ୱାରା ଅଗୁଣ ହୋଇଥାଏଇ । ଏବଂ ଭୁମ୍ଭେ ନିନର ଅନ୍ତମ ସମୟ ନିକଟର୍ଭାବୀ କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ନିନ ଆୟୁର ଶେଷ ଭାଗରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଜାତିଗଣ ନିକଟରେ ଉପହାସର ପାତ୍ର ଓ ସବୁ ଦେଶ ନିକଟରେ ପରିହାସର ପାତ୍ର କରାଯାଇଛି । ୫ହେ କୁଣ୍ଡାତ ଓ କଳହ ପ୍ରିୟ ନଗର, ଭୁମ୍ଭର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ଭୁମ୍ଭକୁ ପରହାସ କରିବେ ।

6"ଆଉ, ଦେଖ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିନ ନିନ ପରାକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏଇଛନ୍ତି । ୭ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ, ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ କରୁଥିବାକୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସର କଲେ, ଅନାଥ ଓ ବିଧବୀ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ୮ଭୁମ୍ଭେ ଆୟୁ ପଦିତ୍ର ବସୁରଗନ୍ଧକୁ ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଓ ଆୟୁର ବିଗ୍ରାମଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଅପବିତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି । ୯ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ନିନୁକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ରହିଥାଏଇଛନ୍ତି । ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଦରେ ମୂରିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗମାନ ଅର୍ପଣ କଲେ ଏବଂ ପଦିତ୍ରବ୍ୟାନର ବଳୀଦାନ କରି ତୋଜନ କରାଯାଇଛନ୍ତି,

"୧୦"ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶାରୀରକ ପାପକର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଅଟେନ୍ଟ । ୧୦ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ନିନ ନିନ ପିତାର ପନ୍ତୀ ସହି ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଭୁମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପାଶବିକ ଅଭ୍ୟାସର ଏମିକି ସେମାନଙ୍କର ରଭୁସ୍ତାବ * ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସର କରନ୍ତି । ୧୧ପୁଣି କେହି କେହି ନିନ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ପାପକର୍ମ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଲମ୍ପଟାରଣ କରି ନିନର ପୁତ୍ରବଧୁକୁ ଅଗୁଣ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି କେହି ନିନର ପିତୃକମ୍ୟ ଭରିନୀରୁ ବଲାକ୍ଷାର କରାଯାଇଛନ୍ତି । ୧୨"ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଞ୍ଚ ମେଳକାରୀ । ଭୁମ୍ଭେ ସ୍ଵଧ ମେଳ ରଣ ଦେଇଥାଏଇ ଏବଂ ଭୁମ୍ଭେ ଲୋତରେ ଉପବ୍ରଦ୍ଧ କରି ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଠାରୁ ଲାଞ୍ଚ ମେଳକାରୀ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଭୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପାଶୋର ଯାଇଥାଏଇ ।" ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଭୁମ୍ଭେ ... ରଭୁସ୍ତାବ ତାହା ସେମାନେ କେବଳ ନିଷ୍ଠା ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଭାଗ କଲେ ।

13“ମୁଁ ଭୁମର ଅନ୍ୟାୟ ଲଭ ଓ ଭୁମ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ରକ୍ଷପାତ ହୋଇଥାଛି, ସେଥିପାଇଁ ଭୁମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବ । 14ମୁଁ ଯେଉଁଦିନ ଭୁମର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ ପାଇଁ ବିରୂର କରନ୍ତି, ସେବନ ଭୁମର ହୃଦୟ ଓ ଗଞ୍ଜ ସହପାରବ କି? ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହାଥାନ୍ତି ଓ ଏହା ମୁଁ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି । 15ଏବଂ ମୁଁ ନାନା ଜାତିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଭୁମକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରନ୍ତି ଓ ନାନା ଦେଶରେ ଭୁମକୁ ନିଶ୍ଚେପ କରନ୍ତି । ଏବଂ ଏହା ନଗରରୁ ଅପବତ୍ରତା ସମ୍ମୂର୍ଖ ଭାବରେ ଦୂର କରନ୍ତି । 16କିନ୍ତୁ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଭୁମେ ସମସ୍ତ ଜାତିଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ ନନ୍ଦ କର୍ମ ଯୋଗୁ ଅପବତ୍ର ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଭୁମେ କାଣିବି ।”

ଇଶ୍ରାଯେଲ ଏକ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଖାଦ ସହିତ

17ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 18“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଶ୍ରାଯେଲ ବନ୍ଦଶ ଆମ ନିକଟରେ ଖାଦ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ପିତଳ, ଦସ୍ତା, କୁହା ଓ ସୀଏ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସେମାନେ ରୂପାର ଖାଦ ସ୍ଵରୂପ । 19ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଭୁମେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଇଛି, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର କରିବା । 20ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ରୂପା, ପିତଳ, କୁହା, ସୀଏ ଓ ଦସ୍ତା ଏହିତ୍ର କରି ତରଳାଇବା ପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ଥରି ଗଣି ଫୁଙ୍କିନ୍ତି । ସେହିପରି ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଓ ଆପଣା କୋପରେ ଏକତ୍ର କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ଓ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ । 21ଆଉ ଆମେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଆପଣା କ୍ରୋଧଗ୍ରିରେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଫୁଙ୍କିବା, ତହିଁରେ ଭୁମେନାନେ ତରଳ ଯିବ । 22ଯେପରି ରୂପା ଗେଟିଏ ଉତ୍ତରରେ ତରଳା ହୋଇଥାଏ ମୁଁ ଭୁମଙ୍କୁ ନଗରରେ ତରଳାଇବି । ତେଣୁ ଭୁମମାନେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।”

ଯିତ୍ରଦିକଳ ଯିରୁଶାଲମ ବିପକ୍ଷରେ କହନ୍ତି

23ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 24“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଦେଶକୁ କୁହ, ଭୁମେ ଏକ ଦେଶ ଯାହାକୁ କେବେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସୋଠରେ ବର୍ଷା ଅସାଧୀନ ହୋଇ ନାହିଁ । 25ତାହାର ଭିକ୍ଷ୍ୟଦକ୍ଷାମାନେ ସେଠାରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉସ୍ତୁ ଗର୍ଭନାରା ହିଂହ ସଦୃଶ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ ହରଣ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ବଢ଼ ମହିଳାଙ୍କୁ ଦିଧବା କରିଥାଇନ୍ତି ।

26“ଯାନ୍ତକମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବମାନନା କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁବୁଦ୍ଧ ଅପବତ୍ର କରିଥାଇନ୍ତି । ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରତ୍ୟେଦ ଗଣି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୁଣି ବସ୍ତୁକୁ ଅଶୁଣି ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଏ ଦିଷ୍ଟମ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର

ବିଶ୍ଵାମଦିନପୁଣ୍ୟକୁ ହେଯକାନ କରନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିକୃଷ୍ଟ ହୋଇଛି ।

27“ତା’ର ଅଧ୍ୟପତିଗଣ ଗନ୍ଧା ସଦୃଶ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲାପର ଅନ୍ୟାୟ ଲଭର ଚେଷ୍ଟାରେ ରକ୍ଷପାତ କରି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ।

28“ଉଦିଷ୍ୟଦକ୍ଷାମାନେ ଏପରି ଆଚରଣକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ କହନ୍ତି । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ଭିକ୍ଷ୍ୟଦକ୍ଷାମାନୀ କରି କହନ୍ତି, ‘ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କିଛି କହି ନଥାନ୍ତି ।

29“ସାଧାରଣ ଲୋକେ ପରସ୍ତର ପ୍ରତି ଥିଯାଗୁର କରନ୍ତି ଓ ଗୋର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗରବ ଓ ଦିନହୀନମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟର ବର୍ଣ୍ଣିତ କରି ଅଭ୍ୟାଗୁର କରନ୍ତି ।

30“ପୁଣି ଦେଶ ଯେପରି ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଯେ ସ୍ଵଦୂତ ପ୍ରାଚୀର କରି ପାରିବ ଓ ପାଠ ସ୍ଥାନରେ ଆମ ସମୁଖରେ ଦେଶ ସପକ୍ଷରେ ଠିଥା ହେବ, ଏପରି ଏକ ଲୋକକୁ ଥାମେ ଅନ୍ୟଦିଶ କଲ୍ପନା । ମାତ୍ର ନଶେ ସ୍ଵଦ୍ଵା ପାଇବି ନାହିଁ । 31ଏଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ଓ ଆପଣା କୋପଗ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କର୍ମର ଫଳ ସେମାନେ ନିଜେ ଭୋଗିଛନ୍ତି ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

23 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସେଠାରେ ଏକ ମାତାର କନ୍ୟା ଦୁଇ ଭରଣୀ ଥିଲେ । 3ସେମାନେ କିଶୋରୀ ସମୟରେ ମିଶରରେ ବ୍ୟଭିଗ୍ରହଣ ହେଲେ । ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁନ ମର୍ଦିତ ହେଲା ଓ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁରାଗ୍ର ମନ୍ଦିନ କଲେ । 4ନ୍ୟେଶ୍ୱର ନାମ ଅହଲ ଓ ତା’ର ଭରିନୀର ନାମ ଅହଲୀବା ଥିଲା । ସେମାନେ ମୋର ପନ୍ଥୀ ହେଲେ ଓ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲେ । ବଢ଼ ଭରଣୀ ଅହଲ ଶମନିଯୁ ଥାଏ ଓ ସାନ ଭରଣୀ ଅହଲୀବା ଯିରୁଶାଲମ ଥାଏ ।

5“ଆଉ ଅହଲ ଆମ୍ବଗ୍ରେ ପ୍ରତିକରଣ ଆଶ୍ରମୀ ପ୍ରେମ କଲା । ସେ ଆପଣାର ପ୍ରତିକରଣ ଅଶୁଣ୍ୟ ପ୍ରେମିକରଣଠାରେ ଆସକା ହେଲା । 6ସେମାନେ ନୀଳରଙ୍ଗ ପୋଶାକ ପରିହତ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶାସନ କର୍ତ୍ତ୍ଵଗଣ । ସେମାନେ ସମୟେ ସ୍ଵଦୂତ ଯୁବକ ଏବଂ ଅଶୁଣ୍ୟଗୋଟୀ ଥିଲେ । 7ଏବଂ ସେ ଅଶୁଣ୍ୟ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟଭିଗ୍ରହ କଲେ । ସେ ଯେକୌଣସି ଲୋକ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ଆସକା ଥିଲା । ସେ ତା’ର ପ୍ରତିମାଗଣଦ୍ୱାରା ଆପଣାକୁ ଅପବତ୍ର କଲା । 8ଆଉ ସେ ମିଶରଠାର ତା’ର ପ୍ରେମ ଦୂରି ତ୍ୟାଗ କରି ନ ଥିଲା । କାରଣ ଯୌବନ କାଳରୁ ମିଶର ତା’ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିଥିଲା । ସେମାନେ ତାହାର କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁରାଗ୍ର ଟିପିଲେ ଓ ତା’ ସହିତ ଅଭିଗ୍ୟ ପ୍ରେମ କଲେ । 9ତେଣୁ ଆମେ ତାହାର ପ୍ରେମିକରଣର ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ପ୍ରେମରେ ଆସକା ହୋଇଥିଲା ସେହି ଅଶୁଣ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତାହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ । 10ସେମାନେ ତାକୁ ଧର୍ମଶ କଲେ, ସେମାନେ ତା’ର

ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଢ଼ରେ ହତ୍ୟା କଲେ । ଏବଂ ସେ ସ୍ଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପହାସର ଦିଶାଯୁ ହେଲା । କାରଣ ଅଶୁରୀୟ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ବେଦନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ।

11“ଆଉ ତା’ର ଭରିନୀ ଏସବୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିରେ ଓ ପ୍ରେମାଗଣକରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭରିଥାଯାଇଛି ହେଲା । ତା’ର ଭରିନୀର ବ୍ୟଭିଗୁରତାଠାରୁ ସେ ଅଧିକ ବ୍ୟଭିଗୁରଣୀ ହେଲା । **12**ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଶୁରୀୟ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶାସନ କର୍ତ୍ତରଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକା ହେଲା । ସେମାନେ ନୀଳରଙ୍ଗ ପୋକାକ ପରିହତ ସ୍ଥଵର ଯୁଦ୍ଧକ ଓ ଅଶୁରୋହୀ ଥିଲେ । **13**ଏବଂ ମୁଁ ଅନୁସାର କଳି ଯେ, ସେ ଦୁହଁ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁକ୍ତ କଲା ।

14“ଏବଂ ଅହଲୀବା ନନ୍ଦର ବ୍ୟଭିଗୁରତା ବରାଇଲା । ସେ କାନ୍ଦୁରେ ଚତ୍ରିତ କଲଦୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଲାଲରଙ୍ଗ ପୋକାକ ପରିହତ ମୁଣ୍ଡି ଦେଖିଲା । **15**ସେମାନଙ୍କ କଠିରେ ଅଶ୍ଵାବାନ୍ତା ଥିଲା, ମସ୍ତକରେ ରଙ୍ଗ ଚତ୍ରିତ ଭୁଷଣ ଥିଲା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଲଦୀୟ ଦେଶନାତ ବାଦିଲୋନୀୟମାନଙ୍କ ରୂପ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଧିପତିଗଣର ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲେ । **16**ପୁଣି ଅହଲୀବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ଆସକା ହେଲା ଓ କଲଦୀୟ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲା । **17**ତେଣୁ ବାଦିଲୋନୀୟ ଲୋକମାନେ ତାହା ନନ୍ଦକୁ ଆସି ପ୍ରେମ କଲେ । ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଗୁର କ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ତାକୁ ଅଶୁର କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଲୋଧିତ ହେଲେ ।

18“ଏହରୂପେ ସେ ନନ୍ଦର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲା ଓ ନନ୍ଦର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅନାଦୃତ କଲା । ଏବଂ ମୁଁ ତା’ର ଭରିନୀଠାରୁ ଦିମୁଖ ହେଲା ପରି ତା’ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଦିମୁଖ ହେଲି । **19**ସେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ତା’ର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ବରାଇ ରାଜିଲା । ଯୌବନ କାଳରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଦେଶାକର୍ମ କରିଥିଲା ତାହାକୁ ବ୍ୟଭିଗୁରତା ବ୍ୟଭିଗୁରତା କରିବାର ପାଇଁ କରିବାକାରୀ ହେଲା । **20**ଆଉ ସେ ଗର୍ଭତ ପରି ଯୌନଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଅଶୁରପର ରେତ ବିଶିଷ୍ଟ ଉପପତ୍ରମାଙ୍ଗଠାରେ ଆସକା ହେଲା ।

21“ହେ ଅହଲୀବା, ଭୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଭୁମ୍ଭର କୁରୁଗ୍ରୁ ମର୍ଦନ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରକାର ଲମ୍ପଟତାକୁ ସ୍ଥାରଣ କରୁଛନ୍ତି । **22**ଏଣୁ ହେ ଅହଲୀବା, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭ ବ୍ୟଭିଗୁରରେ ଡତାଇବ । ସେହି ପ୍ରେମିକମାନେ ଯିଏ ଭୁମ୍ଭକୁ ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ କାରଣ କରିବ । **23**ବାଦିଲୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମ୍ବାଦୀ କଲଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପକୋଦ, ଶୋଯା, କୋଯା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମୁଦ୍ରାୟ ଅଶୁରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧକ ଯୁଦ୍ଧକ, ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ଅଧିପତିଗଣ, ବିଶ୍ୟାତ ଲୋକ ଓ ଅଶୁରୋହୀ । **24**ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରାଯୁ, ରଥ ଓ ଅଶୁ ସହିତ ସମସ୍ତ ଗୋଟୀଗଣକୁ ଧର ଭୁମ୍ଭ ବ୍ୟଭିଗୁରରେ ଆସିବେ । ସେମାନେ ରର୍ମ, ଜାଲ ଓ ଶୋପର ଧର ଚର୍ବିର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭୁମ୍ଭ ବ୍ୟଭିଗୁରରେ ବେତ୍ତିଯିବେ । ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିବି ଓ ସେମାନେ

ସେମାନଙ୍କର ବିଧିଅନୁସାରେ ଭୁମ୍ଭର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କରିବେ । **25**ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭ ବ୍ୟଭିଗୁରରେ ମୋର ହଂସାର ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବି । ତେଣୁ ସେମାନେ କୋପରେ ଭୁମ୍ଭକୁ ଆସାନ କରିବେ । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଅଗ୍ରିରେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ । **26**ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର ବିଦୟୁ କର ଭୁମ୍ଭର ସ୍ଥନର ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ନେଇଯିବେ । **27**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟଭିଗୁରତାଠାରୁ ବନ୍ଦ କରିବି, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅସାର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଶର ସହିତ ବନ୍ଦ କରିବି । ତେଣୁ ଭୁମ୍ଭେ ମିଶର ପ୍ରତି ଅନାଜବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ଥାରଣ କରିବ ନାହିଁ ।”

28ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭେ ଘୁଣା କରୁଥାନ୍ତ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଦିମୁଖ ହୋଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବି । **29**ଆଉ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭକୁ ଘୁଣ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟଭିଗୁର କରିବେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରଶ୍ରମର ଫଳ ହରଣ କରିବେ । ପୁଣି ଭୁମ୍ଭକୁ ଉଲଗା ଓ ବିବସନା କର ଛାଡ଼ି ଦେବେ । ତଦ୍ୟାର ଭୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଗୁର ଜନତ ଉଲଗତା, ଭୁମ୍ଭର ଲମ୍ପଟତା ଓ ଭୁମ୍ଭର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । **30**ଭୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମିନୀ ହୋଇ ଦେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରିଥାନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣଦ୍ୱାରା ନନ୍ଦକୁ ଅଶୁର କରିଥାନ୍ତ । ଏଥପାଇଁ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏସବୁ କରିଯିବ । **31**ଭୁମ୍ଭେ ନନ୍ଦ ଭରିନୀଠାର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତ । ଏଣୁ ମୁଁ ତା’ର ପାନପାତ୍ର ଭୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେବ ।” **32**ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ଭୁମ୍ଭେ ନନ୍ଦ ଭରିନୀଠାର ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବ । ସେହି ପାତ୍ର ବଢ଼ି ଗଠୀର ଓ ସେହି ପାତ୍ର ବଢ଼ିତ ଧାରଣ କରେ । ଭୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟ ଓ ଉପହାସର ପାତ୍ର ଧ୍ୟେ ଓ ଶିମାଶରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

33ଭୁମ୍ଭେ ମତ ହୋଇ ଶୋକରେ ଆଭୁର ହେବ । ଭୁମ୍ଭର ଭରିନୀ ମଶର୍ଯ୍ୟାର ପଶପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାପର ଭୁମ୍ଭର ପାତ୍ର ଧ୍ୟେ ଓ ଶିମାଶରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

34ଭୁମ୍ଭେ ସେହି ପାତ୍ରର ସମସ୍ତ ବିଷ ନିରାତ ପାନ କରିବ ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ରିତ କରିବ । ଭୁମ୍ଭ ଯଦିଶା ଭୁମ୍ଭର ସୁନକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ । କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଥାନ୍ତ ।”

35“ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ଭୁମ୍ଭେ ଆୟକୁ ପାଗେର ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ଭୁମ୍ଭ ପଛରେ ପକାଇ ଛାଡ଼ି ରାଜିଯାଇଛ । ତେଣୁ ଭୁମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭର ଘୁଣ୍ୟ ଚିନ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଓ ବ୍ୟଭିଗୁରତାର ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ସହିବ ।’”

ଅହଲ ଓ ଅହଲୀବା ବ୍ୟଭିଗୁର

36ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଅହଲର ଓ ଅହଲୀବାର ବ୍ୟଭିଗୁର କରିବ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଘୁଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶାଅ । **37**କାରଣ ଏହିଯେ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଗୁରରେ

ବିନ ସ୍ଵ ଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତପାତ କରିବାରେ ଓ ଆପଣା ପ୍ରତିମାଗଣ ସହ ବ୍ୟଭିଗୁର କରିଛନ୍ତ । ସେମାନେ ମୋଠାର ଜାତ ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଉସ୍ତର୍ଗ କଲେ । 38ସେମାନେ ମୋର ମନ୍ଦିରକୁ ଅଗୁଣ ଓ ମୋର ବିଶେଷ ବିଗ୍ରାମ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଅପବନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତ । 39ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ପ୍ରତିମାଗଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋର ମନ୍ଦିରର ଅଗଣାକୁ କଳ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

40“ଦୂରର ପୁରୁଷମାନେ ଆସିବା ପାଇଁ ଭୁଲେମାନେ ଦୂର ପଠାଇଲ । ସେମାନେ ପ୍ରେରତ ଦୂରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲେ ସ୍ଥାନ କଲ, ଆଖିରେ ଅଞ୍ଚନ ଦେଲ ଓ ଅଳଙ୍କାର ବିଦୁଷିତା ହେଲ । 41ପୁଣି ରଦକୀୟ ଶାସ୍ୟାରେ ବର୍ତ୍ତି, ତାହା ସମ୍ମରଣେ ମେନ ସନ୍ଧାନ ତାହା ଉପରେ ଆମ୍ବର ଧୂପ ଓ ତୈଳ ରଖିଲ ।

42“ଗୋଟିଏ ଶବ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶୁଣା ହେଲ । ସେହି ଶବ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୋଦିପର ଶବ ଥିଲ । ବହୁତ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ, ମଦ୍ୟପ ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରୁ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ମୃଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଙ୍କଣ ଓ ମସ୍ତକରେ ସ୍ତୁଦର ମୂରୁଟ ପିନାରଲେ । 43ତେବେ ବ୍ୟଭିଗୁର କ୍ରିୟରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିକୁ ମୁଁ କହିଲ, ‘ଦର୍ଶମାନ ସେମାନେ ତା’ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଗୁର ପାପ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିବ?’ 44ଲୋକମାନେ ଦେଶ୍ୟା ନିକଟକୁ ଆସିଲ ପର ସେମାନେ ତା’ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତ । ଏହିପର ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ମୃତିରୁ ଅହଲୀଗ ନିକଟକୁ ଗମନ କଲେ ।

45“କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକମାନେ ବ୍ୟଭିଗୁରଣୀ ଓ ରକ୍ତପାତ କାରଣୀ ସ୍ମୃମାନଙ୍କର ବିରାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରାର କରିବେ । ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଗୁରଣୀ ଓ ନରହତ୍ୟାର ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ।”

46ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କର ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅହଲ ଓ ଅହଲୀଗାକୁ ଦୟା ଦେବାକୁ ଓ ପରହାସ କରିବାକୁ ଦିଅ । 47ସେହି ନନ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରାତ୍ମାତ କରିବେ ଓ ଝଞ୍ଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୁହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ କରିବେ । 48ଏହିରୁପେ ମୁଁ ଏ ଦେଶରୁ ଲମ୍ପଟତା ଦୂର କରିବ । ତଦ୍ୟାଗ ସମସ୍ତ ସ୍ମୃଲୋକ ଭୁମିମାନଙ୍କର ଲମ୍ପଟତା ପର ଆଚରଣ ନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ । 49ଲୋକମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଗୁରତା ପାଇଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ଓ ଭୁମେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତିମାଗଣ ସମ୍ମୀଳ୍ୟ ପାପ ସକଳର ଭାର ବହନ କରିବ । ତହିଁରେ ଆୟେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଭୁମେମାନେ କାଣିବ ।”

ପାତ୍ର ଓ ମାସ

24 ଅନନ୍ତର ନବମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ

ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଆଦିର ତାରଣ ଲେଖି ରଖ । ‘ଏହ ଦିନରେ ବାହିଲର ରହା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅବରୋଧ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ।’ 3ଏହ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ନୀତିଗଲୁ କୁହ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତ, ‘‘ହଣ୍ଡ୍ ନିଆଁରେ ବଦାଆ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପାଣି ଭାଳ ଦିଅ ।

4ଉତ୍ତମ ମାସ ଖଣ୍ଡ ସବୁ ଯଥା: ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖ ଓ ଭଲ ଅସ୍ତିରେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।

5ପିଲ ମଧ୍ୟର ଏକ ମେଷ ବାନ୍ଧ । ହଣ୍ଡ୍ରାତଳେ କାଳେଣି ଦିଅ । ମାସକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର ଓ ଅସ୍ତିଷ୍ଵରୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପାକ ହେଉ ।

6“ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତ, ‘ଯିରୁଶାଲମ, ଏକ ରକାକ ନଗରୀ । ସେହି ହଣ୍ଡ୍, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କଳଙ୍କ ରହିଛି ଓ ଯାହାର କଳଙ୍କ ତା’ ମଧ୍ୟର ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ । ପାତ୍ର ମଧ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସ ଖଣ୍ଡ ବାହାର କର । କ’ଣ ଖାଇବାକୁ ହେବ ଓ କଣ ଖାଇବାକୁ ନହେବ ସେଥିପାଇଁ ଗୁଲାବାଣ୍ଣ କରନାହିଁ, ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶୂନ୍ୟ କରିଦିଅ ।

7କାରଣ ସେହି ରକ୍ତ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଯିରୁଶାଲମ ଏହାକୁ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ଭାଲିଲ, ସେ ଧୂଳ ଭୂମିରେ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଧୂଳ ଆଜାଦିତ ହେବ ।

8ସେ ରକ୍ତ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କୋଧ କାଗ୍ରତ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ ଆଜାଦିତ ନକରି ଶୂନ୍ୟ ଟୌଳ ଉପରେ ଭାହା ରଜିଅଛୁ ।

9“ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତ; ‘ସେହି ରକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ ସହିତ ଏହା ଖରାପ ହେବାକୁ ପାଦିଛି । ମୁଁ ନିଆଁ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁର କାଠ ସବାଇବି ।

10ପାତ୍ର ତଳେ ପ୍ରଭୁର କାଠ ଗଦା କର ଅଗ୍ନି ଫ୍ରୋଗ କର । ମାସ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର ଓ ମସଲ ମିଶାଆ । ଅସ୍ତି ସବୁ ଦର୍ଶ କର । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପୋଡ଼ିଯାଇ ନାହିଁନ୍ତ ।

11ଖାଲ ହଣ୍ଡ୍ରାକୁ ଦଳନ ଅଙ୍ଗାର ଉପରେ ରଖ । ତହିଁରେ ହଣ୍ଡ୍ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ପିତଳ ଉତ୍ତମ ଦର୍ଶ ହେବ । ତେଣୁ ଅଣ୍ଣୀର ତରଳ ଯିବ ଓ କଳଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଯିବ ।

12ଅତିରକ୍ତ ‘ମଇଳା’ ଏଥର ବାହାର ଆସିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଅଗ୍ନି କଳଙ୍କରୁ ପୋଡ଼ିବ ।

13ଭୂମିର ପାପ ଭୂମିକୁ ଅଣ୍ଣୀର କରେ । ମୁଁ ଭୂମିକୁ ଶୁଚି କଲେ ହେଁ ଭୁଲେ ଶୁଚି ହେଲ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭୁଲେ ପୁନର୍ବର ଶୁଚି ନହେଲେ, ମୁଁ ମୋର କୋଧ ଭୂମି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବି ।

14ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି, ଏହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ଓ ମୁଁ ଏହା ସାଧନ କରିବ । ମୁଁ ପଛକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୁଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ଦୟା ମଧ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଭୂମିର ଦର୍ଶ ଓ ଦର୍ଶ ଭୂମିର ଆଚରଣ ଏବଂ କୁକର୍ମ ଅନୁସାରେ କରିବ ।’ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତ ।’

ଶିଖଦିକଲ ସ୍ମୀର ମୁଖ୍ୟ

15ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 16“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁ ମୁର ପ୍ରିୟତମା ପନ୍ଥାକୁ ହଠାତ୍ ନେଇ ଯିବା । ସେ ମରିଯିବ କିନ୍ତୁ ତୁ ମେ ତା’ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କ୍ରୂମନ କରିବ ନାହିଁ । ତୁ ମୁଁ ଚମ୍ପରୁ ଲୁହ ନପଦ୍ଧୁ । 17ତୁ ତରେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି, ମାତ୍ର ତଜ ସ୍ଵରରେ ନୁହେଁ । ମୃତ ପନ୍ଥା ପାଇଁ ବିଳାପ କର ନାହିଁ । ସବୁଦିନ ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କଲାପର ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି, ମସ୍ତକରେ ଶିରୋଭୂଷଣ ବାନ୍ଧି, ପାଦରେ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧି ଓ ତୁ ମୁର ଓଷ୍ଠାର ଆଜ୍ଞାଦନ କର ନାହିଁ । ଶୋକକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଥ ନାହିଁ ।”

18ମୁଁ ପ୍ରାତିକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ପୁଣି ସନ୍ଧାବେଳେ ମୋର ପନ୍ଥା ମଲା । ପରଦିନ ପ୍ରାତିକାଳରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲା । 19ତହୁଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏସବୁ ତୁ ମେ କାହିଁକି କରୁଅଛ? ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବ କି?”

20ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହା ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 21ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କଥା କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ମୋର ଅଗଣାକୁ ଅପଦିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଅଛି । ଯାହା ପାଇଁ ତୁ ମେ ବଢ଼ିବ ଗର୍ବ କରୁଛି, ଯାହା ତୁ ମେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ରୁହିଁ ଏବଂ ଯାହା ତୁ ମୁର ଅତି ପ୍ରିୟ । ଏବଂ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଯାଉଅଛ, ସେମାନେ ଖରୁରେ ପଢ଼ିବ ହେବେ । 22ତୁ ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପର ଦିନଶରୁତକ ମୁଁ କଲାପର କରିବ, ତୁ ମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ନିଶ୍ଚ * ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୋକକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ । 23ଏବଂ ତୁ ମେମାନେ ତୁ ମୁର ମସ୍ତକରେ ଶିରୋଭୂଷଣ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ ଓ ଯୋଗ ପିନ୍ଧିବ । ତୁ ମେମାନେ ତୁ ମୁର ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ, କ୍ରୂମନ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁ ମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଶ୍ଵାସ ହୋଇଯିବ । ନଶେ ଅନ୍ୟ ନିକଟରେ ନୀରବରେ ବିଳାପ କରିବ । 24ଏହିରୁପେ ଯିହଦିକଲ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯାହା କିଛି କଲେ ତୁ ମେମାନେ କରିବ । ଏହା ଯେତେବେଳେ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ତୁ ମେମାନେ ଜାଣିବ ।”

25-26“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବଳ, ଶୌରବ ଆନନ୍ଦ ଓ ନୟନର ଖୁସି, ସେମାନେ ଭଲ ପାଉଥିବା ଶ୍ଵାନ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୀର୍ତ୍ତାରୁ ନେଇଯିବି, ସେହିଦିନ ସେହି ଦୁଃସମ୍ବାଦ ତୁ ମୁର କର୍ଣ୍ଣୁଶୋର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତୁ ମୁଁ ନିକଟକୁ ଆସିବ । 27ସେହିଦିନ ସେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଲୋକ ନିକଟରେ ତୁ ମୁର ମୁଖ ଫିଟିଯିବ ଓ ତୁ ମେ ଆଉ ନୀରବ ନ ରହ କଥା କହିବ । ଏହିରୁପେ ତୁ ମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ

ନିଶ୍ଚ ତୁ ମୁର ନିଶ୍ଚ ଆଜ୍ଞାଦନ କରନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ଶୋକକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚ ଆଜ୍ଞାଦନ କରନ୍ତି ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ଅମ୍ବୋନ ବୁଦ୍ଧରେ ଉଦିଷ୍ୟଦବାର୍ତ୍ତ

25 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁ ମେ ଅମ୍ବୋନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମେ ଗୁହଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ଉଦିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କର । 3ଏବଂ ଅମ୍ବୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ତୁ ମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସେ ଏହା କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ବ ଧର୍ମଧାର ଅପଦିତ୍ତ ହେଲାବେଳେ, ଆଉ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ଧୂର୍ବିତ ହେଲାବେଳେ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ । 4ତେଣୁ ମୁଁ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କୁ ପୁର୍ବ ଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ରୁପେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ଏବଂ ସେମାନେ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛାଇଣୀ ଶ୍ଵାପନ କରିବେ ଓ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କର ଫଳ ଭୋଦନ କରିବେ ଓ ତୁ ମୁରମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପାନ କରିବେ ।

5“ଆଉ ମୁଁ ରବବାରୁ ଓଟମାନଙ୍କର ଗୁରଣ ଭୂମି କରିବି ଓ ଅମ୍ବୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଶକୁ ମେଶାଦ ପଲର ଶୟନ ପ୍ଲାନ କରିବି । ତାହାରେଲେ ଆୟେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟ୍ଟ ଏହା ତୁ ମେମାନେ ଜାଣିବ । 6କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କଥା କହନ୍ତି, ତୁ ମେ କାହିଁକି କରୁଅଛି । କାରଣ ତୁ ମୁଁ ତୁ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତରେ କରତାଳି ଦେଇଥାନ୍ତି, ପଦାଘାତ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଜଗ୍ରାୟେଲକୁ ଘୃଣାକରି ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । 7ଏଣୁ ମୁଁ ତୁ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତ ବିଦ୍ୟାର କରିଥାନ୍ତି । କୁଣ୍ଠିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୁପେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁ ମୁରକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବ । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁ ମୁରକୁ ପୁର୍ବର କରିବେ । ଆଉ ମୁଁ ତୁ ମୁରକୁ ଧୂସ କରିବ । ତେଣୁ ଏହା ତୁ ମେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ମୋୟୁବ ଓ ସେୟୀର ବୁଦ୍ଧରେ ଉଦିଷ୍ୟଦବାର୍ତ୍ତ

8ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କଥା କହନ୍ତି, “ମୋୟୁବ ଓ ସେୟୀର କହୁଅଛନ୍ତି, ‘ଦେଖ ଯିହୁଦା ପରିବାର ଅନ୍ୟ ସକଳ ଜାତିମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ।’ 9ମୁଁ ମୋୟୁବ ସ୍ଵାମ୍ଭବ ଅଳଗା କରିବ, ମୁଁ ତାହାର ସୀମାନ୍ତବତ୍ରୀର ମୋୟୁବ ମହମା ସ୍ଵରୂପ ପଥା: ବୈତ୍-ପିଣ୍ଡିମୋତ୍, ବାଲ-ମିଯେନ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବ । 10ମୁଁ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ପୁର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ବୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବେ । ତେଣୁକର ଅମ୍ବୋନୀୟମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି ଆଉ ସ୍ଵରଣ କରାଯିବନାହିଁ । 11ତେଣୁ ମୁଁ ମୋୟୁବ କରିବେ । ତହୁଁ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ଲଦୋମ ବିପକ୍ଷରେ ଉଦିଷ୍ୟଦ ବାର୍ତ୍ତ

12ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କଥା କହନ୍ତି, “କାରଣ ଲଦୋମ ଯିହୁଦା ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଛି ଏବଂ ତାହା କର ଦୋଶୀ ହୋଇଛି ।” 13ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ

କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଜଦୋମ ବିପକ୍ଷରେ ମୋର ହସ୍ତ ଉତୋଳନ କରିବ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ଏବଂ ମୁଁ ତୈମନ୍ତାରୁ ଦଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଡ଼କରେ ହତ୍ୟା କରିବ । 14ପୁଣି ମୁଁ ମୋର ଲୋକ ଜଗାଯୈଲୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଦୋମ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଜଦୋମ ଉପରେ ମୋର କ୍ଳୋଧ ଓ ମୋର କୋପ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ଦତ୍ତ ପ୍ରତିଶୋଧ ବିଷୟରେ ଜାଣିବେ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

ପଲେଷୀୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ଭବଷ୍ୟଦ ବାର୍ତ୍ତା

15ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ପଲେଷୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ ଏବଂ ତାହା ଜର୍ଣ୍ଣପରାୟଣ ହୃଦୟରେ କଲେ, ପୁରୁଣା ଶତ୍ରୁତା କାରଣରୁ ଜଗାଯୈଲୁକୁ ଧ୍ୟେ କରିବା ପାଇଁ ରୁହିଲେ ।” 16ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ପଲେଷୀୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ମୋର ହସ୍ତ ବୟସର କରିବା । ଆଉ ମୁଁ କରେଥୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିତାହତ କରିବ ଓ ସମ୍ବ୍ରଦ ତୀରସ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କରିବ । 17ମୋର କ୍ଳୋଧଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ କଠୋର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲି ।”

ସୋର ବିଷୟରେ ଏକ ବୁଝମ୍ବଦ

26 ଅନନ୍ତର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, କାରଣ ସୋର ଯିରୁଣାଳମର ଦୁର୍ବଳ୍ୟ ସମୟରେ ଏହା କହ ପରିହାସ କରିଛି, କହିଛି: ‘କୟାଧିନରେ ଦେଶର ଫାଟକ ଭାଙ୍ଗି ଗଲା ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଖୋଲି ଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଉନ୍ନତି କରିବି ।’”

ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ସୋର, ଦେଖ, ଆମେ ଭୁମର ପ୍ରତିକୁଳ ଅଛୁ ଓ ସମ୍ବ୍ରଦ ତରଙ୍ଗ ଯେପରି କୁଳକୁ ଲଞ୍ଚନ କରେ ଆମେ ସେହିପରି ଭୁମ ବୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକ ଉଠାଇବା ।”

4“ସେମାନେ ସୋରର ପ୍ରାଚୀର ନଷ୍ଟ କରିବେ ଓ ତାହାର ଦୁର୍ବଳ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତି ପକାଇବେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଧୂଳି ସବୁ ଉତେଇ ଦେବି ଓ ତାକୁ ଶୁଷ୍କ ଗୌଲ କରିବ । 5ସୋର ସମ୍ବ୍ରଦ ମଧ୍ୟରେ କାଳ ପ୍ରସାରିବାର ପ୍ଲାନ ହେବ; କାରଣ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି,” ମୁଁ ଏହା କରିଅଛି । “ଆଉ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଛାଟି ତ୍ରୁଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ସରୁପ ହେବ । 6ପୁଣି ଶୈତ୍ରସ୍ଥିତ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ଖଡ଼କରେ ନହିଁ ହେବେ । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ନବୁଖ୍ୟଦମୟର ସୋର ବୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଯାନ

7ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଆମେ

ଉତେଇ ଦିଗରୁ ନବୁଖ୍ୟଦମୟରଙ୍କୁ ସୋର ବୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା । ସେ ରନାଧିରାଜ ବାଦିଲର ରନା ଅଶ୍ୱରଥ, ଅଶ୍ୱରୋହୀ, ସମାଜ ଓ ବିପୁଳ ବୈନ୍ୟବାହନୀ ସହ ଆସିବେ । 8ସେ ଶୈତ୍ରସ୍ଥିତ ଭୁମର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ (ଛୋଟ ସହରରେ) । ସେ ଭୁମ ବୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏବଂ ସେ ଭୁମ ବୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦ ବାନ୍ଧିବ ଓ ଭୁମ ବୁଦ୍ଧରେ ଭାଲ ଉଠାଇବ । 9ଏବଂ ସେ ଭୁମ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼କୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ବଡ଼ କାଠଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୁମର ଗଢ଼ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ । 10ତାହାର ବିପୁଳ ପରମାଣୁ ଅଶ୍ୱଦେବ ଧୂଳରେ ଭୁମେ ଆଜ୍ଞାଦିତ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁମ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଅଶ୍ୱରୋହୀଗଣର ଶଗତ ଓ ରଥ ସମୁହର ଶବରେ ଭୁମର ପ୍ରାଚୀର ସବୁ କମି ଉଠିବ । ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, କାରଣ ଭୁମର ପ୍ରାଚୀର ସବୁ ଭାଗ ହେବ । 11ବାଦିଲର ରନାଙ୍କର ଅଶ୍ୱମାନେ ଭୁମର ସମସ୍ତ ପଥଗୁଡ଼କ ପାଦରେ ଦଳଦେବେ । ସେମାନଙ୍କର ଶୁଶ୍ରାଵୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପାତ କର ଆସିବ । ସେ ଭୁମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଖଡ଼କରେ ହତ୍ୟା କରିବେ ଓ ଭୁମର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଵମୁଗୁଡ଼କୁ ଭୁମିପାତା ହେବ । 12ପୁଣି ସେମାନେ ଭୁମର ସମ୍ବଦ ସବୁ ଲୁଟି ନେବେ ଓ ଭୁମର ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଭୁମର ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ଭୁମର ରମଣୀୟ ଗୁହଗୁଡ଼କୁ ଧ୍ୟେ କରିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଭୁମର ପ୍ରସ୍ତର କାଷ୍ଟ ଓ ଧୂଳସବୁ ନେଇ ସମ୍ବ୍ରଦ କଳରେ ନିଶ୍ଚେପ କରିବେ । 13ପୁଣି ମୁଁ ଭୁମର ଆନନ୍ଦ ଗୀତର ଶବ୍ଦ ନିବୃତ୍ତି କରିବ ଓ ଭୁମ ବୀଶାର ଧନ ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ । 14ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମରୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ଗୌଲରେ ପଶଣତ କରିବ । ଭୁମେ ସମ୍ବ୍ରଦ ତୀରସ୍ତ ଏକ ଜାଲ ପ୍ରସାରିତ ହେବାର ପ୍ଲାନ ହେବ । ଭୁମର ଆଉ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ସୋର ପାଇଁ ବିଲାପ କରିବେ

15ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୋରର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଭୁମର ପତନର ଶବରେ ଭୁମଧ୍ୟଏଗରରସ୍ତ ଦ୍ୱୀପ ସମ୍ବ୍ରଦ କମିତି ହେବେ । ଏହା ଛଟିବ ଯେତେବେଳେ ଆହାତ ଲୋକମାନେ ଭୟରେ ବିଲାପ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରାଯିବ । 16ସେହି ସମୟରେ ଉପକୁଳଦ୍ୱାରା ରାନ୍ୟଗୁଡ଼କର ମୁଖ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଫିର୍ବାସନର ଓହାଇ ଆସିବେ । ନିଜ ନିଜ ଗୋଟିଏ ତ୍ୟାଗ କରି ଶିଳ୍ପ କରିବ ସବୁ ସେମାନେ ଫିଟାଇ ପକାଇବେ । ଆଉ ସେମାନେ ‘ଭାତିମୁଳକ ବସ୍ତୁ’ ପରିଧାନ କରିବେ ଓ ଭୁମର ବିଶିଷ୍ଟ ହେବେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଉତ୍ସୁକି ହେବେ । 17ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁମ ପାଇଁ ଏକ ବିଲାପ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରି ଭୁମରୁ ସମ୍ବ୍ରଦନ କରିବେ,

“ହେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରୀ ସୋର, ଭୁମେ ସମ୍ବ୍ରଦକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାସମ୍ବାନ । ଭୁମେ ସମ୍ବ୍ରଦ ମହାଶକ୍ତି ଥିଲା ।

ଭୁମେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ନାଗରକଗଣ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କଲା।

18ଦର୍ଶମାନ ଭୁମ୍ଭର ପଢନ ସମୟରେ ସମୟ ଦୀପଗୁଡ଼ିକ କର୍ମିତ ହେବେ । ଏବଂ ଭୁମ୍ଭର ନିର୍ବାସୀତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ବ୍ରଦ ଦୀପଗୁଡ଼ି ଆନନ୍ଦରେ ବହୁଳ କରେ ।”

19କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଯୋର, ଭୁମେ ନିବାସବିହୀନ ଧ୍ୟାନ ନଗର ହେବ । ଆମେ ସମ୍ବ୍ରଦ ଜଳରାଗି ଭୁମ୍ଭ ଉପରେ ପ୍ରବାହତ କରଇବା ଓ ଗଭୀର ଜଳରାଗି ଭୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ । **20**ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇବ । ଭୁମେ ମୃତ୍ୟୁର ଭାଗିଦାର ହେବ । ପୃଥିବୀର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଅନ୍ୟ ଦୃଢ଼ଙ୍କ ପର ଶୂନ୍ୟ ସହରଗୁଡ଼ିକର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଏ କବର ତଳକୁ ପାଏ, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାସ କରାଇବ । ଭୁମ୍ଭ ସହତ କେହି ବାସ କରିବେ ନାହିଁ । ଭୁମେ ନିର୍ଣ୍ଣତମାନଙ୍କର ଭୁମିକୁ କେବେ ଫେରିବ ନାହିଁ । **21**ଭୁମ୍ଭ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ଭୁମ୍ଭ ବିନାଶ ଘଟିବ । ଭୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟମାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଯୋର ସମ୍ବ୍ରଦ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର

27 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିଟକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **2**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୃତ୍ର, ଯୋର ପାଇଁ ଦିଲାପ କର ।

3“ସମ୍ବ୍ରଦ ଉପକୁଳବତ୍ରୀ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିବା, ‘ସମ୍ବ୍ରଦ ଦ୍ୱାର’ ଯୋଗକୁ କୁହୁ: “ହେ ଯୋର, ଭୁମେ କରିଅଛ, ମୁଁ ପରମ ସ୍ଥିରାଁ ।

4ଭୁମଧ୍ୟାଗର ଭୁମ୍ଭର ଚର୍ବିର ସୀମା ଅଟେ । ଭୁମ୍ଭର ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଭୁମ୍ଭର ଯୌନ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ।

5ସେମାନେ ସେନୀରୀୟ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଟରେ ଭୁମ୍ଭର ତକ୍ତା ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର ମାୟନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଲିବାନୋନ୍ଦୁ ଏରସ କାଷ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବୋଷନର ଆଲୋନ କାଠରେ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର ଆହୁନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ କିତ୍ତାମ ଦୀପରୁ ଆନୀତ ଭାଗୁର କାଠରେ ଖଣିତ ହାତିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଭୁମ୍ଭର ଆସନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭୁମ୍ଭ ଧୂନା ହେବାପାଇଁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଆନୀତ ସୁରୀକର୍ମରେ ଚତ୍ରି ଶୁଭ୍ର ଶୈମ ବସ୍ତୁରେ ଭୁମ୍ଭର ପାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ଭୁମ୍ଭର ଶୁଦ୍ଧୁଆ ଜଳୀଶା ଦୀପ ସମ୍ବ୍ରଦ ନୀଳ ଓ ଧୂମବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ।

8ସୀଦୋନ୍ ଓ ଅର୍ବଦ ନିବାସୀମାନେ ଭୁମ୍ଭର ଆହୁନ ମାରିବାର ଲୋକଥିଲେ । ହେ ଯୋର, ଭୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର କଣ୍ଠଧୀର ହୋଇଥିଲେ ।

9ଗବାଲ *ର, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନେ କାହାକର ପାଣିରୁଦ୍ଧ କାଠପଟା ତିଆର କର ନେଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସମ୍ବ୍ରଦ ଯାବତୀୟ ଜାହାନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାବିକଗଣ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ ।

10“ପାରସ୍ୟ, କ୍ଲଦ ଓ ପୁଟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟବାହନୀର ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଲ ଓ ଶୋପର ଟଙ୍ଗାଇ ରଖିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ନଗରୀର ସମ୍ବାନ ଓ ଗୌରବ ଆଣିଲେ । **11**ଅର୍ବଦ ଓ ସିଲିସିଆରା ଭୁମ୍ଭ ସେନା ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, କେଉଁମାନେ ରୁରିଆଟେ ଭୁମ୍ଭ ସହରର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରହାରକାରୀମାନଙ୍କ ପର ଠିଆହେଲେ ଓ ଗମଦର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଭୁମ୍ଭର ସବୁ ଗଡ଼ ଉପରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକର ଉପରେ ନିଜ ନିଜ ଭାଲ ଟଙ୍ଗାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ବୌଦ୍ଧଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କଲେ ।

12“ତଣୀଶ, ଭୁମ୍ଭର ସବୁଠାର ବଢ଼ ଗ୍ରାହକ ଥିଲା । ସେମାନେ ରୂପା, କୁହା, ଦୟା ଓ ସୀଏ ଦେଇ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । **13**ଗ୍ରୀକ, ଭୁର୍କ, ଓ ମେଷକର ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ କ୍ଲାଇଦାସ ଓ ପିତ୍ତଳର ବାସନକୁସନ ଭୁମ୍ଭର ନିନଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ବଦଳରେ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । **14**ତୋଗର୍ମ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଶ୍ଵ, ଯୁଦ୍ଧାଶ୍ଵ, ଓ ଖଚର ଦେଇ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।

15ଦବାନର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ଭୁମ୍ଭର ଅନେକ ଦୀପ ସହ ବାଣିଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟ ବଦଳରେ ହାତିଦାନ ଓ ଅବଲ୍ସ କାଠ ଆସିଲେ । **16**ଭୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଉ ଆଶମ ଭୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲା । ସେମାନେ ତାମ୍ରମଣି, ଧୂମବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବୁଟାଦାର ବସ୍ତୁ ଶୈମ ବସ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରବାଳ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ଦେଇ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।

17“ଯିତ୍ତଦା ଓ ଲିପ୍ରାୟେଲ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଗହମ, ମିଶ୍ରନ୍, ମଧ୍ୟ, ତେଲ ଓ ଗୁରୁଳ ଦେଇ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । **18**ଦମ୍ପେଶକ କଣେ ଗ୍ରାହକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାରର ମୂଲ୍ୟବାନ ନିନଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଯ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ହଲବୋନର ଦ୍ୱାରାରସ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ମେଷଲୋମ ବଦଳରେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ ।

19ଦବାନ ଓ ଯବନ ଲୋମ ନିର୍ମିତ ସୂତ୍ର ଦେଇ ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । ଭୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ଦ ଲୌହ, ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟ ଓ ଆଶ୍ଵ ଥିଲା ।

20ଦବାନ ଭୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଲା । ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ଘୋଟାଗୁଡ଼ିକ ଆଗୋହଣ କରିବାପାଇଁ ମୋଟା ସୁତାର ବସ୍ତୁ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । **21**ଆରବ ଓ କେଦରର ଅଧ୍ୟପତିମାନେ ଭୁମ୍ଭ ବଣିକ ଥିଲେ । ମେଷଶାବକ, ମେଷ ଓ ଛାଗ ବଦଳରେ ଭୁମ୍ଭ ବଣିକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । **22**ଶାବର ଓ ରୟମାର ବଣିକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିର ଏଠାର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରସ୍ତୁତକୁ ଓ ସ୍ଵଦର୍ଭ ଭୁମ୍ଭ ନିନଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକର ବଦଳରେ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । **23**ହାରଣ, କନ୍ଦୀ, ଏଦନ, ଶିବାର, ଅଶୁର ଓ

କିନ୍ତୁ ଦର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଭୁମି ସହ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । 24ସେମାନଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନାନା ଉଚ୍ଚଶ୍ରୀ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଦୂଷାଦାର ଓ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଆଦରଣୀୟ ବସ୍ତୁ, ବଡ଼ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ଓ ରଙ୍ଗୁରେ ବନ୍ଦା ଏରେ କାଷ୍ଟ ନମିତ ସିଦ୍ଧକରେ ଭୁମିର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । 25ତର୍ଫରାଗର ନାହାନ୍ତରୁତ୍କ ଭୁମି ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରୁଥିଲେ ।

“ହେ ସୋର, ଭୁମେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଅତିଶ୍ୟ ଗଞ୍ଜଶାଳୀ ଥିଲ ।

26ଭୁମର ନାବିକମାନେ ଭୁମକୁ ଗଭୀର ନଳ ମଧ୍ୟରେ ଆଣି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୁରୀୟ ବାୟୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଭୁମକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଛି ।

27ଭୁମର ଧନ, ଭୁମର ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରବ୍ୟ, ଭୁମର ବାଣିଜ୍ୟ, ଭୁମର ନାବିକଗଣ, ଭୁମର କର୍ଣ୍ଣଧାରମାନେ, ଭୁମି ନାହାନ୍ତର ଛିତ୍ର ବଢାଳିବା ଲୋକମାନେ, ଭୁମି ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ବହିବା ଲୋକମାନେ, ଭୁମର ମଧ୍ୟବତ୍ତା ସମସ୍ତ ଯୋଜାମାନେ ଓ ଭୁମର ମଧ୍ୟବତ୍ତା ସମସ୍ତ ସମାଜ ଭୁମର ପତନ ଦିନରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଜଳମର୍ଗ ହେବେ ।

28“ଭୁମର ନାହାନ୍ତର କର୍ଣ୍ଣଧାରଗଣର କ୍ରମନ ଶବରେ ସ୍ଵଦୂର ଉପନଗର ସମୁହ କମିତ ହେବେ ।

29ପୁଣି ଭୁମି ଆହୁଲିଧାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ନାବିକଗଣ ଓ ସମସ୍ତ କର୍ଣ୍ଣଧାରଗଣ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ନାହାନ୍ତର ଓହାଇ ଆସି କୁଳରେ ଠିଆ ହେବେ ।

30ସେମାନେ ଭୁମି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତିଶ୍ୟ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କ୍ରମନ କରିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ମସୁକରେ ଧୂଳି ପକାଇ ଭସ୍ତୁରେ ଗଢିବେ ।

31ଆଉ ସେମାନେ ଭୁମି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମସୁକ ମୁଣ୍ଡନ କରି କଟୀଦେଶରେ ଚଟ ବାନ୍ଧିବେ, ଆଉ ଭୁମି ସକାଗେ ପ୍ରାଣ ଦିବଳରେ ଗୋଦନ କରି ଅତିଶ୍ୟ ଦିଲାପ କରିବେ ।

32“ସେମାନେ ସେହି ମହାଶୋକ ସମୟରେ ଭୁମି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଲାପ କରି ଭୁମି ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିବେ, “‘ସୋର ପର କେହି ନାହିଁ, ସୋର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ।’”

33ଭୁମର ବଣିକମାନେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା । ଭୁମେ ଆପଣା ଧନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପୁଅବୀର ବଡ଼ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଧନୀ କଲା ।

34କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ବଣିକମାନ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଗଭୀର ନଳରେ ଭରୁ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଭୁମର ସମସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଭୁମର ସମସ୍ତ ସମାଜ ଭୁମି ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେଲେ ।

35ଉପକୁଳବତ୍ତାର ନବାସୀମାନେ ଭୁମି ବିଷୟରେ ଆଚମିତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନେ ଉତ୍ସତୀତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସେମାନଙ୍କର ଆଚମିତ ପ୍ରକାଶ କଲା ।

36ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ବଣିକମାନେ ଭୁମି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ଶବ କରନ୍ତି । ଭୁମର ଭାଗ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସତୀତ କରେ ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ।”

ସୋର ନବକୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନେ କରେ

28 ଅନେକର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ସୋରର ଅଧିପତିଙ୍କ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି ।

“ଭୁମର ଚତୁର ଗର୍ଭତ ହୋଇଥାଇ, ଭୁମେ କହିଅଛ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଥାଏ, ମୁଁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନରେ ଦିଅଥାବିଅଛି;” “ମାତ୍ର ନନ୍ଦ ଚିତ୍ତକୁ ଦେବଭାଙ୍ଗ ଚିତ୍ତ ଭୁଲ୍ୟ ମନେ କଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁମେ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁ, ଭୁମେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ।”

3୪ବଂ ଭୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ, ଭୁମେ ଦାନ୍ୟେଲ ଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ, ସମସ୍ତ ନଗ୍ନ କଥା ଲୋକମାନଙ୍କୋରୁ ଭୁମେ ଜାଣିପାରିବ ।

4ଭୁମେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଓ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ଧନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଥାଇ ଓ ଆପଣା ଉତ୍ସରରେ ସ୍ଥାନ ଓ ରୂପ ସମ୍ପଦ କରିଥାଇ ।

5“ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହେ ସୋର, ଭୁମେ ଆପଣା ଚିତ୍ତକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଭୁଲ୍ୟ ଭାବିଅଛ ।

7ମୁଁ ଭୁମାନଙ୍କ ଦିପକରେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ, ବାହାର ଦେଶର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଭୁମର ସ୍ଥନର ବସ୍ତୁ ଦିପକରେ ଖଣ୍ଡ ଉତ୍ୟେନ କରିବେ ଯାହା ଭୁମକୁ ଭୁମର ଜ୍ଞାନ ଆଣିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ଭୁମର ଶୋଭା ବିଧ୍ୟ ହେବ ।

8ସେମାନେ ଭୁମକୁ କବର ଉତ୍ସରକୁ ଘେନି ଆପିବେ । ଆଉ ଭୁମେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବ ।

9ଭୁମେ କ’ଣ ଭୁମି ଘାତକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର” ବୋଲି କହିବ? କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ନନ୍ଦ ଘାତକ ନକଟରେ ଭୁମେ ନନ୍ଦରେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁ ।

10ଭୁମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ* ଯୂମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରିଯିବ ଏବଂ ଭୁମାନେ ଆଗନ୍ତୁ ପର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ । ଏହା ମୋର ଆଦେଶ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

11ଅନେକର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 12“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ରାଜକୁ ନାହିଁ ପାଇଁ ସୋରରେ ଏହି ବିଲାପ ଫଳୀତ ଗାନ କର ଏବଂ ତାକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି ।

“ଭୁମେ ନନ୍ଦ ଆଦର୍ଗ ପୁରୁଷ ଥିଲ ଓ ଭୁମେ ଜ୍ଞାନରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ ଏବଂ ଭୁମେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କଲ ।

13ତୁମେ ପରମେଘୁର ଉଦୟାନ ଏଦନରେ ଥିଲା । ବୁଣୀ, ପାତମଣି, ହୈରକ, ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟମଣି, ଗୋମେଦକମଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟକାଳ, ନାଲକାଳ, ପଡ଼ୁରାଗ ଓ ମରକତ ଆଦି ଯାଦତୀୟ ବଢ଼ମୁଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ସୁଦୃଢ଼ରେ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ତୁମେ ସୁନ୍ଧି ହେବା ଦିନରୁ ସମସ୍ତ ଘୋଷଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ରତ୍ନଗୀରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

14ତୁମେ ଆଜ୍ଞାଦନକାରୀ ଅଭିଷିକ୍ତ କରୁବ ଥିଲ; ପୁଣି ଆମେ ତୁମକୁ ପରମେଘୁରଙ୍କ ପଦିତ୍ର ପର୍ବତ ଉପରେ ପ୍ଲାପନ କଲା । ତୁମେ ଅଗ୍ରମୟ ପ୍ରସ୍ତର ସକଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କଲ ।

15ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସୁନ୍ଧି ହେଲ, ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମେମାନେ ଦୂଷ୍ଟ ହୋଇଗଲ ।

16ତୁମେ ବାଣିଜ୍ୟ କର ବଢ଼ ଧନ ସମ୍ପଦ ଆଣିଥିଲା । ମାତ୍ର ସେହି ଧନସମ୍ପଦ ଯୋଗୁଁ ତୁମର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୌରାନ୍ୟରେ ପଚାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଆଉ ତୁମେ ପାପ କଲ । ଏଣୁ ମୁଁ ଅଶୁଭ ବସ୍ତୁ ତୁମ୍ୟ ତୁମକୁ ପରମେଘୁରଙ୍କ ପର୍ବତରୁ ପକାଇ ଦେଇଅଛି । ଆଉ ମନୋମାତୀତ କରୁବଦୂତ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧଳ ପ୍ରସ୍ତରରୁ ଦିତାତ୍ତତ କଲା ।

17ତୁମର ଘୋଷଯ୍ୟ ହେବୁ ତୁମେ ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଅଛ । ତୁମର ଜୀବ ତୁମର ମହିମା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ହୋଇଅଛ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଧୂଳିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲ ଯେପରି ରାଜା ତୁମର ଧ୍ୟେ ଦେଖିଲେ ।

18ତୁମେ ନନ୍ଦର ଅଧିର୍ମର ବାହୁଦ୍ୟରେ, ନନ୍ଦ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟକ ଅନ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ନନ୍ଦର ପଦିତ୍ର ପ୍ଲାନ ସବୁ ଅପଦିତ୍ର କରିଅଛ । ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ଥାବି ବାହାର କଲି ଓ ତାହା ତୁମକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ପୁଣି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଧୂଳିରେ ପରଣତ କରିଛି ।

19ସେହି ସବୁ ଦେଶ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ କାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁମଠାର ଆତଙ୍କିତ ହେବେ । ତୁମର ପରିଷମାନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କମିତି କରାଇବ ଏବଂ ତୁମେ କେବେ ପୂର୍ବଦୟାକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ।”

ସୀଦୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାର୍ତ୍ତା

20ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପମ୍ବୁତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 21“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ସୀଦୋନ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରରୂପ କର । 22ଆଉ କୁହ, ‘ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି,

“ହେ ସୀଦୋନ, ଦେଶ, ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରତିକୁ ଅଟେ । ପୁଣି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋରାବାନ୍ତି ହେବି । ଆଉ ମୁଁ ନଗରକୁ ଦଶ୍ତିତ ଓ ମୋର ନନ୍ଦକୁ ସେଠାରେ ପଦିତ୍ର ରୂପେ ଦେଖାଇବି ପରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।

23ପୁଣି ମୁଁ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ମହାମାରୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପଠାଇବି, ଫଳରେ ବଢ଼ିଲୋକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ମରିବେ । ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ବଢ଼ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ଦେଶୀୟମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ଉପହାସ

କରନ୍ତର ବିରତ ହେବେ

24“ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶ ଆଉ ପତୋଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେକ୍ଷିତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ କି ତିଷ୍ଠଣ ଛୁରୀ ଓ ମୁନିଆଁ କଣ୍ଠବୁଦ୍ଧ ତୁମ୍ୟ । ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

25ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶକୁ ନାମା ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନନ୍ଦକୁ ନାମା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଦିତ୍ର ରୂପେ ଦେଖାଇବି ଏବଂ ମୁଁ ନନ୍ଦ ଦାସ ପାବୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ । 26ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ । ସେମାନେ ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ ତ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ଗୋପଣ କରିବେ । ମୁଁ ତା’ର ଚର୍ବିଗସ୍ତିତ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଦଶ୍ତି କରିବ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍ତାର କଲେ, ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଘୁ ଅଟେ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ମିଶର ବିପକ୍ଷରେ ବାର୍ତ୍ତା

29 ଦଶମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ଦ୍ୱାଦଶ ଦିନରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପମ୍ବୁତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ମିଶରର ରାଜା ପାଗୋଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ, ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମୁଦ୍ରାୟ ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରରୂପ କର । 3ଆଉ କୁହ, ‘‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି,

““ହେ ମିଶରର ରାଜା ପାଗୋ, ମୁଁ ତୁମର ବିପକ୍ଷ ଅଟେ । ତୁମେ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୋତ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶଯ୍ତନାକାରୀ ପ୍ରକାଶ ଜୀବ କୁମ୍ଭର ସଦୃଶ୍ୟ । ତୁମେ କହିଅଛ, ‘‘ଏ ନଦୀ ମୋର, ମୁଁ ନନ୍ଦ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସୁନ୍ଧି କରିଅଛି ।”

4-5“ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ ମାତ୍ରିରେ ଅଙ୍କୁଶ ଦେବ ଓ ତୁମ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୋତ ସମୁଦ୍ରର ମହ୍ୟ ସକଳକୁ ତୁମ୍ୟ ଦେହର କାତିରେ ଲଗାଇଦି । ଆଉ ସେହି ସ୍ତ୍ରୋତ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ତୁମକୁ ଓ ତୁମ କାତିରେ ଲଗିଥିବା ସମସ୍ତ ମହ୍ୟଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଉପରକୁ ଆଣିବା । ତୁମକୁ ଓ ସମସ୍ତ ମହ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଛାଡ଼ିଦେବି ଓ ତୁମେ ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହିବ । ତୁମକୁ କେହି ସମ୍ମରି କରିବେ ନାହିଁ କି କବର ଦେବେ ନାହିଁ । ଆଉ ତୁମେ ଭୁତର ପଶୁଗଣର ଓ ଖେଚରମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ ।

6ତେଣୁ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ଏହା ମିଶର ନିବାରୀ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ । “କାରଣ ସେମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ଏକ ନଳର ଆଶାବାଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

7ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମର ହସ୍ତ ଧରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଭୁତର ପଶୁଗଣର ସୁନ୍ଦରୀ ବିଦୀର୍ଘୀ କଲ । ଆଉ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ୟ ଉପରେ

ଆଉଦିଲେ ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଟୀଦେଶ ଅଚଳ କଲା ।”

୫ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ ମୁଁ ଭୁମ୍ବ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତ ଆଶିବ ଓ ଭୁମ୍ବ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ତଥା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ।

୬ପୁଣି ମିଶର ଧ୍ୟସପ୍ରାପୁ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟଶ୍ଵାନ ହେବ । ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।” ସେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଏହା କାହାଙ୍କି ଘଟିବି? କାରଣ ସେ କହିଅଛି, ‘ନଦୀ ମୋର ଓ ମୁଁ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି’ । **୧୦ତେଣୁ** ମୁଁ (ପରମେଶ୍ୱର) ଭୁମ୍ବର ଓ ଭୁମ୍ବ ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରତିକୁଳ ଅଟେ । ମୁଁ ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗଠାରୁ କୁଶ ଦେଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶକୁ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଧ୍ୟସଶ୍ଵାନ କରିବ । **୧୧କୌଣସି** ମନୁଷ୍ୟ କିମ୍ବା ପଶୁ ଭୁମ୍ବ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାତାଯୁତ କରିବେ ନାହିଁ । ଶୁଳିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶର ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବ । **୧୨ଶୁଳିଗ** ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମିଶରକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନଶୂନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜନଶୂନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର କରି ଦେବ ଏବଂ ଏହାର ନଗରଗୁଡ଼କରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭଗ୍ନ ନଗର ପରି ଭାଗୀବଶେ ରହିଯିବ । ମୁଁ ମିଶରାଯମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶାଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବି ।”

୧୩ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଶୁଳିଗ ବର୍ଷ ପରେ, ମୁଁ ମିଶରାଯମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦେଶରୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବ, ଯେଉଁ ଦେଶଗୁଡ଼କରେ ସେମାନେ ଛିନ୍ନହତ୍ତର ହୋଇଥିଲେ । **୧୪୬ବଂ** ମୁଁ ମିଶରାଯମାନଙ୍କୁ ଫେରଇ ଆଶିବ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦନ୍ତରୁମି ପାଥୋଶକୁ ଫେରଇ ଆଶିବ । ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ରହିବେ । **୧୫୬ବଂ** ସବୁଠାରୁ ନୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଠି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବି ଯେ, ସେମାନେ କେବେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଶାସନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । **୧୬ପୁଣି** କେବେହେଲେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ମିଶର ଉପରେ ଭରତୀ କରିବ ନାହିଁ, ଅପରାହ୍ନ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ମନେ ପକାଇ ଦେବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଶର ଆତକୁ ବୁଲିବେ, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ବାଦିଲ ମିଶର ପାଇବ

୧୭ଅନନ୍ତର ସପୁର୍ବଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **୧୮୬ବେ** ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ବାଦିଲର ରାଜୀ ନବୁଷଦନସ୍ତର ଆପଣା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କରୁ ସୋର ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଗ୍ୟ ପରଶ୍ରମ କରଇ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୟକ ଟଙ୍କର ହେଲ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ଦର ଚର୍ମ ଭାର ବହନ କରି ଛିଡ଼ିଗଲା । ତଥାପି ସେ ସୋର ବିବୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପରଶ୍ରମ କରିଥିଲା ସେଥାପାଇଁ ତା'ର ସୈନ୍ୟମାନ କିଛି ପରଶ୍ରମିକ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।” **୧୯ତେଣୁ** ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ବାଦିଲର ରାଜୀ ନବୁଷଦନସ୍ତରକୁ ମିଶର

ଦେଶ ଦେବ । ସେ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଦ୍ରୁଷ୍ୟକୁ କୁଟି ନେଇଯିବ । ଆଉ ତାହାର ସମ୍ପର୍କ ଅପହରଣ କରିବ ଏବଂ ତାହାର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେତନ ନେବ । **୨୦ଆମ୍ବେ** ତାହାର ପରଶ୍ରମ ସକାଗେ ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ତାକୁ ମିଶର ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ପାଇଁ କାମ କଲେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୨୧“ସେବନ ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଶୁଳି ଅଙ୍କୁରିତ କରଇବ । ତା'ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୁମର ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିବ । ତେଣୁ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ବାଦିଲର ସୈନ୍ୟବାହନୀ ମିଶର ଅଧିକାର କରିବେ

୩୦ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **୨“ହେ** ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପ୍ରଗତ କର କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କଥା କହନ୍ତି,

“‘ଭୁମେହାନେ ବିଳାପ କର କୁହ, ‘ହାଯୁ ହାଯୁ, ସେହି ଭୟକ୍ରମ ଦିନ ଆସୁଛି’ ।”

୩କାରଣ ସେବନ ନିକଟବାଟ୍ରୀ, ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନ ନିକଟବାଟ୍ରୀ, ସେବନ ମେଘାଜନ୍ମ ଦିନ । ତାହା ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାଳ ହେବ ।

୪୬ବଂ ମିଶର ବିବୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଖତ୍ତ ଆସିବ । ଏବଂ ମିଶର ଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ନିହତ ହେଲେ କୁଶ ଦେଶ ଭୟରେ ଥରିବ । ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ତାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ ନେଇଯିବେ ଓ ତାହାର ମୂଲ୍ୟବିଷୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବେ ।

୫“୬ବଂ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କୁଶ, ପୁଟ ଓ ଲୁଦ, ସମସ୍ତ ଆରାୟ୍ୟ ଲିଦ୍ୟ ଏବଂ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ * ଖତ୍ତରେ ବିନାଶ ହେବେ ।

୬ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ମିଶରର ସମର୍ଧକମାନେ ପଢିତ ହେବେ ଓ ତାହାର ପରକୁମ ଓ ଗର୍ବ ଶର୍ବ ହେବ । ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗଠାରୁ ଆଶ୍ଵାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖତ୍ତରେ ପଢିତ ହେବେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୭ପୁଣି ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧ୍ୟସପ୍ରାପୁ ନଗରଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ ଧୂଷ ହେବେ । ଏବଂ ତାହାର ନଗର ସକଳ ଉଚିନ୍ଦ୍ର ନଗର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବ ।

୮ମୁଁ ମିଶରରେ ଅଗ୍ରି ସଂଯୋଗ କରିବ । ଫଳରେ ତାହାର ସହାୟକମାନେ ବିନଶୁ ହେବେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

୯“ସେବନ ଆମ୍ବେ କୁଶାୟମାନଙ୍କୁ ଭାଇ କରାଇବା ପାଇଁ କାହାକୁ ଦୂର ଦୂରେ ଆପଣା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପଠେଇବା । ଯେତେବେଳେ ମିଶରରେ ଦୁର୍ଦିନ ପଥଞ୍ଚ, ଆତକ କୁଶାୟକୁ ଅଭିକୁମ କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିବ ।

ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଆକରଣ ଭାବରେ “ରୁକ୍ଷ ନାମର ପୁତ୍ରଗଣ” ହୁଏତ ଏହାର ଅର୍ଥ ମିଶର ସହିତ ଭୁକ୍ତ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ କିମ୍ବା ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏତ “ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଯମ କରିଥିଲେ ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ବାଦିଲର ରାଜା ନବୂଣ୍ଡନସ୍ତରଙ୍କର ହସ୍ତରେ ମିଶରର ଧନ ଉପରିକୁ ହସ୍ତନ୍ତର କରିବି ।

11ନବୂଣ୍ଡନସ୍ତର ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ଦେଶଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଭୟକ୍ଷର । ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନେ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ବିନାଶକୁ ଅଶାୟିବେ । ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ନିଜ ଖତ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ । ସେମାନେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼କରେ ଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

12ମୁଁ ନୀଳନଦୀକୁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିବି । ଦେଶକୁ ମନ୍ଦଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିକ୍ଷୟ କରିବି । ମୁଁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ତଥା ତ୍ରଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୀୟ ଯାବତୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଧ୍ୱନି କରିବି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ।”

ମିଶର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କ ଧ୍ୱନିପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେବେ

13ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ଦେବତାଗଣକୁ ହଁ ଦିନାଶ କରିବି ଓ ନୋପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କୁ ଶେଷ କରାଇବ । ପୁଣି ମିଶର ଦେଶରୁ ଆଉ ଅଧ୍ୟପତି ଆସିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ମିଶର ଦେଶରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବି ।

14ପୁଣି ମୁଁ ପାଥ୍ୟୋଷକୁ ଧ୍ୱନି କରିବି ଓ ସିଯୋନରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବି । ଆଉ ନୋ-ନଗରରେ ଦଶ୍ରାକ୍ଷା ସଫଳ କରିବି ।

15ତା’ପରେ ମୁଁ ମିଶରର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ସୀନ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଦୃଷ୍ଟି କରିବି ଓ ମୁଁ ନୋ-ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରିବି ।

16ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବି । ସୀନ ମହାଯାତନା ଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ ନୋ-ନଗର ଭର୍ତ୍ତା ହେବ । ଏବଂ ନୋପର ଶତ୍ରୁମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆ ଶଶ୍ଵତ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

17ଆବେନ ଓ ପୀବେଶତର ଯୁବାମାନେ ଖତ୍ତରେ ନିପାତିତ ହେବେ । ଆଉ ନଗରର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ ।

18ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚନହେଷରେ ମିଶରର ଯୁଆଳି ସବୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ତାହାର ପରାକ୍ରମର ଦର୍ଶ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହେବ, ତାହା ଉଚ୍ଚନହେଷର ଅନ୍ଧକାର ଦିନ ଥିଲା । ଏହା ମେଘ ଦୂର ଆଜ୍ଞାଦତ ହେବ ଓ ଏହାର କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନିତ ହେବେ ।

19ଏହରୂପେ ମୁଁ ମିଶରରେ ଦଶ୍ରାକ୍ଷା ସଫଳ କରିବି । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ମିଶର ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଦୂର୍ବଳ ହେବ

20ଆନନ୍ଦ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଲା, ସେ କହିଲେ, **21**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ମିଶରର ରାଜା ପାଗୋର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗିଅଛି । ତା’ର ଆଗୋଟ୍ ପାଇଁ ଓର୍ଣ୍ଣଧ ଲଗାଇ ପଟି ବାନ୍ଧିବାକୁ କେହି ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାହାର ହସ୍ତ ଆଉ ଖତ୍ତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ସବଳ ହେବନାହିଁ ।”

22ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ମିଶରର ରାଜା ପାଗୋର ବିପକ୍ଷ ଅଟେ । ମୁଁ ତା’ର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବି । ଉତ୍ତୟରୁ ଯେଉଁଠାକ୍କ ବଳଶାଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଠାକ୍କ ପୁରାପୁର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ଏବଂ ତା’ ହସ୍ତରୁ ଖତ୍ତ ଖସାଇ ଦେବି । **23**ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରାଯୁମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦଭିନ୍ନ କରିବି । **24**ଏବଂ ମୁଁ ବାଦିଲ ରାଜାର ଉତ୍ତୟ ବାହୁ ସବଳ କରିବି ଓ ମୋର ଖତ୍ତ ଧରିବାକୁ ଦେବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପାଗୋର ବାହୁଦୟ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବି । ତେଣୁ ସେ ମୁମୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କ୍ରମର କଲାପ କରିବ । **25**ମୁଁ ବାଦିଲ ରାଜାର ବାହୁଦୟ ସବଳ କରିବି ଓ ପାଗୋ ରାଜାର ବାହୁଦୟ ପତନ ଘଟାଇବି ।

“ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବାଦିଲ ରାଜା ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତ ଦେବି ଓ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ମିଶର ଭୂମିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । **26**ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରାଯୁମାନଙ୍କୁ ନାନା ଜାତିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବି । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ଅଶୁର ଏକ ଏରସ ଦ୍ୱାରା କ୍ଲଯ୍

31 ଅନନ୍ଦ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ମାସ ଜୁନର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **2**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମିଶରର ରାଜା ପାଗୋକୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା କଥା କୁହ,

““ଭୁମେ ମହାନ, ଭୁମେ ଆପଣା ମହତ୍ଵରେ କାହାର କ୍ଲଯ୍? ”

ଅଶୁରକୁ ଦେଖ! ସେ ଲିବାନୋନର ଏରସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅଟେ । ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀଦର ଘନଛାୟାଦାୟକ ଓ ଉଚ୍ଚାକୃତି ଶାଖାମାନ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର ଶିଖର ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

4ଆମାପ କଳ ତାହାକୁ ପୁଷ୍ଟ କଲା । ଗଭୀର ତରଙ୍ଗିଣୀ ତାହାକୁ ବର୍ଷିତ ହେଲା ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀର ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ପରାହତ ହେଲା ।

ଅଶୁର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାହୁଦୟ କଥା ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ତାହାର ତାଲଗୁଡ଼କ ବଢ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ଆମାପ କଳ ହେଉ ତାହାର ଶାଖାସବୁ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବଢ଼ିଗଲା ।

ଆକାଶର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ତାହାର ତାଲରେ ବସା ବାନ୍ଧିଲେ । କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଗୁମାନେ ତାହାର ଶାଖାତଳେ ପ୍ରସବ କଲେ । ଏବଂ ତାହାର ଶାଖା ତଳେ ବଢ଼ିବାକୁ ନାହିଁ ।

ଏହରୂପେ ସେ ନିକଟ ମହତ୍ଵରେ ତାହାର ଶାଖାଗୁଡ଼କର ଦୀର୍ଘତା ଯୋଗୁଁ ମନୋହର ହେଲା, କାରଣ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ନିକଟରେ ତାହାର ମୂଳ ଥିଲା ।

ଏହରୂପେ ସେ ନିକଟ ମହତ୍ଵରେ ତାହାର ଶାଖାଗୁଡ଼କର ଦୀର୍ଘତା ଯୋଗୁଁ ମନୋହର ହେଲା, କାରଣ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ନିକଟରେ ତାହାର ମୂଳ ଥିଲା ।

କୌଣସି ଶାଖା ନଥିଲା । ଏବଂ ସାଧାରଣ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସେହିଭଳି ଶାଖା ଯୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ତାହାପର ନଥିଲେ ।

୯ୁଁ ତାହାକୁ ବହୁ ଶାଖାଦଶିଷ୍ଠ କରି ତାକୁ ରମଣୀୟ କଲା । ଏଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନ ଏଦୋନରେ ସକଳବୃକ୍ଷ ତାହାକୁ ଜର୍ଣ୍ଣ କଲେ ॥”

୧୦ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ସେହି ବୃକ୍ଷ ଅତି ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ଗହଳିଆ ଡାଳସବୁର ଶିଖର ଦେଶ ଉଚ୍ଚତାରେ ମେଘରୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କଲା । ଆଉ ତାହା ଏତେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ଯେ ଏହା ଅହଂକାରୀ ହେଲା । **୧୧**ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ତାହାକୁ ବଳବାନ ଶାସକର ହସ୍ତରେ ଦେଇଅଛି । ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏହାକୁ ତା’ର ବୁଝାମି ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଖାରଦ କରିଛି । **୧୨**ପୁଣି ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସଙ୍ଗର ବିଦେଶୀମାନେ ତାହାକୁ କାଟି ପକାଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ପରତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ସମସ୍ତ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାହାର ଶାଖାସବୁ ପଡ଼ିଅଛି । ଆଉ ଦେଶର ସବୁ ଜଳ ପ୍ରବାହ ନିକଟରେ ତାହାର ଡାଳସବୁ ଭଣ୍ଣା ଯାଇଛି । ତେଣୁ ପୁଥିବୀସ୍ତୁ ଯାବତୀୟ ଦାତି ତାହାର ଛାଯା ତକ୍ତ ରୂପ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ତାକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । **୧୩**ଏଣିକି ଆକାଶର ପଶୀମାନେ ତାହାର ଭାଙ୍ଗ ଯାଇଥିବା ଶାଖା ଉପରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଶୈତାନ ପଶୁମାନେ ତାହାର ଭର୍ତ୍ତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

୧୪“ଆଉ ଜଳରଶିର ନିକଟବତୀ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଆପଣା ଦୀର୍ଘତା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ବତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ମେଘଗୁଡ଼ିକୁ ଛୁଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ଜଳ ସେବିତ ବୃକ୍ଷରୁ କିପରି ସେମାନେ ତେଣା ହେବେ, ଏବିଷୟରେ ଅହଂକାର କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ମୃଦ୍ଘୁ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ, ପୁଥିବୀ ତଳକୁ ଯିବାକୁ ଠିକ୍ ଲୋକମାନେ କବରକୁ ଗଲାପରି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଦେବେ, ଯିଏ ପୁର୍ବରୁ ଗର୍ଭ ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲେ ।”

୧୫ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ସେ ମୃତ୍ୟୁଶାନକୁ ଗଲେ, ମୁଁ ସେହିଦିନ ଶୋକ କଲା । ମୁଁ ତାହାକୁ ଅଗାଧ ଜଳଧରେ ଆଛାଦନ କଲା ଓ ତହିଁର ସ୍ତୋତ୍ର ସମୁହକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲା । ତହିଁରେ ମହାଜଳରଶି ରୁଦ୍ଧ ହେଲା । ପୁଣି ମୁଁ ତାହା ପାଇଁ ଲିବାନୋନକୁ ଶୋକାକୁଳ କଲା । ଆଉ ଶୈତାନ ବୃକ୍ଷମାନେ ଦୁଃଖରେ ମୂଳନ ହେଲେ । **୧୬**ମୁଁ ତାହାକୁ ରାର୍ତ୍ତର୍ଗାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପାତାଳକୁ ପକାଇ ଦେଲାବେଳେ, ତାହାର ପତନ ଶବରେ ଶୋଷ୍ଣମାନେ କମିତ ହେଲେ । ପୁଣି ପୁଥିବୀରେ ଥିବା ଏଦନର ସମସ୍ତ ଜଳସେବିତ ମନୋମୀତ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ, ଲିବାନୋନର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନତମ ପୁଥିବୀରେ ସାନ୍ତୁମା ଦିଆଗଲା । **୧୭**ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମିତ୍ରଗଣ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଛାଇରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ସହିତ ସିଯେନ୍ ତଳକୁ ଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଖଦ୍ଦରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲେ ।

୧୮“ମିଶର, ଯିଏକି ମହାନଭାରେ ଗୌରବରେ ଏଦନର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଭୁମିପର? ଏହା ବ୍ୟତିତ ଭୁମେ ଏଦନର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ

ସହିତ ପୁଥିବୀ ଭୁଲେକୁ ଅଶାୟିବ । ଆଉ ଭୁମେ ଅସ୍ତ୍ରମନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଦ୍ଦରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶଯ୍ଯ କରିବ । “ହଁ, ପାରୋ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ହଁ ଘଟିବ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ତାହା କହିଛନ୍ତି ।

ପାରୋ କଣେ ଯୁଗ ସିଂହ କି ରକ୍ଷଣ?

୩୨ ଅନନ୍ତର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର ଦ୍ୱାଦଶ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **୨**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ମିଶରର ବାବା ପାରୋ ନିମନ୍ତେ ବିଲାପ କର, ଆଉ ତାହାକୁ ଭୁତ,

““ଭୁମେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ସିଂହ ଭୁଲ୍ୟ, ଭୁମେ ଗୋଟିଏ ସମୁଦ୍ର ରକ୍ଷଣ ପର । ଭୁମେ ନଦୀ ସମୁହର ଦଳକୁ ଅଭିକ୍ରମ କରି ଓ ଆପଣା ପାଦରେ ନଳ ଚହଲିକ ତାକୁ ଶୋଳିଆ କର ।”

୩ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ନାମ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ଭୁମ୍ବ ଉପରେ ମୋର ନାଲ ପ୍ରସାରଣ କରିବ । ଆଉ ସେମାନେ ଆୟ ନାଲରେ ଭୁମରୁ ଉପରକୁ ଆଣିବେ ।

୪ମୁଁ ଭୁମରୁ ମୁଲରେ ଛାଡ଼ି ଦେବି ଓ ଭୁମେ ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହିବ । ମୁଁ ଆକାଶର ପଶୀ ସବୁକୁ ଆଣିବି ଓ ସେମାନେ ଭୁମରୁ ଉତ୍ତମ ରକ୍ଷଣ କରିବେ । ପୁଣି ପୁଥିବୀର ସମୁଦ୍ରାୟ ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଆଣିବି ଓ ସେମାନେ ତୃପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମରୁ ଉତ୍ତମ ରକ୍ଷଣ କରିବେ ।

୫ମୁଁ ଭୁମର ମାସକୁ ପରତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପକାଇବି ଓ ଭୁମର ମୁତ ଶବରେ ଉପତ୍ୟକା ସବୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବ ।

୬ଏବଂ ଭୁମର ରକ୍ତକୁ ପରତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଭାଲ । ତାହା ପୁଥିବୀର ଭୁମି ଶୋଷଣ କରିବ ଓ ସିଂହ ହେବ । ଆଉ ସମ୍ପର୍କ ଜଳଧାର ଭୁମ୍ବ ରକ୍ତରେ ପରପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୭ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁମରୁ ନିର୍ବାପିତ କରେ ମୁଁ ଆକାଶକୁ ଆଜନ୍ମ କରିବି ଓ ତଦ୍ୟବ ନିଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ଦକାରମୟ କରିବ । ଆଉ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ମୋହାନ୍ତର କରିବି ଓ ତନ୍ଦ୍ରକରଣ ଦେବି ନାହିଁ ।

୮ଆକାଶ ସମସ୍ତ ଉଦଳ ଦେୟାତିକୁ ମୁଁ ଶାଶ୍ଵତ କରିବି ଓ ଭୁମ୍ବ ଉପରେ ଓ ଭୁମ୍ବ ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଦକାର ଆଣିବି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି ।

୯“ଭୁମର ବିନାଶ ଘଟାଇବା ଦେଲେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ହୃଦୟକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବ । ଏପରିକି ଭୁମର ଅଙ୍ଗାତ ଦେଶ ସମ୍ମର ମଧ୍ୟ ଭୁମପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ । **୧୦**ଏବଂ ମୁଁ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଭୁମ୍ବ ବିଷୟରେ ତମକୁତ କରିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମୁଖରେ ମୋର ଖଦ୍ଦ ଗୁଲମା କଲାବେଳେ ସେମାନେ ଅଭିଶ୍ଵର ଭୀତ ହେବେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁମର ପତନ ଆଣିବୁ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଭୟଭାବ ହେବେ ।”

୧୧କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିନ୍ତି, “ବାଶିଲ ରାଜାର ଖଦ୍ଦ ଭୁମରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । **୧୨**ମୁଁ ସେହି ବିରମାନଙ୍କ ଖଦ୍ଦରେ ଭୁମର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ।

ଏବଂ ସେହି ବୀରଗଣ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଉପ୍ରକଳର ଅଟ୍ଟନା। ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରର ଗର୍ବ ରୂପ୍ତ କରିବେ ଓ ତେହିଁରେ ସମଗ୍ର ଜନତା ଦିନଷ୍ଟ ହେବେ। 13ମୁଁ ଅପାର ଜଳରାଶି ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରିବି। ତାହା ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାଣିକୁ ପାଦରେ ଚହଲାଇ ଗୋକିଆ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଶୁମାନଙ୍କ ଖୁରାରେ ତାହା ଚହଲାଇ ଗୋକିଆ ହେବ ନାହିଁ। 14ମୁଁ ମିଶରର ଜଳରାଶିକୁ ରଖିବି ଓ ଏହାର ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ତେଲ ପରି ଧୂରେ ବହିବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି। 15“ମୁଁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଧୂସ କରି ଶୂନ୍ୟପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବି। ଯେଉଁଥିରେ ସେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସେ ସବୁରୁ ମୁଁ ତାକୁ ରହିବ କରିବି। ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି। ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।

16“ଏହି ଶିଳାପ ଗୀତ ଲୋକେ ଗାନ କରିବେ। ଜାତିମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ଶିଳାପ କରି ଏହି ଗୀତ ଗାଇବେ। ସେମାନେ ମିଶରର ସମଗ୍ର ଜନତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଶିଳାପ ପରି ଏହା ଗାନ କରିବେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି।

ମିଶର ଧ୍ୟେପ୍ରାୟ ହେବ

17ଯୁଦ୍ଧ ବର୍ଷର, ମାସର ପଞ୍ଚଦିନ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 18“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ମିଶରର ଜନସମାଜ ବିଷୟରେ ଗୋକ କର ଏବଂ ତାକୁ ଓ ତାହାର ଜାତିମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଗର୍ଭଗୀମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୂତଳରେ ପକାଇ ଦିଅ।

19“ହେ ମିଶର, ତୁମୁର ଅନୁଗ୍ରହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହଁ? ତୁମେ ଅଧୋଗାମୀ ହୃଥ ଓ ବିଦେଶୀ* ଲୋକମାନଙ୍କେ ସହିତ ମୃଦୁବର ପଢିରୁହି।

20“ମିଶର ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଢିବି। ସେ ଖର୍ତ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା। ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଅଥ।

21“ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନମାନେ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ଅସ୍ତ୍ରନୁତ ଲୋକମାନେ ପାତାଳଗୀମୀ ହୋଇ ହୁଇ ହୋଇ ଶାୟନ କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ପାତାଳ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସହାୟକାରୀମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବେ।

22-23“ଅଗୁର ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହାର କବର ସକଳ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅଛି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହତ, ଖର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଗର୍ଭର ଶେଷ ସୀମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇ ଅଛି ଓ ତାହାର ଜନସମାଜ ତାହାର କବରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅଛନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉପ୍ର କହାଉଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ହୋଇ ପଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲା।

ବିଦେଶୀ ଆଶରକଭାବରେ “ଅସ୍ତ୍ରନୁତ” ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ସେହି ତୁଳିରେ ଭାଗିଦାର ହୋଇ ନଥିଲେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଜଣାଯେଲେ ସହିତ କରିଥିଲେ।

24“ଏଲମ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର କବରଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅଛି। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କବରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ତା’ର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ଅଛନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉପ୍ର ସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ, ଅସ୍ତ୍ରନୁତ ଅବସ୍ଥାରେ କବରକୁ ଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ ତୋର କରିଥିଲା। 25ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତା’ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶଯ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା। ସମସ୍ତ ଲୋକ ତା’ର କବରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ଅସ୍ତ୍ରନୁତମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଛନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଆତଙ୍କ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଗଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କବରକୁ ଗଲେ, ସେ ଶବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ।

26“ଏବଂ ମେଷକ ଏବଂ ଭୁବଲର ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ସେମାନଙ୍କର କବର ସବୁ ଅଛି। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନୁନ୍ତ ଥିଲେ ଓ ଖର୍ତ୍ତରେ ହତ ହେଲେ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଆତଙ୍କ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପ୍ର ଦେଖାଇ ଥିଲେ। 27ଅସ୍ତ୍ରନୁତ ବୀରମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ କଣ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ପଢ଼ିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ତ୍ତରୁ ତକିଆ ଭିତରେ ରଖି ପାତାଳକୁ ଯାଇଛନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅଛି। ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଜୀବିତ ଥିବା ବେଳେ ଆତଙ୍କ ଖୋଲାଇଛନ୍ତି।

28“ହେ ମିଶର, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରନୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନାଶ ହେବ ଓ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶଯ୍ୟନ କରିବ।

29“ସେ ଶ୍ଵାନରେ ଲଦୋମ, ତାହାର ରାନାଗଣ ଓ ତାହାର ଅସ୍ତ୍ରପତ୍ରିମାନେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରନୁତମାନଙ୍କ ସହିତ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଜୀବିତରେ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିପାଇଁ ପରିଚାର ଥିଲେ।

30“ଏମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଓ ସୀଦୋନର ସୈନ୍ୟଗଣ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି, ସବୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସଦ୍ରେ, ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ନିହତ ଅସ୍ତ୍ରନୁତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପଢ଼ିତ ହୋଇ ଲଦ୍ଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ କବରରେ ଅନ୍ୟମାନ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଲଦ୍ଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

31“ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ଓ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାନ୍ତମା ପାଇବେ। ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି।

32“ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ମୁଁ ତାକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିଆର କଲି। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରନୁତ ଲୋକ ଓ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି।

**ପରମେଶ୍ୱର ଯିହେକିଳଙ୍କୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପ୍ରହରୀ
ରୂପେ ନିୟକ କରନ୍ତି**

33 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **୨**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଆମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତ ଆଶ୍ଚ, ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରହରୀ କର ନିୟକ କରନ୍ତି । **୩**ଆଉ ସେ ଯଦି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତ ଆସିବାର ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ତୁରୀ ବନାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରେତନ କରାଏ । **୪**ଯଦି କେହି ତୁରୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସତର୍କ ନ ହୁଏ ଓ ଗଢ଼ର ଖତ୍ତ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସେ ଦାୟୀ ରହିବ । କାରଣ ସେ ତୁରୀଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସତର୍କ ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁଗଣ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ସରେତନ ହୋଇଥିଲେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ବିଶ୍ଵାସ ଥାନେ ।

୫“କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରହରୀ ଯଦି ଖତ୍ତ ଆସିବାର ଦେଖି ତୁରୀ ନ ବନାଏ ଓ ଲୋକମାନେ ସରେତନ ନ ହୁଅନ୍ତି ଆଉ ଖତ୍ତ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ହତ୍ୟା ହେଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାର ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ସେହି ପ୍ରହରୀ ଉପରେ ନେବି ।”

୬“ଏଣୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶର ପ୍ରହରୀ କର ନିୟକ କରିଥାନ୍ତି, ତୁମେ ମୋର ମୁଖ୍ୟର ଯେମାନଙ୍କୁ ସରେତନ କରିବ । **୭**ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ କହିବ, ‘ହେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।’ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଯଦି ତାକୁ ସରେତନ ନିଜର ଓ ସେ ତାହାର ଜୀବନ ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରେ, ତେବେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ନିଜ ପାପରେ ମରିବ । **୮**ମୁଁ ତାହାର ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନେବି । **୯**କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ସରେତନ କଳିପରେ ତା’ର ଜୀବନ ପଥ ନ ବଦଳାଏ ଓ ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତାହାର ପାପ ଯୋଗୁଁ ମରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ବିଶ୍ଵାସ ଥାନେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ ରୁହାନ୍ତି ନାହିଁ

10“ଆଉ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମେମାନେ ଏ ପ୍ରକାର କହୁଅଛି, ‘ଆୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଘୁନ ଓ ଆୟମାନଙ୍କର ପାପର ଭାର ଆୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି ଓ ଆୟମାନେ ସେଥିରେ ହଁ କ୍ଷୟ ପାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବି?’

11“ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆୟର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଯେପରି ନିଜ ପାପ ପଥରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ବଞ୍ଚି, ସେଥିରେ ଆମେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରୁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ କୁପଥରୁ

ଫେର ଓ ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ । ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ତୁମେ କାହାକୁ ମରିବ?

12“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ସେବନ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପାପ କରେ । ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ଦୁଷ୍ଟ ଶୋଭାବ ତା’ର ପତନର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ । ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଟି ତା’ର ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ସେ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ । ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିପରି ନିଶ୍ଚ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ପାପ କରେ, ତେବେ ତାକୁ ତା’ର ଅଭିଭାବ ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁଁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ’

13“ଯଦି ମୁଁ ନିଶ୍ଚ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁହେ, ‘ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତିବ’, ଏବଂ ସେ ତା’ର ଅଭିଭାବ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଭରିବା କରି ପାପ କରେ, ତା’ର କୌଣସି ପୂର୍ବ ଧାର୍ମିକତା ସ୍ଵରଣ କରିଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ମରିବ । **14**ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚ ଧାର୍ମିକତା ଲୋକକୁ କୁହେ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରିବ, ଏବଂ ସେ ପାପରୁ ବରତ ହୁଏ ଯାହା ଠିକ୍ ଓ ଯଥାର୍ଥ ତାହା କରେ, **15**ସେହି ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ଯେବେ ବନ୍ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରଇ ଦିଏ, ସେ ଯାହା ଅପହରଣ କରିଥିଲା, ଯଦି ସେ ସମସ୍ତ ନିମିଷଗୁଡ଼କ ପାଇଁ ପରଶୋଧ କରେ, ଯେ ସେ ପାତ୍ର, କୌଣସି ପାପ ନିକରି ଜୀବନଦାୟକ ବିଧ ପଥରେ ଗୁଲେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବର୍ତ୍ତିବ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । **16**ତାହାର ଅଭିଭାବ କୌଣସି ପାପକର୍ମଗୁଡ଼କୁ ସ୍ଵରଣ କରିଯିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସେ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମରଚଣ କରିଛି, ସେ ବର୍ତ୍ତିବ ।

17“କିନ୍ତୁ ତୁମର ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆୟର ପ୍ରଭୁ ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ’!

“କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପଥ ସରଳ ନୁହେଁଁ” **18**ଯଦି ନିଶ୍ଚ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାକୁ ଓହର ପାପ କରେ ସେ ତହିଁରେ ମରିବ । **19**ଯଦି ନିଶ୍ଚ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁଷ୍ଟତାର ଫେର ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମରଚଣ କରେ ସେ ବର୍ତ୍ତିବ । **20**ତଥାପି ତୁମେମାନେ କହୁଅଛି, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁଁ । ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ତା’ର ଆରାର ବ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ଦ୍ଵାରା କରିବି ।”

ଯିରୁଗାଲମ ଅଧିକୃତ ହୋଇଥାଏ

21ଅନନ୍ତର ଆୟମାନଙ୍କ ନିର୍ବାସରେ ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯିରୁଗାଲମର ନିଶ୍ଚ ପଳାତକ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ନଗର ପରାଦିତ ହୋଇଥାଏ!”

22ସେହି ତ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଥିଲା । ପ୍ରାତିକାଳରେ ସେହି ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋର ମୁଖ ପିଟାଇଥିଲେ । ଆଉ ମୁଁ ତୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଲ ନାହିଁ । **23**ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, **24**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯେଉଁମାନେ

ଜଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶର ସେହି ଧୂସପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ‘ଅକ୍ରହାମ ଏକମାତ୍ର ନଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆସେମାନେ ଅନେକ ଲୋକ, ତେଣୁ ଆସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରର୍ଥେ ଦିଆଗଲା ।’

25“ତେଣୁ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଭୁମେ ରକ୍ତ ସହିତ ମାସ ଖାଉଅଛ ଓ ଭୁମେ ଭୁମେ ପ୍ରତିମାଗଣରୁ ଦେଶ ସାହାୟ ପାଇଁ, ଆଉ ରକ୍ତପାତ କରୁଅଛ । ତେବେ ଭୁମେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଶାଧିକାର ଦିଆଯିବ? **26**ଭୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଖତ୍ତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ । ଆଉ ପାପଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ମୃତି ପାପ ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ ଦ୍ୱାରା ଅଗୁଡ଼ି କରୁଅଛ । ତେଣୁ ଭୁମେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଶାଧିକାର ଦିଆଯିବି?”

27“ଏହିରୁପେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂସପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଖତ୍ତରେ ପଢ଼ିବ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଖୋଲ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାନନ୍ତ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦୂର ଦୂର୍ଗ ଓ ଶୁମ୍ପା ମଧ୍ୟରେ କୁଚି ରହିବେ, ସେମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ । **28**ଏବଂ ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ ବିନଶ୍ଵ ଓ ଶୁନ୍ୟ କରିବ । ତହିଁରେ ତାହାର ପାଇକମର ଗର୍ବ କୁପୁ ହେବ । ପୁଣି ଜଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହେବେ, ଆଉ କେହି ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନାଗମନ କରିବେ ନାହିଁ । **29**ସେମାନେ ଏପରି ଘୁଣ୍ୟ ଓ ମନ୍ଦକର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଆୟେ ଦେଶକୁ ଧୂସିତ ଓ ଶୁନ୍ୟଶ୍ଵାନ କରିବା । ତାହାରେଲେ ଆୟେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥାରୁ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

30“ପୁଣି ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମ୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କର କାନ୍ତି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରାମୁଢିକରେ ଦେଶରେ ଭୁମ୍ବ ଦିଶ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ଆଉ ନଶେ ଅନ୍ୟ ନଶକୁ କହେ, “ତ୍ରିଲ ଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁଠାର ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ଶୁଣିବା ।” **31**ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ଲୋକପରି ଭୁମ୍ବ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି । ମୋ ଲୋକପରି ସେମାନେ ଭୁମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବସନ୍ତ ଓ ଭୁମ୍ବ କଥା ଶୁଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋ କଥା ମାନନ୍ତ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ତାହା କରନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନେ କରିବାକୁ ରୁହାନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କେ ହୃଦୟ ଅସାଧୁ ଲଭ ପାଇଁ ଲୋଭି ଥାଏ ।

32“ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧୁର ସଞ୍ଜୀତ ଗାନ କରୁଥିବା ଗାୟକ ସଦୃଗ ଥାଏ । ଭୁମ୍ଭର ମଧୁର ସୂର ଅଛି, ଭୁମେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବାଦ୍ୟପ୍ରତି ବଦାଇ ପାର । ତେଣୁ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ଯାହା କୁହ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । **33**ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସତ ହୃଦ ଏବଂ ଏହା ଆସୁଛି, ତା'ପରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଶେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଥିଲେ ।”

ଜଗ୍ରାୟେଲ ଏକ ମେଷପଲ ସତ୍ୟ

34 ଅନେକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ

ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗରହ କର । ସେହି ପାଳକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କହନ୍ତି, ‘ଜଗ୍ରାୟେଲର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ଧୂକ, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ନଥିନ୍ତି । ମେଷପାଳକମାନେ ମେଷମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କି? **3**ଭୁମେମାନେ ଶୀର ପିତ୍ରଅଛ, ପଶମକୁ ପରଧାନ କରୁଅଛ । ଭୁମେମାନେ ସେହି ଦୂଷପୁଷ୍ଟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ପଲର ଯନ୍ତ୍ର ନେଇନାହେଁ । **4**ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ଦୂର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ସବଳ କର ନାହିଁ ଓ ପାତ୍ରଭାନଙ୍କର ଚକରା କର ନାହିଁ, ଆହୁତ ମେଷମାନଙ୍କର ଶତସ୍ତାନରେ ପଟି ବାନ୍ଧି ନାହିଁ । ବିତାଦ୍ଵତ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଫେରଇ ଆଣିନାହେଁ କିମ୍ବା ଯେ ହଦିଗଲ ତାକୁ ଖୋଦିଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭୁମେମାନେ ବଲରେ ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିଅଛ ।

5“ଏବଂ ସେହି ମେଷପାଳକ ବିହୀନ ମେଷମାନେ ଛିନ୍ମଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଓ ଶୈତାନ ପଶୁମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେଲେ । **6**ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଶୁମାନଙ୍କରେ ମୋର ମେଷପଲ ହଦିଗଲେ । ମୋର ମେଷଗୁପ୍ତକ ଦେଶର ଶୂରୁଆତେ ଛିନ୍ମଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଦେଖନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଖୋଜନ୍ତ ନାହିଁ ।”

7ତେଣୁ ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ଭୁମେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସେ କହନ୍ତି, **8**“ମୁଁ ନୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, କାରଣ ମୋର ପଲଟି କୁଣ୍ଡିତ ହେଲ ଏବଂ ମେଷପାଳକର ଅନୁପସ୍ଥିତରେ ବନ୍ୟ ନନ୍ଦର ଶିକାର ହେଲେ ଏବଂ ମୋର ମେଷପାଳକଗଣ ମୋର ମେଷଗୁପ୍ତକ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ନିକର ଯନ୍ତ୍ର ନେଲେ ଏବଂ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ନେଲେ ନାହିଁ ।”

9ତେଣୁ ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । **10**ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଶ, ମୁଁ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଅଛ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଷଗୁପ୍ତକ ପାଖରୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ସେଗୁପ୍ତକର ମେଷପାଳକ ହେବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ପାଚିର ମୁଁ ମୋର ମେଷଗୁପ୍ତକୁ ଉତ୍ତାର କରିବି ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯାଦ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।”

11ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆୟେ ନିଜେ ଆୟେ ମେଷମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବୁ । ଆୟେ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକଣ କରିବୁ ଓ ଆୟେ ସେମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟି ନେବୁ । **12**ସେପରି ନଶେ ମେଷପାଳକ ନିକର ଛିନ୍ମଭିନ୍ନ ମେଷମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ, ସେହେପରି ମୁଁ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନ କରିବ । ଆଉ ମେଘାଙ୍କନ୍ ଓ ଅନ୍ଧକାର ଦିନରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିନ୍ମଭିନ୍ନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ସେପରି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାର କରିବି । **13**ଏବଂ ମୁଁ ନାନା ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧୁର ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କର ସେମାନଙ୍କ ନିଦ ଦେଶକୁ ଆଣିବି । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତମାନଙ୍କରେ, ଝରଣାଗୁପ୍ତକ ନିକଟରେ ଓ ଦେଶର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସ୍ଥାନଗୁପ୍ତକରେ ଚରାଇବି । **14**ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପରେ

ଭୁମିରେ ଚରାଇବି । ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଉଚ୍ଚପୁଳୀର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଠ ହେବ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଗୋଠର ଶଯ୍ତନ କରିବେ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକର ପୁଷ୍ଟିକର ରୂପରଣ ଭୁମିରେ ସେମାନେ ଚରିବେ । 15ହଁ, ମୁଁ ନନ୍ଦ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଶଯ୍ତନ କରାଇବି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

16“ହଦି ଯାଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅନେକଣ କରିବ ଆଉ ଛନ୍ଦଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କୁ ଫେରଇ ଆଶିବ । ଏବଂ ଆହତ ମେଷର କାନ୍ତରେ ପଢ଼ି ବାନ୍ଧିବ ଓ ଦୁର୍ବଳକୁ ସବଳ କରିବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ହୃଷ୍ପୁଷ୍ଟ ଓ ବଳବାନକୁ ସହାର କରିବ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣିବି ।”

17ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ହେ ମୋର ପଲ, ମୁଁ ମେଷ ଓ ମେଷ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମେଷ ଓ ଛାଗରଣ ମଧ୍ୟରେ ବିରୁଦ୍ଧ କରେ । 18ଭୁମେମାନେ ଉତ୍ତମ ତୃଣ ଭୁମିରେ ଚରିପାର, ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ରୂପରଣ ଶ୍ଵାନକୁ ପାଦରେ ଦଳିବ? ଭୁମେମାନେ ପ୍ରଭୁର ନିରଳ କଳ ପାନ କରିପାର, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଳକୁ ଗୋଲିଆ କରିବ କାହିଁକି? 19ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ ତୃଣକୁ ପାଦରେ ଦଳ ଅଛ, ଆମ୍ର ମେଷପଲ ତାହା ପାନ କରନ୍ତି ।”

20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ମୁଁ ହୃଷ୍ପୁଷ୍ଟ ପଶୁ ଓ ଶୀଶ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ । 21ଭୁମେମାନେ ପାର୍ଶ୍ଵର ଓ ସ୍ଵନ୍ତରେ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କୁ ୩୦ଲି ଦେଉଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଡଢ଼ିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନନ୍ଦ ଶୁଣିରେ ୩୦ଲି ଦେଉଅଛ । 22କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ପଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ସେମାନେ ଆଉ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟେ ହେବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ । 23ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ମେଷପାଳକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବ । 24ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବ ଓ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ହେବ । ଆମ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହାଥାରୁ ।

25“ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ବୁଝି କରିବ । ମୁଁ ବନ୍ୟ ପଶୁଶାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବ । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କରିବେ ଓ ବଣରେ ଶଯ୍ତନ କରିବେ । 26ପୁଣି ଆମ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ର ପର୍ବତର ଚରୁଦ୍ଧିଗୁଡ଼ିତ ଶ୍ଵାନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା । ମୁଁ ଯଥା ସମୟରେ ଜଳଧାର ବର୍ଷା କରାଇବି ଓ ତାହା ଆଶୀର୍ବାଦ ଜଳଧାର ହେବ । 27ଶ୍ଵେତସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିକ ଫଳ ଉପନ୍ନ କରିବେ ଓ ଭୂମି ଶର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପନ୍ନ କରିବ । ଏବଂ ସେମାନେ ନନ୍ଦ ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ରହିବେ । ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଯୁଆଳିର ଜୀଳ ଭାଙ୍ଗିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ଵ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉତ୍ତାର କରିବ । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । 28ପୁଣି

ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁଟିତ ହେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୂଥିବୀସ୍ତ ପଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । 29ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟାନ ଦେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର ଥିଲା ଅଥବା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ନିଜର ଲୋକ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

31“ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଆମ୍ର ମେଷ ଓ ଆମ୍ର ଭୁମେମିର ମେଷ ଅଟ । ଭୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟ ଓ ଆମ୍ର ଭୁମେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଲଦୋମ ବିପକ୍ଷରେ ବାର୍ଗ

35 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା: ୨୫ୟ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ସେଯୀର ପରତ ଆଡ଼େ ମୁଖ ରଖି ଓ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଭୁର କର ଏହା କୁଦ୍ର, ୩ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି,

“ହେ ସେଯୀର ପରତ, ମୁଁ ଭୁମେ ପ୍ରତିକୁ ଅଟ ଓ ମୁଁ ଭୁମେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଦସ୍ତାର କରିବ । ମୁଁ ଭୁମେ ଶୁନ୍ୟ ଓ ଧ୍ୟେ ଶ୍ଵାନରେ ପରଣତ କରିବ ।

୪ମୁଁ ଭୁମେ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟେ କରିବ ଓ ଭୁମେ ଏକ ଶୁନ୍ୟ ଭୂମି ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟ, ଏହା ଭୁମେ ଜାଣିବ ।

୫କାରଣ ଭୁମେ ଚରନନ ଶତ୍ରୁତା ଅଛି । ଭୁମେ ଜଗ୍ନାୟେଲାୟେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭିନ ସମୟରେ ଖତ୍ରିର ହତ୍ୟା କଲ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ସର୍ବୋତ୍ତମାନ ହେଲା ।”

୬ୟୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମେର ରକ୍ଷାତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଭୁମେର ଅନୁଧାବନ କରିବ । ଯେହେତୁ ଭୁମେ ମୃତ୍ୟୁର ପୁଣ୍ୟକା କରିନାହିଁ, ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୁମେ ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚ ଗୋଟିଏବା ହେବ । ୭ଏହରୁପେ ମୁଁ ସେଯୀର ପରତରୁ ଧ୍ୟେ ଓ ଶୁନ୍ୟଶ୍ଵାନରେ ପରଣତ କରିବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଯିବା ଆସିବା କରିବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ । ୮ମୁଁ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ତାହାର ପରତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କ ଆସିବ କରିବ । ପୁଣି ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଉପରେ ରହିବ, ଉପତ୍ୟକା ଓ ଜଳପ୍ରବାହଗୁଡ଼ିକରେ ପତିତ ହେବ । ୯ମୁଁ ଚରକାଳ ଶୁନ୍ୟଶ୍ଵାନ କରିବ ଓ ଭୁମେ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟ, ଏହା ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ।”

୧୦କାରଣ ଭୁମେ କହିଲ, “ଏହି ଦୁଇ ଜାତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଦେଶ ଜଗ୍ନାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ମୋର ହେବେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେବ, ଏପରିକି ଯଦିଓ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାସ କରନ୍ତି ।”

11ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଭୁଲେ ଆମ୍ବର ସନ୍ଧାନଗଣକୁ ଲଈ କରିଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ରଖିଅଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଭୁଲେ ଯେଉଁପରି କ୍ଳୋଧ ଓ ଲଈ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଥାଏ ମୁଁ ସେହି ଅନୁସାରେ ଭୁମର ବିରୂପ କରିବ । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣିବେ । **12**ଭୁଲେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସବୁ ନିଯାର କଥା କହିଅଛ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ସେପରି ଧ୍ୟେଷ୍ଟାନ ହେବ ଓ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟପରି ଚରବି କରିବୁ’ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୁଣିଅଛି । **13**ଭୁଲେମାନେ ଗର୍ଭତ ହୋଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଅଛ । ଭୁଲେମାନେ ତାହା ବାରମ୍ବାର କହିଛ, ଆଜା! ମୁଁ ତାହା ଗୁଣିଅଛି ।”

14ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି ଓ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁଅବୀର ଆନନ୍ଦର ଦିନ ହେବ । **15**ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରିବାର ଧ୍ୟେ ସମୟରେ ଭୁଲେ ଯେପରି ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲ, ମୁଁ ଭୁଲେ ସେହି ଭାବରେ ସେବା କରିବ । ସେଯୀର ପର୍ବତ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଦ୍‌ଦେଶ, ଧ୍ୟେ ହେବ । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ

36 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି କୁହ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ: ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପର୍ବତଗଣ, ଭୁଲେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଗୁଣା । **2**ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । ‘ଶତ୍ରୁଗଣ ଭୁମି ବିଷୟରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଭଲ ହେଲା, ଭଲ ହେଲା । ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଉଚ୍ଚମୁକୀଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଅଧିକୃତ ହେଲା ।’

3“ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ଶତ୍ରୁଗଣ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ ଚର୍ବିଗୁଡ଼ି ବେଶ୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଭୁଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଜାତିମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହୋଇଅଛ । ଭୁଲେ ଗୋଟିଏ ଥାପାତ୍ର ହୋଇଲା ଓ ସମସ୍ତେ ଭୁଲେ ଅପାଦ କରିବାକାରି ।’”

4ଏଣୁ ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଗୁଣ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗଣକୁ, ଉପପର୍ବତମାନଙ୍କୁ, କଳପବାହୁଡ଼କୁ, ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କୁ, ଧ୍ୟେ ଗୁନ୍ୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ, ପିରତ୍ୟେକ ଓ କୁଣ୍ଡିତ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବେଶିତ ହୋଇ ଉପହାସିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି । **5**ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଲଈରେ ଜଳିଯାଇ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଛ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମନ ଖୁସି ନେଇ ମୋର ଦେଶକୁ ଅଧିକାର କଲେ । ସେମାନେ ଏହାକୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର କଲେ ।”

6“ଏଣୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଭୂମିରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କର, ଆଉ ପର୍ବତ, ଉପପର୍ବତ, କଳପବାହ ଓ ଉପତ୍ୟକା

ସବୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଲଈରେ ଓ ରାଗରେ ଏହା କୁହେ । କାରଣ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଭୁମଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ ।’”

7ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଭୁଲେ ଚର୍ବିଗୁଡ଼ି ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ହାତ ଉଠାଇଛି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଭୁଲେକୁ ଘୃଣା କଲେ ।

8“କିନ୍ତୁ ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ, ଭୁଲେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିକର ବୃକ୍ଷ ଉପନ୍ନ କରିବ ଓ ମୋର ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଫଳ ଉପନ୍ନ କରିବ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟ ସନ୍ତିକଟ । **9**ଯେହେତୁ ମୁଁ ଭୁଲେ ସହିତ ଅଛି, ମୁଁ ଆହାୟ କରିବ, ତହିଁରେ ଭୁଲେମାନେ ରୂପ କରିବ ଓ ବୀନ ବୁଣିବ । **10**ଭୁଲେମାନେ ବାପ କରୁଥିବା ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦିଗ୍ବିଜ୍ଞିତ କରିବ । ପୁଣି ତହିଁରେ ନଗର ସମୂହ ବସନ୍ତିଶ୍ଵାନ ହେବ ଓ ଧ୍ୟେଷ୍ଟାନ ସବୁ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ । **11**ପୁଣି ମୁଁ ଭୁଲେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକ ଦିଗ୍ବିଜ୍ଞିତ କରିବ । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦେତ ଉତ୍ସର୍ଗତ ଥିବ । ମୁଁ ଅଭିତ ପରି ଭୁଲେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ । ଭୁଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆୟକାଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମଜାଳ କରିବ । ତାହାଲେ ଭୁଲେ କଲ୍ପନା କରିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । **12**ଆମେ ଭୁଲେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁଲେମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁଲେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକାରୀ । ସେମାନେ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଭୁଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ଭୁଲେ ଏହିଏମଧ୍ୟଠାର ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କଠାର ବର୍ତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ ।”

13ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶ! ଲୋକମାନେ ଭୁଲେ ବୀନ ନିଶ୍ଚୟମାନଙ୍କର ହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ନିକର ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ । **14**ମାତ୍ର ଭୁଲେ ଆମ୍ବ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । **15**“ଆମ ମୁଁ ଭୁଲେକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାର ଅପମାନିତ କରିବ ନାହିଁ, ଭୁଲେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୃଣିତ ହେବ ନାହିଁ, ଭୁଲେ ପୁଣି ଥରେ ଭୁଲେ ଦେଶର ପତନର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ନିକର ସ୍ଥାନ ନିକେ ରକ୍ଷା କରିବେ

16ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲା, ସେ କହିଲେ, **17**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯେତେବେଳେ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିକର ଦେଶରେ ବାପ କଲେ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର କୁରମ୍ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଅଗ୍ରତ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସ୍ଵୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ରତ୍ନାକାଳୀନ ଅଶ୍ରୀତ ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲା । **18**ସେମାନେ ରକ୍ତପାତ ଦ୍ୱାରା ନିକର ପ୍ରତିମାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦେଶକୁ ଅଶ୍ଵତ କଲେ । ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର କ୍ଳୋଧ ଜାଳିବ । **19**ନାମା ଜାତିଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲି ଏବଂ

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନାମା ଦେଶରେ ଦଶିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଓ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶିତ କଲି । 20ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନେରୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ କଳ୍ପିତ କଲେ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ‘ଏମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକ ଓ ଭାଙ୍ଗ ଦେଶରୁ ବିଭାତ୍ତତ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି’ ।

21“ମୁଁ ମୋର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି ତପ୍ତ, କାରଣ ଜଗାଯେଲୀୟମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ଯାଉଥିଲେ ମୋର ନାମକୁ କଳ୍ପିତ କଲେ । 22ତେଣୁ ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଜଗାଯେଲ ପରିବାର, ତେଣୁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କରିବା କଥା ତାହା ମୋର ନାମର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ କରୁ ନାହିଁ । ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ଗଲେ, ସେହି ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ନାମକୁ କଳ୍ପିତ କଲ । 23ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା ମୋର ମହାନ ନାମକୁ ମୁଁ ପୁଣି ପବିତ୍ର କରିବ । ଯାହା ଭୁମେମାନେ କଳ୍ପିତ କଲ, ତାହାଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ କାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ ।”

24ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନାମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସି ଓ ସବୁ ଦେଶରୁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଭୁମି ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବ । 25ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଣି କଳ ଛାନ୍ତିବ ଓ ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ । ଆଉ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସବୁ ଥାଣେରୁ ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରତିମାଣଠାରୁ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବ ।”

26ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆଉ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆୟା ଦେବି । ଭୁମିମାନଙ୍କ ମାସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ଦୂଦୟ କାଢି ନେବି ଓ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ମାସମୟ କୋମଳ ଦୂଦୟ ଦେବି । 27ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ମୋର ଆୟା ଶ୍ଵାପନ କରିବ । ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଯେପରି ଭୁମେମାନେ ମୋର ନିୟମ ସକଳ ମାନବ ଏବଂ ମୋର ଆଜ୍ଞାସବୁ ରଖିବାକୁ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହେବ । 28ତାହାହେଲେ ଭୁମିମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବ ଯାହା ମୁଁ ଦେଲି ଭୁମିର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଓ ଭୁମେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବ ଆଉ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ।”

29ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆଉ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ସକଳ ଥାଣେରୁ ପଶ୍ଚାତ କରିବ ଓ ମୁଁ ଶାସ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଉପାଦନ ଦୃଢ଼ କରିବ । ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଢ଼କ୍ଷ ଆଣିବ ନାହିଁ । 30ମୁଣି ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଫଳ ଓ ଶୈତାନ ଶାସ୍ୟ ଉପାଦନ ଏପରି ଦୃଢ଼ କରିବ ଯେ, ଭୁମେମାନେ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟାଶବ ଯୋଗୁଁ ନିଯା ପାଇବ ନାହିଁ । 31ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ଭୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମନ ଆଚରଣ ଓ ମନ କ୍ରିୟାସବୁ ଶ୍ଵରଣ କରିବ । ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ନିଜର ପାପ ଓ ନିଜର ଘଣ୍ଟ୍ୟ କ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବ ।”

32ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ନାଶ

ଯେ ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା କରୁ ନାହିଁ । ହେ ଜଗାଯେଲ ବଂଶ, ଭୁମେମାନେ ନିଜର ଆଚରଣ ଯୋଗୁଁ ଲକ୍ଷିତ ଓ ଦିଷ୍ଟି ହୁଅ ।”

33ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ସକଳ ପାପର ଶୁଣି କରିବ, ସେବନ ମୁଁ ନଗରଗୁଡ଼କୁ ବସନ୍ତ ଦିଶିଷ୍ଟ କରିବ ଓ ଧ୍ୟସ୍ତାନ ସବୁ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ । 34ସେହି ନନ୍ଦନ୍ୟ ଭୁମିକୁ ପୁଣି ଲଙ୍ଘନ କରିବିବ ଏବଂ ଏହା ପଥକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ନନ୍ଦନ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । 35ତେଣୁ ଲୋକମାନେ କହିବେ, ‘ଏହା ଧ୍ୟସ୍ତାନ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଏହି ଶୁନ୍ୟ, ଧ୍ୟସ ଓ ଉପାଚିତ ନଗରଗୁଡ଼କ ପ୍ରାଚୀର ବସନ୍ତ ଓ ବସନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।’

36ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଭୁମିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶର ଦେଶଗୁଡ଼କ ନାଶିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନର୍ମନ ଶ୍ଵାମକୁ ବସନ୍ତ ପୁଣି, ଧ୍ୟସ ଶ୍ଵାମକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଓ ନନ୍ଦନ୍ୟ ଶୈତାନରେ ଗୋପନ କରିବି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହାଥାଏ ଓ ଆମେ ଏହା ସଫଳ କରିବି ।”

37ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ଜଗାଯେଲ ବଂଶର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଗୁଡ଼ିତ କରିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ପଳରେ ଥିବା ମେଷ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ । 38ନରୁପିତ ପର୍ବମାନଙ୍କରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେପରି ବଳିଯୋଗ୍ୟ ମେଷ ଓ ଛାଗପଲ ପୂର୍ବ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଶୁନ୍ୟ ନଗରଗୁଡ଼କ ବହୁ ମନୁଷ୍ୟରେ ପରପୂର୍ବ ହେବ ।”

ଶୁଣ ଅନ୍ତିସକଳର ଦର୍ଶନ

37 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଆତକୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଲ ଓ ସେ ତାଙ୍କ ଆୟାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇ ପାଇ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଳୀରେ ବିପାଳିତେ ଏବଂ ସେହି ଉପତ୍ୟକା ଅସ୍ତ୍ରରେ ପରପୂର୍ବ ଥିଲା । 2ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଅନ୍ତିସକଳ ଦେଇ ନେଇଲେ, ଯାହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶର ଥିଲା । ସେହି ଉପତ୍ୟକାରେ ବହୁ ଥିଲା ମୁଁ ଦେଖି ପାରିଲା । ମୁଁ ସେହି ଅନ୍ତିସକଳ ଅତିଶ୍ୟ ଶୁଣି ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ।

3ତାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପରଗଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ତ୍ର ସମୁହ ସନ୍ଦିବ ହୋଇ ପାରିବେ କି?”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏ ପ୍ରଗର ଉତ୍ତର କେବଳ ଆପଣ ନାଶନ୍ତି ।”

4ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଅନ୍ତିସକଳ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଗର କର କୁହ, ‘ହେ ଶୁଣ ଅସ୍ତ୍ର ସକଳ, ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି । 5ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସେ ସକଳ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି ଓ ଭୁମେମାନେ ଜୀବିତ ହେବ । ଶୁଣି ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୀର୍ଷ ଓ ମାସ ଉପନ୍ଦ କରିବ । ଆଉ ଚର୍ମରେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଆଛାଦନ କରିବ ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଦେବି । ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଜୀବିତ ହେବ ।

ତହିଁରେ ଏହା ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

7ମୋତେ ଯେପର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦିବାଣୀ କଲି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦିବାଣୀ କରୁଥିଲା ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା ଓ ଭୁଲିକମ୍ ହେଲା । ଆଉ ଅସ୍ତ୍ରୀସକଳ ପରସ୍ଵର ଯୋଜହୋଇ ଗଲେ । 8ମୁଁ ନିରାଶଣ କରି ଦେଖିଲା, ସେହେସବୁ ଅସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ଥାଏୟ ଓ ମାସ ଆଜ୍ଞାଦନ କଲା, ପୂଣି ରଚ ସେ ସବୁରୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ନ ଥିଲା ।

9ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ବାୟୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦିବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କର ଓ ବାୟୁକୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ତରୁଦିଗ୍ରା ଆସ ଓ ଏହି ମୃତ ଶରୀରଗୁଡ଼କ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦିଅ, ଯେପର ସେମାନେ ନୀରିତ ହେବେ ।’”

10ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯେପର ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦିବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କଲି ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ରୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ନୀରିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ଗଠନ କଲେ ।

11ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ତ୍ରୀସକଳ ଉତ୍ସାହୀନ ସମୁଦ୍ରାୟ ପରିଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ଆୟମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରୀସବୁ ଶୁଣୁ ହୋଇଥାଇ, ଆୟମାନଙ୍କର ଆଶା ଉତ୍ସାହ ଲୋପ ପାଇଛି ଓ ଆୟମାନେ ସମ୍ରଣ୍ଟିତୁପେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥାଇଁ ।’

12ଏଣୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଦିବାଣୀ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର କବର ଉନ୍ନୁଳ କରିବି ଓ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର କବରରୁ ବାହାର କରିବି । ଆଉ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହୀନ ଦେଶକୁ ଆଣିବି । 13ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର କବର ଉନ୍ନୁଳ କରିବି ଓ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସେବୁତିକରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ବୋଲି ଭୁମେମାନେ ନୀରିତ ହେବି । 14ଆଉ ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆମା ପ୍ରବେଶ କରିବି । ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ନୀରିତ ହେବ । ପୂଣି ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ବସାଇବି । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହାଥାନ୍ତି ଓ ସଫଳ କରିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଭୁମେମାନେ ନୀରିତିବି ।’” ଏହା ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଯିହୁଦା ଓ ଉତ୍ସାହୀନ ପୁନର୍ବର ଏକାଠି ହେବେ

15ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୁନର୍ବର ମୋ ନିକଟରେ ଉପଗ୍ରହ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 16“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଖଣ୍ଡ ଆଶାବାଦ ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ‘ଏହି ଆଶାବାଦ ଯିହୁଦା ଓ ତାହାର ସାଙ୍ଗଗଣ ଉତ୍ସାହୀନ ଦର୍ଶାଏ;’ ତା’ପରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡ ଆଶାବାଦ ନେଇ ତାହା ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ‘ଏହି ଆଶାବାଦ ଉତ୍ସାହୀନ ଦର୍ଶାଏ;’ 17ତା’ପରେ ଭୁମ୍ମ ହସ୍ତରେ ସେହି ଦୂର ଆଶାବାଦ ଦର୍ଶାଏ ।”

ଯେପର ଏକ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ସେହି ଦୂର ଆଶାବାଦର ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ି ।

18“ଯେତେବେଳେ ଭୁମ୍ର ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ର ପରିଶରବେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ଆୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ । 19ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଉତ୍ସାହୀନ ହସ୍ତରେ ଥିବାର ଯୋଷେପର ଆଶାବାଦ ପୂଣି ତାହାର ସଖା ଉତ୍ସାହୀନ ଗୋଟିଏ ସମୁଦ୍ରକୁ ଆୟେ ନେଇବା, ଆଉ ଆୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥାତି ଯିହୁଦାର ଆଶାବାଦ ସଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆୟେ ହସ୍ତରେ ଏକ ଆଶାବାଦ ହେବେ ।”

20“ଯେଉଁ ଦୂର ଆଶାବାଦରେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭୁମ୍ର ହସ୍ତରେ ରହିବ । 21ପୂଣି ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶକୁ ସେମାନେ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ସେହି ପ୍ଲାନେଟ ଗୋଟିଏୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ନେଇ ଆସିବ । ଆଉ ରତ୍ନଦିଗ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଦେଶକୁ ଆସିବ । 22ଆଉ ସେହି ଦେଶରେ ଉତ୍ସାହୀନ ପବତ୍ରଗୁଡ଼କ ଉପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୋଟିଏ କରିବି ଓ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ରାଜକୁ ଆସିବ । ପୂଣି ସେମାନେ ଆଉ ଦୂର ଗୋଟିଏ ରହିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଉ କେବେ ଦୂର ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ । 23ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୁର୍ଗିଗଣଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ମୁର୍ଗିଦ୍ୱାରା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ନିଧନ୍ୟ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନିଦର୍ଶନ ଆସିବ ରାଜ୍ୟ ରାଜିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁପ୍ଲାନ୍ମରୁ ରକ୍ଷା କରିବି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପାପ କଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବି । ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ।

24“ପୂଣି ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ । କେବଳ ସେ ହିଁ ନିଜ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମେଷପାଳକ ହେବେ । ଆଉ ସେମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନ ଚଳିବେ ଓ ମୋର ବିଧସବୁ ରକ୍ଷାକରି ପାଳନ କରିବେ । 25ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦାସ ଯାବୁଥିବୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ । ମୁଁ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାକାଳ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ । ଏବଂ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସଦାକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବେ । 26ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହି ଶାନ୍ତି ଏକ ରୁକ୍ଷ ପ୍ରିଯ କରିବି । ସେମାନଙ୍କ ସହି ତାହା ଏକ ଚିରନ୍ତନ ରୁକ୍ଷ ହେବେ । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବସାଇବି ଓ ବଜାଇବି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ମୁଁ ଆପଣା ପବତ୍ରଗୁଡ଼ ସ୍ଥାପନ କରିବି । 27ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୋର ପବତ୍ର ତମ୍ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ । 28ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସାହୀନଙ୍କୁ ମୋର ବିଶେଷ

ଲୋକ କରେ । କାରଣ ମୋର ପଦିତ୍ରଗ୍ରାନ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ।”

ଗୋଗ ବିପକ୍ଷରେ ବାର୍ତ୍ତା

38 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହିଲେ 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୃତ୍ର, ତୁମେ ଗେଶର, ମେଶକର ଓ ଭୁବିଲର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟପତି ମାଗୋଗ ଦେଶୀୟ ଗୋଗ ଆତେ ମୁଖ ରଖି ତାହା ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି କୁହ, 3ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଗେଶର, ମେଶକର ଓ ଭୁବିଲର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟପତି ରଜା ଗୋଗ, ଦେଶ, ମୁଁ ଭୁମିର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଟେ । 4ମୁଁ ଭୁମି ବନୀ କରିବ, ଭୁମି କଳପାଟିରେ ଅଞ୍ଜୁଗ ଦେବି । ଆଉ ମୁଁ ଭୁମି, ଭୁମି ରୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଶ୍ଵ ଏବଂ ଅଶ୍ଵଗୋହାରିନାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଶରେ ସ୍ଵର୍ଗିତ ଥିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଫଳକ, ଭାଲ ଓ ଖଣ୍ଡ ଧାରଣ କରିଥିବେ । 5ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପାରସ୍ୟ, କୂଣ ଓ ପୁଟ ଦେଶର ସୈନ୍ୟମାନେ ଥିବେ ଓ ସେମାନେ ଭାଲ ଓ ଚଢାପର ଧାରଣ କରିଥିବେ । 6ଗୋମର ଓ ତା’ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହୀନ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପ୍ରାନ୍ତ ଧୀମାଣ୍ଡିତ ତୋଗମାର ବଂଶ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଫଳ, ଏହି ଅନେକ ଜାତି ସେମାନଙ୍କର ସହି ଥିବେ ।

7“ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୃଥ, ତୁମେ ନନ୍ଦକୁ ଓ ଭୁମି ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆଉ ଗୋଗ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୟିତ ନିଅ । 8ଅନେକଦିନ ପରେ ଭୁମି ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିବି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ବବସ୍ତାରୁ ଫେରୁଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ଯାହାର ଦୃଢ଼ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅତୀତରେ ବାରମ୍ବାର ଦିଧ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । 9ତୁମେ ଭୁମର ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଭୁମି ସହି ବହୁତ ଦେଶ ହେଉ ସଦୃଶ ଉଠିବ । ତୁମେ ଓ ଭୁମର ସୈନ୍ୟଦଳ ଦେଶକୁ ମେଘଭୁଲ୍ୟ ଆଛନ୍ତି କର ଆସିବ ।”

10ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ସେ ସମୟରେ ନାନା ଭାବନା ଭୁମି ମନରେ ଆସିବ ଓ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଅନିଷ୍ଟ ସଂକଳ୍ପ କରିବ । 11ତୁମେ କହିବ, ‘ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ବହୀନ ସହର ବିଶ୍ଵାସ ଦେଶକୁ ଯିବି; ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନଗର ସ୍ଥରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚରୁଦ୍ଧରଣେ ପ୍ରାଚୀର ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଗଳ କି କବାଟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ବିପକ୍ଷରେ ଖଣ୍ଡ ଆଣିବା । 12କୁଣ୍ଠନ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାତ୍ରା କରିବ । ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ ଏବେ ବସନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟରେ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନାନା ଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟରେ ସାଂଗୁହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯିବି ଏବଂ ସେମାନେ

ପଶୁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଦେଶର ମଧ୍ୟରଗରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।”

13“ଶିବା, ଦାଦନ ଓ ତର୍ଣ୍ଣର ବଣିକଗଣ ଆଉ ସେଠାପ୍ରିତ ଯୁବା ଦ୍ଵାରା ଭୁମି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆସିଥାଏ? ଭୁମି କ’ଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ କରିବାକୁ ଆପଣାର ନନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିଅଛି? ରୂପା ସ୍ଥାନ ବହୁ ନେବାର, ପଶୁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି କୁଟି ନେଇଯିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ’ଣ ରଖିଅଛି?”

14ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୃତ୍ର, ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି ଗୋଗକୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ମୋର ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିବ?’” 15ଏବଂ ତୁମେ ନନ୍ଦ ବାସଗ୍ରାନ ସ୍ଥବୁ ଉତ୍ତର ଦିଗ୍ନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ଆସିବ, ତୁମେ ଓ ଭୁମି ସହି ଅନେକ ଜାତିମାନେ ଆସିବେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଶ୍ଵଗୋହାରି କରିଥାବା ମହାସମାଜ ଓ ପରକୁମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଥିବେ । 16ତୁମେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟରେ ମୋର ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଭୁମି କରିବାକୁ ଆସିବ ଏବଂ ଦେଶକୁ ମେଘଭୁଲ୍ୟ ଆକାଦମ କରିବ । ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ ଦିନଗରୁତ୍ବକରେ, ମୁଁ ଭୁମି ମୋ ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆସିବ । ଯେତେବେଳେ ମୋର ପଦିତ୍ରା ଭୁମ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଦେଖାଇବି ।”

17ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମେ ସେହି ନନ୍ଦକ ନୁହଁକି, ଯାହାକୁ ମୁଁ ମୋ ସେବକ ମାଧ୍ୟମରେ ବହୁ ସମୟ ଆଗରୁ କହିଥିଲା, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଯାଦକରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଇ ବର୍ଷ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଭୁମି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆସିବ ।”

18ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁଦିନ ଗୋଗ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆସିବ । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ମୋର କୋପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । 19ଆଉ ମୁଁ ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରୀଳା ଓ କ୍ରୋଧାଗ୍ରିରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ, ଲଗ୍ନାୟେଲରେ ଭୟକ୍ରିୟା ଭୂମିକମ ହେବ । 20ସେ ସମୟରେ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟରାଗଣ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଶୈତାନ ପଶୁଗଣ ଓ ଭୂମିରେ ଘୁରୁଣ୍ୟଥିବା ସରୀସୁପଗଣ ଆଉ ପୃଥବୀରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଆୟ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୟରେ କମିତି ହେବେ । ପର୍ବତ ସବୁ ଉପାଟିତ ହେବେ ଓ ଗୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀର ଭୂମିବାତ ହେବି ।”

21ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ପର୍ବତରେ ଖଣ୍ଡକୁ ଗୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆସିବ । ତାହାର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କମାନେ ଏପର ଦିହଳ ହେବେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଦ୍ଵାରା ଖଣ୍ଡ ଆସିବେ । 22ପୁଣି ମୁଁ ଗୋଗ ଦ୍ଵାରା ମହାମାରୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଦର୍ଶିତ କରିବ । ମୁଁ ତାହା ଉପରେ, ତାହାର ସୈନ୍ୟଦଳ ଉପରେ ଓ ତା’ର ସଙ୍ଗୀ ଅନେକ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ଲାବନକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି, ବୃଦ୍ଧି ଶିଳା, ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଦୃଷ୍ଟି କରାଇବି । 23ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ନନ୍ଦକୁ ବହୁ ଦେଶକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବି, ମୁଁ

ଦେଖାଇ ଦେବ ଯେ, ମୁଁ ମହାନ୍ ଓ ପଦିତ୍ର ଅଟେ । ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲୁ ।”

ଗୋଗ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାମନ୍ତଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ

39 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଗୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଗୋଗ, ମେଶକ ଓ ତୁବଳର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିପତି ଗୋଗ, ମୁଁ ତୁମ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲୁ । ୨୩ୁ ତୁମକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବ ଓ ତୁମକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ । ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ତୁମକୁ ଥଣାଇବ । ପୁଣି ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରତ୍ତସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ ଥାଣିବ । ୩୪ୁ ଆପାତ କର ତୁମ୍ ବାମ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ ଧନ୍ତୁ ଖସାଇବା ଓ ତୁମର ଦଶିଣ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ ତୀରସବୁ କଢାଇ ପକାଇବ । ୪୫୩୩ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରତ୍ତସମୂହକ ଉପରେ ତୁମେ ପତିତ ହେବ । ତୁମର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ ଓ ତୁମ୍ ସଙ୍ଗୀ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହେବେ । ମୁଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଂସାବୀ ପଣୀ ଓ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରେ ପରମାନଙ୍କ ଗ୍ରାସ ନିମନ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୫୬୩୩ ତୁମେ ଖୋଲା ପଢିଆରେ ପତିତ ହେବୁ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୫୪୩୩ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୁଣି ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଥିବା ମାଗୋଗର ଓ ଦୟାପ ସମୁହ ଉପରକୁ ମୁଁ ଥିବି ପ୍ରେରଣ କରିବ । ତହିଁରେ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲୁ । ୭୩୩ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ମୋର ପବତ୍ର ନାମକୁ ଜ୍ଞାତ କରିବି । ମୋର ପବତ୍ର ନାମକୁ ଆଉ ଅପବତ୍ର ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ, ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀଯମାନେ ଜାଣିବେ । ୮୩୩ ଆଉ ଦେଖ, ସେହିଦିନ ଆସୁଥିଲା ଓ ତାହା ନିଷ୍ଠିତ ଭାବରେ ଆସିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । “ପୁଣି ଯେଉଁ ଦିନର ଦିଶ୍ୟ ମୁଁ କହାନ୍ତି, ଏହା ସେହି ଦିନ ।

୯୩୩ “ସେହି ସମୟରେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ନଗରବାସୀ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଆସି ଭାଲ, ଫଳକ, ଧନ୍ତ, ତୀର, ଆଶାବାତ୍ମ ଓ ବର୍ଜ୍ଜା ଆଦି ଅସ୍ତ୍ର ଶର୍ପ ମେଇ ନିଅଁ ଲଗାଇ କାଳିଦେବେ । ସେମାନେ ସାତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସବୁରୁ ମେଇ କାଳେଣି କରିବେ । ୧୦୩୩ ଆଉ ସେମାନେ ପଦାରୁ କାଠ ଆଣିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବନରୁ କିଛି କାଠ କାଠିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରଗସ୍ତରୁ କାଳେଣି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଧନ କୁଣ୍ଡନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅପହରଣକାରୀଙ୍କଠାରୁ ସମରି ଅପହରଣ କରିବେ ।” ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୧୧୩୩ “ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି ମୁଁ ସେହିଦିନ ଗୋଗର ସମାଧ ଶ୍ଵାନ ନିମନ୍ତେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ରର ପୂର୍ବଦିଗ୍ନ୍ତ ପଥକମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ବାହିବ ଏବଂ ତାହା ପଥକମାନଙ୍କର ଗମନ ରୋଧ କରିବ । ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ଲୋକମାନେ ଗୋଗକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କବର ଦେବେ । ଏବଂ ସେହି ଶ୍ଵାନକୁ ସେମାନେ ‘ଗୋଗର ସୈନ୍ୟବାମନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା’ ବୋଲି ନାମ ଦେବେ । ୧୨୩୩ ପୁଣି ଦେଶକୁ ଶୁଚି କରିବା

ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବାପାଇଁ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସାତମାସ ଲାଗିବ । ୧୩୩ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନନ୍ଦାଧାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଗୌରବାନ୍ତି ହେବି ଏବଂ ସେହି ଦିନଟି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ ।”

୧୪୩୩ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଶକୁ ଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ ମୃତ ସୈନକମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରା ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦିଆଯିବ । ସେମାନେ ସାତମାସ ଧର ମୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ ଓ କବର ଦେବେ । ୧୫୩୩ ସେହି ଗମନକାରୀମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଲିବେଲେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥାଣ୍ଟି ଦେଖିଲେ, ସୋରେ ସେମାନେ ଏକ ଚନ୍ଦ ରଖିବେ । ତାପରେ କବର ଦେବା ଲୋକମାନେ ହାମୋନ-ଗୋଗ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାକୁ କବର ଦେବେ । ୧୬୩୩ ଆଉ ସେହି ‘ମୃତମାନଙ୍କର ନଗର’ ନାମ ହାମୋନା* ନାମରେ ପରିଚି ହେବ । ଏହିରୁପେ ସେମାନେ ଦେଶ ଶୁଚି କରିବେ ।”

୧୭୩୩ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଦେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ତୁମେ ସବୁ ପ୍ରକାର ପଶ୍ଚାଗଣକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ୟପଶ୍ଚକୁ କୁହ, ‘ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସ । ଆଉ ତୁମେମାନେ ମାଂସ ଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଓ ରକ୍ତ ପିଇବା ନିମନ୍ତେ ଆୟ ଯଙ୍ଗର ଶୁରୀଅଟେ ରୁଣ୍ଣ ହୁଅ । ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମହାୟଙ୍କର ବନ୍ୟସ୍ତ କରୁଥାନ୍ତି । ୧୮୩୩ ତୁମେମାନେ ବୀରମାନଙ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ରକ୍ତକୁମାରମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପିଇବା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାଶନ ଦେଶର ହୃଷ୍ପୁଷ୍ପ ମେଷ, ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଛାଗ ଓ ବୃକ୍ଷଭ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ୧୯୩୩ ତୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବଳିର ଆୟେନନ କଲି, ତୁମେମାନେ ତୁପୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ମତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତ ପିଇବ । ୨୦୩୩ ତୁମେମାନେ ଆୟ ମେନରେ ଅଗ୍ର, ରଥ, ବୀର ଓ ସବୁ ଯୋଦାମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ତୁପୁ ହେବ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୨୧୩୩ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, କାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ମହିମା ଶ୍ଵାପନ କରିବ । ସେମାନେ ସେହି ଦଣ୍ଡ ଦେଖିବେ ଯାହା ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ଉଠାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ୨୨୩୩ ସେହି ଦିନଠାର ଲଗ୍ନାୟେଲ ବ୍ସଗ ନାଣୀବେ ଯେ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲୁ । ୨୩୩ ଆଉ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନାଣୀବେ ଯେ, ଲଗ୍ନାୟେଲ ବ୍ସଗ ନିଜ ପାପପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଥିଲୁ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଅଧିଗସ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୀଠାରୁ ମୋର ମୁହଁ ବୁଲେଇ ନେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲି ଏବଂ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁଗଣର ଖତ୍ରିରେ ପତିତ ହେଲେ । ୨୪୩୩ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରଧ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ସଗହାର କଲି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୀଠାରୁ ମୋର ମୁହଁ ଲୁଗରଲି ।”

୨୫୩୩ ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ଏବେ ମୁଁ ଯାନୁବକୁ ବନ୍ଦୀରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆଣିବି ଓ ସମୁଦ୍ରାଯିଲ ଜଗାଯେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବି। ଏବେ ମୁଁ ପଢିତ୍ର ନାମ ସକାଶେ ଲର୍ଣ୍ଣପରାୟଣ ହେବି। 26ସେମାନେ ସର୍ବଦା ମୋ ବୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ତାହା ଭୁଲିଯିବେ। ଆଉ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଆପଣା ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପ୍ରତୀତ କରଇବେ ନାହିଁ। 27ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଦିନ ନାମା କାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବି ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ଗଣ ଦେଶରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବି, ଅମେକ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ମୋର ପଢିତ୍ରତା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇବି। 28ପୁଣି ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ। ମୁଁ ନାମା କାହିଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରଇଲି ଓ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କାହାକୁ ଆଉ ସେଠାରେ ରଖିବି ନାହିଁ। 29ଏବେ ମୁଁ ଜଗାଯେଲ ପରିବାର ଉପରେ ନିଜର ଆୟା ଜାଳ ଅଛି। ତାହାପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଗୁଳିବି ନାହିଁ” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୂତନ ମନ୍ତ୍ର

40 ଆମ୍ବର ନିର୍ବାସନର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଷରେ, ଆରମ୍ଭରେ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଟିତ ହେଲା। ଏହା ବାଦିଲ ଯିରୁଗାଲମ ଅକ୍ଷିଆର କରିବାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶବର୍ଷ ପରେ ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସେଠାକୁ ଦର୍ଶନରେ ଆଣିଲେ।

ଦର୍ଶନ ଯୋଗେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଜଗାଯେଲ ଦେଶକୁ ଆଣି ଅଛି ଉଚ୍ଚ ଏକ ପର୍ବତରେ ବସାଇଲେ। ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋର ସମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ନଗର ଭୁଲ୍ୟ ଆବୃତ୍ତି ଥିଲା। 3ସେ ମୋତେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଆୟା ପିତାଙ୍କର ଆୟା ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ କନାର ଏକ ମାପ ଫିତା ଓ ପରମାପକ ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। ଆଉ ସେ ଦୂର ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। 4ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଭୁମ୍ଭର ଆଖୀ ଓ କାନ ଖୋଲ ରଖିଛ ଓ ଧାନ ଦେଇଛ, ଯାହା ମୁଁ ଭୁମ୍ଭର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଛି, ଏଥିପାଇଁ ଭୁମ୍ଭର ଏଠାକୁ ଅଣାଗଲା। ଭୁମେ ଯାହାସବୁ ଦେଖିବ ସେବୁଦ୍ଧିକ ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଣାଅଁ”।

5ସୁଁ ଦେଖିଲ ମନ୍ତ୍ରିର ବାହାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ଥିଲା। ଆଉ ସେ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପରମାପକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। ତାହା ଛାହାତ ଦୀର୍ଘ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାତ ଏକହାତ ରୁର ଅଙ୍ଗୁଳ ପରମିତା। ତହିଁରେ ସେ ଗୁହର ସ୍ଥଳଟା ଏକ ଦଣ୍ଡ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଏକ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପାଇଲେ।

ତା'ପରେ ସେ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆସି ତହିଁର ପାବାନ ନେଇ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପାଠକର ଏରୁଣ୍ଟି ବନ୍ଦ ମାପିଲେ, ଏହାର ଓସାର ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। 7ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠାରୀମାନଙ୍କର କୋଠାରୀଗୁଡ଼ିକ ଏକଦଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାସାର ଥିଲା। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠାରୀର କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚ

ହାତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଥିଲା ଓ ଗୁହାଭିମୁଖ ଦୂରର ବାରଣ୍ୟ ନିକଟଟ୍ଟୁ ଦୂରର ସମୁଖ ସ୍ଥାନ ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। 8ତା'ପରେ ସେ ଗୁହାଭିମୁଖ ଦୂରର ବାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମାପିଲେ। 9ଦୂରର ବାରଣ୍ୟ ଆଠ ହାତ ଥିଲା ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ଥିତ ସକଳ ଦୂରହାତ ଥିଲା। ଆଉ ଦୂରର ବାରଣ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରି ଆଡ଼େ ଥିଲା। 10ଆଉ ପୁର୍ବଭିମୁଖ ଦୂରର ଏପାଖରେ ତିନି ଓ ସେପାଖରେ ତିନି କୋଠାରୀ ଥିଲା। ସେ ତିନି ତିନି କୋଠାରୀର ମାପ ସମାନ ଥିଲା ଓ ପ୍ରତିପାଖ ସୁମୁଖତିକ ସମାନ ମାପର ଥିଲା। 11ପୁଣି ସେ ଦୂରର ପ୍ରଦେଶ ପଥ ମାପିଲେ। ତାହାର ଦୀର୍ଘତା ତେର ହାତ ଓ ପ୍ରାସାର ଦଗ ହାତ ଥିଲା। 12ପ୍ରତି କୋଠାରୀ ସମୁଖରେ ଏ ପାଖରେ ଏକ ହାତ ଓସାର ଓ ସେ ପାଖରେ ଏକ ହାତ ଲମ୍ବ ଛୋଟ କାନ୍ଦୁ ଥିଲା। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠାରୀ ଛାହାତ ବର୍ଗ ପରମିତ ଥିଲା।

13ତା'ପରେ ଏକ କାନ୍ଦୁଠାରୁ ଅନ୍ୟ କାନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଚିଶ ହାତ ମାପିଲେ। ଏହାର ଦୂର ସମୁଖରେ ଦୂର ଥିଲା। 14ସେହି ମନୁଷ୍ୟଟି ଉପସ୍ଥିତ ଦୂର କାନ୍ଦୁ ସମେତ ରୁର କାନ୍ଦୁକୁ ଥାମ୍ବା ଧାନ୍ତି ମାପିଲେ। ଏହା ସର୍ବମୋଟ ଶାଠିଏ ହାତ ଥିଲା। 15ପୁଣି ପ୍ରବେଶାର୍ଥକ ଦୂରର ଅଗ୍ରଭାଗର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ବାରଣ୍ୟର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମିତ ହାତ ଥିଲା। 16ପ୍ରତି ଦୂର କୋଠାରୀ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଗୁଡ଼ିକର ଭିତରେ ରୁରାଦେଇ ନଳାକବାଟି ଥିଲା। ଆଉ ମଣିପରୁତ୍ତିକରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା। ଆଉ ନଳାକବାଟି ସବୁ ଭିତର ଆତକୁ ମୁହଁ ଥିଲା ଫାଟକ ଦୂରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଗ୍ରେ କାନ୍ଦୁରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୁକ୍କର ଆକୃତି ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା।

ବାହାର ପାଖ ଅଗଣା

17ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ବାହାର ଅଗଣାକୁ ଆଣିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରେ କେତେକ କୋଠାରୀ ଓ ନିର୍ମିତ ଚଟାଣ ଥିଲା। ସେହି ଚଟାଣ ଉପରେ ତିରଗଟି କୋଠାରୀ ଥିଲା। 18ସେହି ଚଟାଣ ଦୂରର ଦୀର୍ଘତାନ୍ତ୍ରସାରେ ପ୍ରଗସ୍ତ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଚଟାଣ ଦୂରର ପାର୍ଗ୍ରେ ଥିଲା ଓ ଏହା ନମ୍ବତର ଚଟାଣ। 19ତେବେ ସେ ନମ୍ବତର ପାଠକର ଭିତର ଭାଗଠାରୁ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର ପ୍ରାସାର ମାପିଲେ ଓ ତାହା ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ 100 ହାତ ଥିଲା।

20ତେବେ ସେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଉତ୍ତର ଦୂରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରାସାର ମାପିଲେ। 21ଏହା ଫାଟକଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଗ୍ରେ ଭିତର ଭିତର ଭିତର କୋଠାରୀ ସହିତ ଏହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମାପ ପ୍ରଥମ ଚଟାଣ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରମିତ ହାତ ଥିଲା। 22ଏବେ ତାହାର ନଳାକବାଟି, ମଣିପ ଓ ଖୋଦିତ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୁକ୍କର ମାପ ପୂର୍ବଭିମୁଖ ଦୂରର ମାପ ଅନୁସାରେ ଥିଲା। ପାଠକି ପାହାର ଫାଟକ ଆଠକୁ ଯାଇଥିଲା ଏବେ ଏହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଗେଷ ଫାଟକର ଭିତର ପାଖରେ ଥିଲା। 23ଉତ୍ତର ଫାଟକ ପାଖରୁ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆତକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଫାଟକ ଥିଲା, ଟିକ ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ଫାଟକ ପାଖରେ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଦୂରର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୂରର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୂରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 100 ହାତ ଥିଲା।

24ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ କବାଇ ନେଲେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ପୂର୍ବକୁ ମୁହଁ କରଥିବା ଫାଟକ ଥିଲା । ସେ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ଵକାନ୍ତ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ମାପିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଫାଟକ ପର ଏହାକୁ ମାପିଲେ । **25**ପୁଣି ସେ ଦ୍ୱରରେ ଓ ତାହାର ମଣ୍ଡପ ସକଳର ଗୁରୁଆଡ଼େ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଫାଟକ ପର ଜଳାକବାଟି ଥିଲା । ଏହାର ଦୈଘ୍ୟ ପରିମା ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ପଚିଶ ହାତ ଥିଲା । **26**ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସାତି ପାବଛ ଥିଲା । ଏହାର ମଣ୍ଡପ ଶେଷ ଫାଟକର ଭିତର ଭାଗରେ ଥିଲା । ଫାଟକର ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵର କାନ୍ତରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଛବି ଖୋଦିତ ଥିଲା । **27**ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଏକ ଦ୍ୱାର ଥିଲା । ତହଁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ଏକ ଦ୍ୱରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 100 ହାତ ମାପିଲେ ।

ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ

28ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱର ନେଇ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ସେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରମାଣୁସାରେ ଦକ୍ଷିଣଦ୍ୱର ମାପିଲେ । **29**କୋଠାରୀ, ଉପସ୍ଥମ୍ବ ଓ ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମାପ ଦିଗିଷୁ ଥିଲା । ଆଉ ମଣ୍ଡପ ଓ ତାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା । ଆଉ ତାହା ପରିମା ହାତ ଦୈଘ୍ୟ ଓ ପଚିଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । **30**ଏବଂ ତାହାର ମଣ୍ଡପ ପଚିଶ ହାତ ଦୈଘ୍ୟ ଓ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । **31**ତା'ପରେ ତାହାର ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା । ତାହାର ଉପସ୍ଥମ୍ବଗୁଡ଼ିକର ଉପର ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ତାହା ଉପରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଆଠେ ପାବଛ ଥିଲା ।

32ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ସେ ଫାଟକଟିକୁ ମାପିଲେ ଓ ଏହା ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । **33**ତା'ର କୋଠାରୀଗୁଡ଼ିକ, କାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସ୍ମୃତିକର ମଧ୍ୟ ସେହି ପରମାଣ ଅନୁସାରେ ମାପିଲେ । ତହଁର ଫାଟକ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା । ତାହା ପରିମା ହାତ ଲମ୍ବ ଓ ପଚିଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । **34**ତାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା । ତାହାର ଉପସ୍ଥମ୍ବଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵର ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠେ ପାବଛ ଥିଲା ।

35ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତାହାକୁ ମାପିଲେ । ତା'ର ମାପସବୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫାଟକର ମାପ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । **36**ତହଁର କୋଠାରୀ, ଉପସ୍ଥମ୍ବ ଓ ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ମାପ ଦିଗିଷୁ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା । ଫାଟକର ଦୈଘ୍ୟ ପରିମା ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ପଚିଶ ହାତ ଥିଲା । **37**ଏହାର ଭ୍ରମଣ ଫାଟକଟି ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆପେ ମୁହଁ କରଥିଲା । ସେହି ଉଚ୍ଚମୁହ ସବୁର ଉପରେ ଉତ୍ତୟ ପାଖରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ଆକୃତି ଥିଲା । ପୁଣି ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠେ ପାବଛ ଥିଲା ।

କୋଠାରୀଗୁଡ଼ିକ ହୋମବଳ ପାଇଁ ନିମ୍ନି

38ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫାଟକର ଭ୍ରମଣ ନିକଟରେ ଏକ ଦ୍ୱର

ଦିଗିଷୁ ଏକ କୋଠାରୀ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଯାନକମାନେ ହୋମବଳ ଘୋଟ କଲେ । **39**ଆଉ ଭ୍ରମଣ ଦ୍ୱରର ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ମେନ ଥିଲା । ଏହଠାରେ ହୋମବଳ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ନମନେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ଉସର୍ଗ କରିଯାଏ । **40**ଭ୍ରମଣର ବାହାର ଦ୍ୱରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ମେନ ଥିଲା । **41**କାନ୍ତର ଭିତର ପାଖରେ ରୁଗୋଟି ମେନ ଓ ବାହାର ପାଖର କାନ୍ତର ରୁଗୋଟି ମେନ, ଏହଠାର ଆଠ ମେନ ଥିଲା । ଏହି ଆଠେ ମେନକୁ ଯାନକମାନେ ବଳଦାନ ଉସର୍ଗ କଲାବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । **42**ଆଉ ହୋମବଳ ପାଇଁ କଟା ପ୍ରସୁର ରୁଗ୍ର ମେନ ଥିଲା । ତାହା ଦୈଘ୍ୟ ଦେଇହାତ, ପ୍ରସ୍ତୁ ଦେଇହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଏକହାତ ଥିଲା । ତାହା ଉପରେ ହୋମବଳ ଓ ପ୍ରାୟମୁକ୍ତାର୍ଥକ ବଳ ବଧ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ର ରଖା ଯାଇଥିଲା । **43**ଏବଂ ତିନି ଲାଞ୍ଛ ଦୀର୍ଘ ଆଜୁଡ଼ିମାନ ଭିତର କାନ୍ତର ରୁଗୁଆଡ଼େ ଲଗା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମେନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପହାରଥକ ମାସ ରଖା ଯାଇଥିଲା ।

ଯାନକମାନଙ୍କ ଆବାସ

44ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଦୁଇଟି କୋଠାରୀ ଥିଲା । ଉତ୍ତର ଦ୍ୱର ନିକଟରେ ଥିବା କୋଠାରୀଟି ଦକ୍ଷିଣଭିମୁଖୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣଦ୍ୱର ନିକଟରେ ଥିବା କୋଠାରୀଟି ଉତ୍ତରଭିମୁଖୀ ଥିଲା । **45**ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦକ୍ଷିଣଭିମୁଖୀ କୋଠାରୀଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ରକ୍ଷାକାରୀ ଯାନକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି । **46**ଆଉ ଯେଉଁ କୋଠାରୀର ମୁଖ ଉତ୍ତର ଆହେ ଅଛି ତାହା ଯାନକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଯଜବେଦୀର ଦୟିତ୍ତରେ ଥାଆନ୍ତି । ଏମାନେ ସାଦୋକର ସନ୍ତାନ, ଲେବୀର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରୁ ଏମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରଚର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସନ୍ତି ।”

47ଏହାପରେ ସେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମାପିଲେ । ତାହା ଏକ ବର୍ଗାକାର ଓ ତାହାର ଦୈଘ୍ୟ 100 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ 100 ହାତ ଥିଲା । ଯଜବେଦୀଟି ମନ୍ଦିର ସମ୍ମରଣରେ ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ବାରଣ୍ୟ

48ତେବେ ସେ ମୋତେ ମନ୍ଦିର ବାରଣ୍ୟକୁ ଆଣି ବାରଣ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସ୍ଥମ୍ବ ମାପିଲେ । ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ କାନ୍ତର ଦୈଘ୍ୟ ପାଞ୍ଚହାତ ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପନ୍ଦର ହାତ କାଗା ଥିଲା । **49**ଭ୍ରମଣଟିର ଦୈଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ବାର ହାତ ଥିଲା । ଦଶଟି ପାହାତ ଭ୍ରମଣକୁ ଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ତ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ସ୍ମୃତି ଥିଲା । ଗୋଟିଏ କାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ମୃତି ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପଦତ୍ର ସ୍ତର

41 ତାପରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଦତ୍ର ସ୍ତରକୁ କହାଇ ନେଲେ । ସେ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ମାପିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରସ୍ତୁ ଛାତ ହାତ କାନ୍ତରେ ଲେଖାଏଁ ଥିଲା । ଆଉ ତମ୍ଭର ପ୍ରସ୍ତୁ ହିଁ ଏତିକି । **2**ପ୍ରବେଶ

ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁ ଦଶ ହାତ ଓ ସେହି ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ପାର୍ଶ୍ଵ ଏପାଖେ ପାଞ୍ଚହାତ ଓ ସେ ପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । ଏବଂ ସେ ତାହାର ଦେଇଁ ରୁକ୍ଷିତ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମାପିଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମହାପଦ୍ମତ୍ର ସ୍ଥାନ

୩ତା'ପରେ ସେ ଶେଷ କୋଠରୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେ ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵର କବାଟ ପାଖର କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକୁ ମାପିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମୋଟା ଏବଂ ସାତ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । ୪ତା'ପରେ ସେ ତା'ର ଦେଇଁ ମାପିଲେ । ଏହାର ଦେଇଁ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲା, “ଏହା ମହାପଦ୍ମତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।”

ଆବାସମନ୍ତିରର ଅନ୍ୟସବୁ କୋଠରୀ

୫ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଦୁ ମାପିଲେ । ଏହା ଛାତ ଓସାର ଥିଲା ଓ ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଭିଂଶ୍ଟିତ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତୁ ରୁଗି ହାତ ଲେଖାଏଁ ଥିଲା । ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ତିନି ମହଲା ପୃଥକ ଭାବରେ ଥିଲା ଓ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମହଲା ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହଲାରେ ତିରଶିତ୍ତ କୋଠରୀ ଥିଲା । କାନ୍ଦୁଟି ଥାକ ହୋଇ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଥାକରେ ରହିବା ପରିପତ୍ରେ ତାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ୭ପୁଣି ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀ ସବୁ ଉଚିତାରେ ମନ୍ଦିରକୁ ବେଶ୍ଯନ କରି ଅଧିକ ପ୍ରଗସ୍ତ ହେଲା । କାରଣ ମନ୍ଦିରର ବେଶ୍ଯନ ଚତୁର୍ଭିଂଶ୍ଟରେ ଜ୍ଞମଶଳ ଅଧିକ ଉଚି ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ ଉଚିତାର ଅନୁକୂଳେ ମନ୍ଦିର ଆହୁର ଆହୁର ପ୍ରଗସ୍ତ ହେଲା । ଆଉ ନିମ୍ନତମ କୋଠରୀରୁ ଉଚିତମ କୋଠରୀକୁ ଯିବାର ପଥ ମଧ୍ୟମ କୋଠରୀ ଦେଇ ଗଲା ।

୮୨ଁ ଦେଖିଲ ଯେ ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଭିଂଶ୍ଟରେ ଉଚୀକୃତ ମେନିଆ ଥିଲା । ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ମୂଳିକିତି ଛାତାତ ପରମିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ନଳ ଥିଲା । ୯ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ବାହାର କାନ୍ଦୁ ପାଞ୍ଚହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଖୋଲ ସ୍ଥାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ୧୦ଆଉ ଯାନକମାନଙ୍କର କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ଦିର ରୁଗିପଟେ ଥିଲା । ୧୧ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଖୋଲସ୍ଥାନ ଆଡ଼େ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଦର୍ଶଣ ଆଡ଼େ ଥିଲା । ଆଉ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର ପ୍ରସ୍ତୁ ଚତୁର୍ଭିଂଶ୍ଟରେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା ।

୧୨ପୁଣି ପାଖର ଅଗଣାରେ ମନ୍ଦିର ଆହୁର ମୁଖ କରି ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର ଥିଲା । ଏହି ମନ୍ଦିର ସବୁର ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା ଓ ନବେ ହାତ ଦେଇଁ ଥିଲା । ଆଉ କାନ୍ଦୁର ମୋଟେଇ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । ୧୩ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରର ଦେଇଁ 100 ହାତ ଲମ୍ବ ମାପିଲେ । ଏବଂ ଅଗଣା ନିର୍ମିତ ଗୁହ୍ରଟି ଓ ଏହାର କାନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ 100 ହାତ ଥିଲା । ୧୪ଆହୁର ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ

ଦିଗରେ ନିଷେଧାଳ୍ପିତ 100 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଥିଲା । ୧୫ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିର ସମୁଖରେ ନିଷେଧାଳ୍ପିତକୁ ମାପିଲେ । ଏହା ଗୋଟିଏ କାନ୍ଦୁର ଅନ୍ୟ କାନ୍ଦୁକୁ 100 ହାତ ଥିଲା ।

ମହା ପବତ୍ରସ୍ଥାନ, ପବତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ଭୁରଣଟି ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ୧୬କାଷ୍ଟ ଆଛାଦତ ଦ୍ୱାରର ସମୁଖସ୍ଥାନ, ବନ ଜଳକବାଟି ସବୁ, ଦ୍ୱାର ସମୁଖ ସ୍ଥାନର ନିକଟପ୍ରାନ୍ତ ତିନି ମହଲାର ଚତୁର୍ଭିଂଶ୍ଟର ଅପ୍ରଗସ୍ତ ବାରଣ୍ୟ ସବୁ ଓ ଭୁମିଠାର ଜଳକବାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ମାପିଲେ । ୧୭ଦ୍ୱାରର ଉପର ଭାଗ,

ଅନ୍ୟ ଓ ବହୁପ୍ରଦ କାନ୍ଦୁ ସବୁର ରୁଗିଆଡ଼େ ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ସେ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦିଶେଷ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮ପୁଣି ତହିଁରେ କରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦର ବୃକ୍ଷର ଶିଳ୍ପିକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଓ ଦୁଇ କରୁବ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଖନ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷ ଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁବର ଦୁଇ ମଧ୍ୟ ମୁଖ ଥିଲା । ୧୯ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ସିଂହର ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵର ଖର୍ଦ୍ଦର ବୃକ୍ଷକୁ ଅନାଳିଥିଲେ । ୨୦ଭୁମିଠାର ଦ୍ୱାରର ଉପରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁବଦୂତ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦର ବୃକ୍ଷର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହିରୁପେ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଶିଳ୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ।

୨୧ପବତ୍ରସ୍ଥାନର କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଗକାର ଥିଲା । ମହାପଦ୍ମତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମୁଖରେ କାଠରେ ନିର୍ମିତ ବେଦୀ ପର ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ୨୨ସଙ୍କବେଦୀ କାଷ୍ଟ ନିର୍ମିତ ତିନିହାତ ଉଚି ଥିଲା ଓ ତାହାର ଦେଇଁ ଦୁଇହାତ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର କୋଣ ସବୁ ତହିଁର ଦେଇଁ । ତହିଁର ରୁଗିପାଖ କାଷ୍ଟମୟ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଆମକୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖସ୍ଥ ମେନ ଏହି ।”

୨୩ମନ୍ଦିର ଓ ମହା ପବତ୍ରସ୍ଥାନର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ଦ୍ୱାର ଥିଲା । ୨୪ପ୍ରତ୍ୟେକ କବାଟରେ ଦୁଇଟି ପଟା ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ କବାଟ ଦୁଇଟି କବନ୍ଦା ବିଶିଷ୍ଟ ପଟାରେ ତିଆର ହୋଇଥିଲା । ୨୫ପୁଣି କାନ୍ଦୁରେ ଯେପରି କରୁବଦୂତଗଣର ଓ ଖର୍ଦ୍ଦର ବୃକ୍ଷର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ମନ୍ଦିର କବାଟରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ବାହାର ବାରଣ୍ୟର ଅଗ୍ର ଭାଗରେ ମୋଟ କଢ଼ିକାଠର ଛାତ ଥିଲା । ୨୬ବାରଣ୍ୟର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏ ପାଖରେ ଓ ସେ ପାଖରେ ବନ ଜଳକବାଟି ଓ ଖର୍ଦ୍ଦର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ଆଉ ମନ୍ଦିରପ୍ରାନ୍ତ ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠରୀ ଓ ମୋଟ କଢ଼ିକାଠ ସବୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଥିଲା ।

ଯାଦକମାନଙ୍କ କୋଠରୀ

୪୨ ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତୟ ଦିଗପ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ନିଷେଧାଳ୍ପିତରେ ଓ ପ୍ରାସାଦର ସମୁଖବାଟୀ ଉତ୍ତର ଦିଗପ୍ରାନ୍ତ କରାଇଲେ । ୨୪ତା'ପରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଦେଇଁ 100 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ପରିଶର ହାତ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଅଗଣାର ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ୩ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର କୋଡ଼ିଏ ହାତ ସମୁଖରେ ଓ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମନ୍ଦିର ସମୁଖରେ ତୁଟୀଯ ମହଲରେ ଲଗାଇଗି ହୋଇ ଅପ୍ରଗସ୍ତ ବାରଣ୍ୟ ଥିଲା । ୪କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ସମୁଖରେ ଦିଗହାତ

ପସ୍ତୁର ଏକ ପଥ ଥିଲା ଓ ସମସ୍ତ ଦୂର ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଥିଲା । 5-6ଉପରସ୍ତ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରାସାଦର ଅଧ୍ୟସ୍ତିତ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ତିତ କୋଠରୀ ଅପେକ୍ଷା ଅପ୍ରଶନ୍ତ ବାରଣ୍ୟ ସବୁ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ନେଇଥିଲା । କାରଣ ତାହା ତିନି ମହିଳା ଥିଲା । ଆଉ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ସୁମ୍ଭ ପର ସେ ସବୁରେ ସୁମ୍ଭ ନ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଭୂମିଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଅଧ୍ୟସ୍ତିତ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ତିତ ଅପେକ୍ଷା ଅପ୍ରଶନ୍ତ ଥିଲା । 7କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ସମାନରାଜ ଭାବରେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ରୂପଟେ ବାହାରେ କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରିମା ହାତ ଥିଲା । 8ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣସ୍ତିତ କୋଠରୀ ଗୁଡ଼ିକର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରିମା ହାତ ଥିଲା, ଯଦିଓ ମନ୍ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ପ୍ରାସାଦର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 100 ହାତ ଥିଲା । 9ପୁଣି ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗଲାବେଳେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତହିଁର ତଳେ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । 10ପ୍ରବେଶ ପଥଟି ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପାଖରେ କାନ୍ଦୁର ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁରେ ଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ନିଷେଷଦ୍ୱାରା ପାଖରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୁହର ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଥିଲା । ଏହି କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଗାରଟି ପଥ ଥିଲା ।

11ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ପର ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରାସାଦ ସମାନ ଥିଲା । ଆଉ ଏକା ପ୍ରକାରର ଦୂର ଥିଲା । 12ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ଦୂର ଭୁଲ୍ୟ ପଥ ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଦୂର ଥିଲା । ସେହି ପଥ କାନ୍ଦୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିବା ଲୋକର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପଡ଼ିଲା ।

13ତହିଁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ପୃଥକସ୍ଥାନର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ସେ ସବୁ ପବତ୍ର କୋଠରୀ । ଯେଉଁ ଯାନ୍ତିମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନି ସେମାନେ ସେଠାରେ ମହା ପବତ୍ର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସବୁ ତୋନନ କରିବେ । ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ମହା ପବତ୍ର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସବୁ ଓ ଭଣ୍ୟ ନେଇବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳଦାନ ରଖିବେ । କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅଟି ପବତ୍ର ଅଟେ । 14ଯେତେବେଳେ ଯାନ୍ତିମାନେ ପବତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ପବତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରନ୍ତି ତାହା ସବୁ ସେଠାରେ ନ ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବବୁ ପବତ୍ର । ଆଉ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ଲୋକମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଯିବେ ।”

ବହୁମୁଖ ଘରର ଅଗଣୀ

15ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପାଖଗୁଡ଼ିକ ମାପି ସାରଳ ପରେ ସେ ପୂର୍ବାତ୍ମକ ଦୂରର ପଥ ଦେଇ ମୋତେ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତାହାର ଚର୍ବିରେ ମାପିଲେ । 16ସେ ପରମାପକ ନଳଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ । ଏହା ଦୈର୍ଘ୍ୟ 500 ହାତ ହେଲା । 17ଭାଗରେ ସେ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ । 18ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପରମାପକ ନଳରେ 500 ହାତ

ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥିଲା । 19ସେ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵର ଚର୍ବିରେ ମାପିଲେ ଓ ତାହା ପରମାପକ ନଳରେ 500 ହାତ ହେଲା । 20ସେ ମନ୍ଦିରର ଚର୍ବିରେ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମାପିଲେ । ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 500 ହାତ ଓ ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟ 500 ହାତ ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକର ପବତ୍ର ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ

43 ୧୬ବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖି ପାଶଳ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ଵର ସମୁଦ୍ରର ଗର୍ଭନର ସ୍ଵର ପର ଥିଲା ଏବଂ ଦେଖିଟି ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ସେଠାରେ ଦେଖିଲି, ତାହା ଯେତେବେଳେ ସହରକୁ ଧ୍ୟେ କରିବାକୁ ଆସିଲ ପର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଓ ମୁଁ କବାର ନଦୀରେ ଦେଖିଥିବା ଦର୍ଶନ ପର ଥିଲା । ମୁଁ ଭୂମିଶାୟ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରତିପାଦ କଲା । ୨ଆଉ ପୂର୍ବ ଦୂର ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ।

୩ଭାଗରେ ଆମ୍ବାଟି ମୋତେ ଉଠାଇ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ମନ୍ଦିର ପରପୂର୍ବ ହେଲା । ୪ଭାଗରେ କେହି ନଶେ ମୋତେ କହିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ଯେତେବେଳେ ଲୋକଟି ମୋ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ । ୫ଆଉ ସେ ମୋତେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ କହିବାର ମନ୍ଦିର ପାଦଟି ପୂର୍ବ ଏହା ମୋର ସଂହାସନର ସ୍ଥାନ ଓ ମୋର ପାଦ ପାଠର ସ୍ଥାନ । ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ବାସ କରିବି । ଆଉ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରକ ପାପସ୍ବରୁ ସହିତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନନ୍ଦର ରାଜାମାନଙ୍କ ମୁଢି ଶାରୀର କବର ଦେବାଦୟା ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ମୋର ପବତ୍ର ନାମକୁ ଅପମାନତ କରିବେ ନାହିଁ । ୬ସେମାନେ ମୋର ଦୂର ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନ ନକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂର ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନ ରଖିଲେ ଓ ମୋର ଦୂରବନ୍ଧ ନକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବନ୍ଧ ରଖିଲେ । କେବଳ ମୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାନ୍ଦୁ ପୃଥକ କରୁଥିଲା । ପୁଣି ନନ୍ଦର କଦମ୍ବନ୍ୟ କର୍ମ ଦୂର ମୋର ପବତ୍ର ନାମ ସେମାନେ ଅପବତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ମୁଁ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ପୁତ୍ର, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରକ ପାପସ୍ବରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନଙ୍କର ମୃତ୍ସମରୀର ଆୟ ନକଟରୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ, ତେଣୁ ମୁଁ ସଦାକାଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି ।

୧୦“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁମେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶକୁ ଏହି ମନ୍ଦିର ଦିଶରେ ବନ୍ଧନା କର । ସେମାନେ ସେହି ଗୁହର ଯୋଜନା ନାହିଁଲେ ନନ୍ଦର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଲନ୍ଧିତ ହୋଇ ପରନ୍ତ । ୧୧ପଦ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୃତ କୁର୍ମପାଇଁ ଲନ୍ଧିତ ଦୁଃଖ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରର ନକ୍ଷା ଦିଶରେ ଜଣାଇ । ଆଉ ସେମାନେ ଯେପରି ଗୁହର ଏକାକି ଆବଶ୍ୟକ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଦିଶରେ ରକ୍ଷା କର ତଦମୂଳାରେ କର୍ମ

କରବେ ଏଥପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁହର ଆକାର, ତାହାର ଗଠନ ନରମସ୍ତାନ ଓ ପ୍ରଦେଶ ସ୍ଥାନ, ସକଳ ଆକୃତି ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ବିଧି, ସମସ୍ତ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତିତରେ ସେଷବୁ ଲେଖ। 12ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏହି ପର୍ବତ ଗୁଙ୍ଗର ଉପରସ୍ତ ଚତୁର୍ଭିଂଶ ସମୁଦ୍ରାୟ ସୀମା ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ। ଏହାହିଁ ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ।

ୟକବେଦୀ

13“ଦିଗ୍” ହାତର ମାପ ବ୍ୟବହାର କରି ଏଗୁଡ଼ିକ ଯକ୍ଷବେଦୀର ମାପ। ପ୍ରତିହାତ ଏକ ହାତ ଗୁର ଅଙ୍ଗୁଳି ପରମାଣ ବେଦୀର ମୂଳ ଏକ ହାତ ଗର୍ଭୀର ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏକ ହାତ। ଆଉ ଚତୁର୍ଭିଂଶରେ ତହିଁର ପ୍ରାନ୍ତ ଧାର ଏକ ଗୁଣ୍ଣା* ପରମିତ ହେବ। ଏହା ଯକ୍ଷବେଦୀର ଉଚିତା ଅଟେ। 14ଭୁମିଷ୍ଟ ମୂଳତାର ତଳ ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏକ ହାତ ହେବ। ସେହି ଶୁଦ୍ଧତର ଥାକତାର ବଢ଼ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏକ ହାତ ହେବ। 15ୟକବେଦୀର ହୋମ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଗୁରହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ଗୁରକୋଣ ଶିଙ୍ଗ ସଦୃଶ ହେବ। 16ୟକବେଦୀର ଅଗ୍ରିଶ୍ଵାନର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବାର ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ବାର ହାତ ଓ ତାହା ସମ୍ମୂର୍ତ୍ତ ବର୍ଗିକାର। 17ପାର୍ଗ୍ନୁତକ ମଧ୍ୟ ବର୍ଗିକାର ପୁଣି ଥାକର ଗୁରପାଞ୍ଚର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଉଚ୍ଚଦ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ଉଚ୍ଚଦ ହାତ ହେବ। ତହିଁର ଧାର ଗୁର ଦିଗରେ ଅଧିହାତ ଓ ତହିଁର ମୂଳ ଗୁରଆଡ଼େ ଏକ ହାତ ପରମିତ ହେବ। ତା’ର ପାବକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବାତ୍ମିମୁଖ ହେବି।”

18ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି। ‘ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯକ୍ଷବେଦୀ ନରମାଣ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତାହା ଉପରେ ହୋମବଳ ଓ ରକ୍ତ ସେଚନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନୟମ ମାନବାକୁ ପଢ଼ିବ। 19ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସାଦୋକ ବଂଶଜାତ ଯେଉଁ ଲେଖିଥୁ ଯାନ୍ତିକଣ ଆୟତ ପରଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆୟତ ନିକଟବିର୍ତ୍ତ ଅଟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମେ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ନମନେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ବୃଷତ ଦେବି।” 20“ଆଉ ଭୁମେ ତାହାର ରକ୍ତ ନେଇ ଯକ୍ଷବେଦୀର ଗୁରକୋଣରେ ଥିବା ଗୁର ଶିଙ୍ଗରେ, ଥାକର ଗୁରକୋଣ ଉପରେ ଓ ଧାରର ଗୁରଆଡ଼େ ଦେବ। ଏହି ଗୁପି ଭୁମେ ଦେବୀଙ୍କ ଗୁଚି କରି ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାୟଗୁପି କରିବ। 21ଏବଂ ଭୁମେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳ ବୃଷତକୁ ନେଇ ପଦ୍ଧତି ସ୍ଥାନର ବାହାରେ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମିତ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ଦର୍ଶନ କରିବ।

22“ଭୁମେ ଦିତୀୟ ଦିନରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ନମ୍ବୁଣ ପୁଣ୍ୟାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ଶଣ୍ଡାଗ ଯେପରି ଶୁଣି କରିଥିଲେ ସେପରି ଯକ୍ଷବେଦୀରୁ ଶୁଣି କରିବା ଉଚିତ। 23ଭୁମେ ଏହି ଶୁଣିକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ନମ୍ବୁଣ ଯୁବା ଶଣ ଓ ପଲାରୁ ଏକ ନମ୍ବୁଣ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ

ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। 24ପୁଣି ଭୁମେ ସେ ସବୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖକୁ ଆଣିବ। ଆଉ ଯାନ୍ତିକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲବଧି ଛିନ୍ତିବେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସବୁକୁ ହୋମବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ। 25ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଭୁମେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ଭୁମେମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। 26ସାତଦିନ ଯାଏ ଯାନ୍ତିକମାନେ ଯକ୍ଷବେଦୀ ନମନେ ପୁନା କରି ତାହା ଶୁଣି କରିବେ। 27ସାତଦିନ ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରୁ ଯାନ୍ତିକମାନେ ଯକ୍ଷବେଦୀ ଉପରେ ଭୁମେମାନଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ବଳ ଓ ସହଭାଗିତାର ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ। ତା’ପରେ ମୁଁ ଭୁମ୍ବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

ବହୁର୍ବାର

44 ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ପଦ୍ଧତ ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବାତ୍ମିମୁଖ 44 ବାହାର ଫାଟକ ବାଟରେ ଫେରଇ ଆଣିଲେ। 2ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଫାଟକ ବନ ରହିବ। ତାହା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଥପାଇଁ ତାହା ବନ ରହିବ। 3କେବଳ ଅଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଆହାର କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବସିବେ। ସେ ଦୂରର ବାରଣ୍ୟ ପଥ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବେ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପଦ୍ଧତା

4ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦୂର ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସମୁଖକୁ ଆଣିଲେ। ତା’ପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଦେଖିଲି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ତେଣୁ ମୁଁ ଭୁମିକୁ ଛୁଇଁ ପ୍ରଶାମ କଲା। 5ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସକଳ ବିଧି ଓ ତହିଁର ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ମୁଁ ଭୁମ୍ବକୁ କହିଅଛୁ, ଭୁମେ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଦେଖ ଓ ଶୁଣ। ଆଉ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରସ୍ତାନ ଉତ୍ତରମୁଖେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର। 6ଆଉ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି। ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଗ, ଭୁମେମାନେ କରିଥିବା ଘୁଣ୍ୟକର୍ମ ଭୁମ୍ବାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଛି। 7କାରଣ ଭୁମେମାନେ ଶାରୀରି ଓ ହୃଦୟରେ ଅସ୍ତ୍ରମୁକ୍ତ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ମନ୍ଦିର ଅଗଣାକୁ ଆଣିଲ ଓ ମୋର ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କଲା। ଭୁମେମାନେ ମୋର ଖାଦ୍ୟ ତିଆର କଲ, ମେଦ ଏବଂ ରକକୁ ଅପବିତ୍ର କଲା। ଯେହେତୁ ଭୁମେମାନେ ସେବୁତକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲା। ଭୁମେମାନେ, ଭୁମ୍ବାନଙ୍କ ସହତ ହୋଇଥିବା ମୋର ନିୟମ ଭାଗ କଲ। 8ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ମୋର ପଦ୍ଧତ ବସୁଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହିଁ। ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଦ୍ଧତ ହୁନ ରକ୍ଷାର ଦୟିତ୍ବ ଦେଇଅଛି।”

୨ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି,
“ଜଗ୍ରାୟେଲ ସମାନମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀୟମାନେ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶାରୀରିକ ବା ହୃଦୟରେ ଅସ୍ଥନ୍ତ
କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ମୋ ପବିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବ ନାହିଁ । ୧୦ସେତେବେଳେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ମୋଠାରୁ ବିପଥଗାମୀ
ହେଲେ, ଲୋକୀୟମାନେ ମୋଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ ଏବଂ ଯିଏ
ମୂର୍ତ୍ତି ପୁନାର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ପାପ ପାଇଁ ଦଶ ବହନ କରିବେ । ୧୧ଲୋକୀୟମାନେ ମୋର
ପଦତ୍ରସ୍ଥାନ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବଜ୍ର ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ
ମନ୍ତ୍ରର ଫାଟକରୁଣକ ନଗିଲେ । ସେମାନେ ମନୀରରେ
ସେବା କଲେ । ସେମାନେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ପଶୁଗୁଡ଼କ
ମାରିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମବଳ କଲେ ।
ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବଜ୍ର ଯାଇଥିଲେ । ୧୨କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ ପୁନା କଲେ, ସେଥିପାଇଁ
ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ଝୁଣ୍ଡି ପଢ଼ିବାର ଓ ପାପର
କାରଣ ହେଲା । ଏଣ୍ଡ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକ୍ରିଯା
କରୁଛି: ‘ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଦଶ ବୋହିବେ ।’”
ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୧୩“ପୁଣି ସେମାନେ ମୋର ଯାଦକମାନଙ୍କ ପର ମୋର
ନିକଟକୁ ବଳିଦାନ ଆଣିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମୋର
ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପଦତ୍ର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ନିକଟକୁ କିମ୍ବା
ଅତି ପଦତ୍ର ଦ୍ରୁବ୍ୟଗୁଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ନିଜର ଭୟଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼କ ପାଇଁ ଅପମାନ ସହ୍ୟ
କରିବେ । ୧୪ଥାପି ମନ୍ତ୍ରର ସେବାକାର୍ୟ ପାଇଁ ଓ ତାହା
ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ କାର୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରର ଯନ୍ତ୍ର ନେବାକୁ
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନକୁ କରିବ ।

୧୫“କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକୀୟ ଯାଦକଗଣ, ସାଦୋବରା
ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଗଣ ଯେଉଁମାନେ ମୋର ପଦତ୍ରସ୍ଥାନ
ନିଯମ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ମୋଠାରୁ ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ, ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ
ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ସେମାନେ
ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଦ ଓ ରକ୍ତ ବଳିଦାନ ହୋଇଥିବା
ପଶୁମାନଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସମ୍ମର୍ଶରେ ଠିଆ
ହେବେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ୧୬“ସେମାନେ
ମୋର ପଦତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ସେମାନେ
ମୋତେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ମେଜ ନିକଟକୁ ଆସିବେ
ଓ ସେମାନେ ମୋର ସେବାରେ ଯନ୍ତ୍ରାଳୀ ହେବେ ।
୧୭ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଫାଟକ ନିକଟକୁ
ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ନାଇଲନ୍ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବେ, ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ସେବା କରନ୍ତି,
ସେମାନେ ନିଯମ ପଶମ ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିବେ ନାହିଁ ।
୧୮ସେମାନଙ୍କ ମସୁକରେ ମସିନା ବସ୍ତୁର ପଗଡ଼ ଓ କଟି
ଦେଶରେ ମସିନା ବସ୍ତୁର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବ । ସେତେ ନାତ
ହେଲାଭଳ କୌଣସି ପୋଷାକ ସେମାନେ ପିନ୍ଧିବେ ନାହିଁ ।
୧୯ପୁଣି ସେମାନେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ଉପାସନା ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ବସ୍ତୁ

କାହିଁ ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପଦତ୍ର କୋଠାରେ ସେବାକୁ
ରଖିବେ । ଲୋକମାନେ ଯେପରି ସେହି ପଦତ୍ର ବସ୍ତୁ ନ
ଛଇଲୁବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ
କରିବେ ।

୨୦“ଏହି ଯାଦକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ମସୁକ ନିଯମ କୌଣସି
କରିବେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର କେଶକୁ ଲମ୍ବ ହେବାକୁ
ଦେବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର କେଶ
କର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ । ୨୧କୌଣସି ଯାଦକ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ ।
୨୨ପୁଣି ସେମାନେ ବିଧବା କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ପରତ୍ୟକା ସ୍ତ୍ରୀରୁ
ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶନାଟ
ଅନୁଭା କୁମାରୀ କିମ୍ବା ମୃତ ଯାଦକର ବିଧବାକୁ ବିବାହ
କରିବେ ।

୨୩“ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଦତ୍ର
ଓ ଅପଦତ୍ର ଆଉ ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ଯେଦ
ଶିଖାଇବେ । ୨୪ବିବାହ ଉପପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲେ ସେମାନେ ବିଗୁରପତି
ଭାବରେ ବିଗୁର କରିବେ । ମୋର ସମସ୍ତ ଶାସନ ବିଷ
ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ବିଗୁର ନିଷ୍ଠାତି କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ
ମୋର ନିର୍ମୂଳିତ ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ମୋର
ବିଧ ସବୁ ପାଳନ କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମ
ଦିନଗୁଡ଼କ ପଦତ୍ର ରଖିବା ଉଚିତ । ୨୫କାରଣ ସେମାନେ
ଅଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମୃତ ଲୋକ ଶବ୍ଦ ନିକଟକୁ
ଆସିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ପିତା, ମାତା, ପୁତ୍ର,
କନ୍ୟା, ଭ୍ରାତା କିମ୍ବା ଅବିବାହତ ଭାଇନୀ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ
ଅଶୁଚି କରିପାରିବେ । ୨୬ପୁଣି ଯାଦକ ଶୁଚି ହେଲା ପରେ
ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ୨୭ସେ
ଯେଉଁ ଦିନ ଉପାସନା ପାଇଁ ପଦତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର
ଯିବ ସେବନ ନିଜ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।”
ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୨୮“ଆଉ ଲୋକୀୟମାନେ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରାପୁ
ହେବେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି, ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲ
ଭିତରେ କୌଣସି ଭୂମି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ
ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟେ । ୨୯ସେମାନେ ଶାସ୍ୟ ବଳ,
ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ଭୋନନ କରିବେ । ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ
ଯାହାର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ସେ ସବୁ
ସେମାନଙ୍କର ହେବ । ୩୦ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶାସ୍ୟ
ଅମଲର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଓ ସମସ୍ତ ଉପହାରଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପହାର ଯାଦକମାନଙ୍କର ହେବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ
ଭୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଗୁହରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିବା
ପାଇଁ ଯାଦକରୁ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ଦେବ । ୩୧ପୁଣି
ସେମାନମାନେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗ
ଦିବୀର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ମୃତ ପଶୁ କିମ୍ବା ପଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ
ନାହିଁ ।

ପଦତ୍ର ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେଶ ବସ୍ତୁ

୪୫ “ଏବଂ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ପାଇଁ ଶୁଲାବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଭୂମି ବିଭାଗ କରିବେ, ଭୁମ୍ଭେମାନେ

ଏଥରୁ ଏକ ପଦତ୍ର ଅଂଶପର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳଗା ରଖିବା ଉଚିତ । ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 25,000 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତି 20,000 ହାତ ହେବ । ସେ ସମସ୍ତ ଭୂମି ପଦତ୍ର ହେବ । ୨ତାହା ମଧ୍ୟ 500 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 500 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବର୍ଗକାର କ୍ଷେତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଦତ୍ର ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ରହିବ । ତାହାର ଚତୁର୍ଭିଂଗରେ ପରିମିତ ଏକ ଖୋଲା ସ୍ଥାନ ରହିବ । ୩ଆଉ ଏହି ପରିମିତ ଅଂଶରୁ ଭୁମ୍ୟ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଭୂମି ମାପିବ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ଓ ମହାପଦତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪“ଦେଶର ଏହି ଅଂଶ ପଦତ୍ର ଥିଲେ । ଯାନ୍ତିକମାନେ, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତ ଏବଂ ପଦତ୍ର ମନୀରରେ ସେବା କରେ ଏହି ଭୂମି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇବେ । ଆଉ ଏହି ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଓ ଧର୍ମଧାରୀ ପାଇଁ ପଦତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ । ୫ପୁଣି 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ଯେଉଁ ଲୋକୀୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉପାସନା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅଥିବ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବାସ କରିବା ପାଇଁ ନଗର ହେବ ।

୬“ପୁଣି ନଗରର ପାଇଁ ପଦତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ପାଖେ ପାଖେ 5,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଭୂମି ନିରୂପଣ କରିବ । ତାହା ସମୁଦ୍ରାୟ ଲୋକୀୟଲ ବଂଶର ନିମନ୍ତେ ହେବ । ୭ପୁଣି ଅଧିପତି ନିମନ୍ତେ ଯାହା ହେବ ସେ ଭୂମି ପଦତ୍ର ଉପହାର ଓ ନଗର ଅଧିକାର ଭୂମିରେ ଉଭୟ ପାଖରେ ରହିବ । ଆଉ ପଣ୍ଡିମ ସୀମାଠାରୁ ପୂର୍ବ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିକି ଏହାର ଓସାର ଗୋଟିଏ ପରିବାରବର୍ଗର ଭୂମି ଅଂଶ ସହିତ ସମାନ ହେବ । ୮ଏହା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକୀୟଲ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଅଧିକାରାର୍ଥେ ହେବ । ପୁଣି ଆୟର ଅଧିପତିମାନେ ଆୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଉପଦ୍ରବ କରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଲୋକୀୟଲ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟ୍ଟି ଅନୁସାରେ ଦେଶ ଦେବେ ।”

୯ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକୀୟଲ ଅଧିପତିମାନେ, ଯଥେଷ୍ଟ ! ଭୁମ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ । ଭୁମ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାରତା ଓ ଧନ ଅପହରଣ କରିବ ଦୂର କର । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧ କର । ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୂମି ନେଇଯିବା ବନ୍ଦ କର ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୦“ଲୋକମାନଙ୍କୁ ୦କବା ବନ୍ଦ କର । ଯଥାର୍ଥ ତରକୁ ଓ ଏୟିପା ଓ ଯଥାର୍ଥ ମାପ ବ୍ୟବହାର କର । ୧୧ବାର ଯେପରି ହୋମରର ଏକ ଦଶମାଶ ହେବ, ଏୟିପା ହୋମରର ସହିତ ସମାନ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ଏୟିପା ଓ ବାତର ଏକ ସମାନ ପରିମାଣ ହେବ । ତହିଁର ପରିମାଣ ହୋମର ଅନୁସାରେ ହେବ । ୧୨ପୁଣି ଏକ ଶେକଳ କୋଡ଼ିଏ ଗେର ହେବ, ଏକ ମିନା କୋଡ଼ିଏ ଶେକଳ, ପଚିଶ ଶେକଳ, ପଦମ ଶେକଳ ହେବ ।

୧୩“ଭୁମ୍ୟମାନେ ଏହି ବିଶେଷ ନେଇବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋମର ଏକ ଶଶ୍ଵତ ଗହମ ଓ ଏକ ଶଶ୍ଵତ ବାଲ ଭୁମ୍ୟମାନେ ଦେବ ।

୧୪ପୁଣି ବାର ସମୁଦ୍ରାୟ ତେଜିର ନିରୂପିତ ଅଂଶ କୋରୁ ଏକ ବାତର ଦଶମାଶ ହେବ । କୋର ଦଶ ବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ହୋମର, କାରଣ ଦଶ ବାତରେ ଏକ ହୋମର ହୁଏ ।

୧୫ଆଉ ଲୋକୀୟଲ ଭଲ ଦଳ ହୋଇଥିବା ଗୁରଣଭୂମି ପ୍ଲାନ୍ଟ ପଲାର 200 ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମେଷ ଦେବ । ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ନେଇବେଦ୍ୟ ହେବ ।

“ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶୁଭ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ୟ ବଳି, ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ହେବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୬“ଦେଶର ସମୟ ଲୋକ ଲୋକୀୟଲ ଅଧିପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଉପହାର ଦେବେ । ୧୭ପୁଣି ପର୍ବ ଦିନରେ; ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ଦଶମାବାରମୁହୂର୍ତ୍ତକରେ ଲୋକୀୟଲ ବଂଶର ସକଳ ନିରୂପିତ ପର୍ବ ସମୟରେ ହୋମବଳି, ଶାସ୍ୟବଳି ଓ ପ୍ରୟେ ନେଇବେଦ୍ୟ ଓ ସହଭାଗିତାର ନେଇବେଦ୍ୟ ଅଧିପତି ଦେବେ । ଅଧିପତି ଲୋକୀୟଲକୁ ପଦତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ପାପାର୍ଥକ ବଳ, ଶାସ୍ୟ ନେଇବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି, ସହଭାଗିତାର ନେଇବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।”

୧୮ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଭୁମ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ କରିବ । ୧୯ପୁଣି ଯାନ୍ତି ପାପାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ କିଛି ନେଇ ମନୀର ରୈକାଠାମାନର ଉପରେ ଓ ଯଜବେଦୀ ଥାକର ଗୁର କୋଶର ଉପରେ ଆଉ ଭିତର ପ୍ରାଣର ଦ୍ୱାରା ରୈକାଠାମାନର ଉପରେ ଲଗାଇବା ଉଚିତ । ୨୦ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଭ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପାପ କରେ ତାହାପାଇଁ ଓ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନାଶତରେ ପାପ କରେ, ତାହା ପାଇଁ ଭୁମ୍ୟ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଏହି ପ୍ରକାର କରିବ । ଏହିରୁପେ ଭୁମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।

ନିୟମପର୍ବ ସମୟର ବଳ

୨୧“ପ୍ରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଦିବସରେ ଭୁମ୍ୟମାନଙ୍କର ନିୟମର ପର୍ବ ହେବ । ସେହି ପର୍ବ ସାତଦିନ ଧରି ପାଇବେ । ସେ ସମୟରେ ଭୁମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାତୀଶୁନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଭୋଦନ କରିବ । ୨୨ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ଅଧିପତି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦେଶପ୍ରସ୍ତୁତ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ଏକ ବୃକ୍ଷଭାବ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୩ଭୋଦନ ସାତଦିନ ସମୟ ଯାଏ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ସାତଦିନ ଯାଏ ପ୍ରତିଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାତ ବୃକ୍ଷଭାବ ଓ ସାତ ମେଷ, ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୪ଏବଂ ଅଧିପତି ଏକ ଏକ ବୃକ୍ଷଭାବ ସହିତ ଏକ ଏକ ଏୟିପା ଯବ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ସହିତ ଏକ ଏକ ଏୟିପା ଯବ ଓ ପ୍ରତି ଏୟିପା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହୀନ ତେଜିର ଶାସ୍ୟ ନେଇବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୫ଏବଂ ସେହି ଅଧିପତି ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦିନ ପର୍ବ ସମୟରେ ସାତଦିନ ଯାଏ ଏହିରୁପେ

ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାର୍ଥକ ବଳ, ହୋମାର୍ଥକ ବଳ, ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଆଉ ତେଳ ଦାନର ବିଧ ଅନୁୟାୟୀ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବେ ।”

ଅଧିପତି ଓ ପର୍ବତୀଙ୍କ

46 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଭିତର ପ୍ରାଣର ପୂର୍ବଦୂର କାଯ୍ପିକାରୀ ଛାନ୍ଦନ ବନ୍ଦ ରହିବ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାମ ଦିନ ଓ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ଖୋଲ ରହିବ । ୨ପୁଣି ଅଧିପତି ବାହାର ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ଦ୍ୱାର ଗୌକାଠ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବେ । ଆଉ ଯାଜକମାନେ ତାଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ସେ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଶାମ କରିବେ ଓ ତା'ପରେ ବାହାର ଯିବେ । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଯିବ ନାହିଁ । ୩ଆଉ ବିଶ୍ଵାମ ବାରରେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ସେହି ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଦେଶର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମଶ୍ରେ ପ୍ରଶାମ କରିବେ ।

୪“ପୁଣି ଅଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ହୋମବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ତାହା ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ ନିଃଶ୍ଵର ଛାନ୍ଦନ ମେଷଶାବକ ଓ ନିଃଶ୍ଵର ଏକ ମେଷ ହେବ । ୫ଆଉ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଦେବେ ଓ ମେଷଶାବକ ସଙ୍ଗେ ସେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଦେବେ । ପୁଣି ଏକ ଏକ ଏପିଣା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହୀନ ତେଳ ଦେବେ ।

୬“ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ହୋମବଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଃଶ୍ଵର ଗୋବସ୍ତ୍ର ଛାନ୍ଦନ ମେଷ ଶାବକ ଓ ଏକ ମେଷ ହେବ । ଆଉ ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ନିଃଶ୍ଵର ହେବେ । ୭ଆଉ ଅଧିପତି ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଗୋବସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏପିଣା ଶବ୍ୟ, ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏପିଣା ଶବ୍ୟ ଓ ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଦେବେ । ଆଉ ଏକ ଏକ ଏପିଣା ପର ଏକ ଏକ ହୀନ ତେଳ ଦେବେ ।

୮“ପୁଣି ଅଧିପତି ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ସେହି ଦ୍ୱାର ବାରଣ୍ୟ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବେ ।

୯“ମାତ୍ର ନିରୂପିତ ପରବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରଶାମ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ଆସିବ, ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବ । ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ପଥଦେଇ ବାହାର ଯିବ । ମାତ୍ର କେହି ଯେଉଁ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିବେ ସେହି ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଫେରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ନିଜ ସମୁଖସ୍ତ ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବ । ୧୦ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭିତରକୁ ଯିବେ ସେତେବେଳେ ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କ ସହି ଭିତରକୁ ଯିବେ । ଆଉ ବାହାରଙ୍କ ବେଳେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ବାହାର ଯିବେ ।

୧୧“ଆଉ ପର୍ବ ଓ ଉତ୍ସବାଦ ସମୟରେ ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଗୋବସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏପିଣା ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ,

ଏକ ଅଣ୍ଣିର ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏପିଣା ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ମେଷ ଶାବକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆଉ ଏକ ଏପିଣା ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏକ ହୀନ ତେଳ ଦେବେ ।

୧୨“ପୁଣି ଅଧିପତି ଯେତେବେଳେ ସେଞ୍ଚାଦତ ଉପହାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳ ଅବା ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ସେଞ୍ଚାଦତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବଦୂର ଫିଟା ଯିବ । ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ ଯେପରି କରନ୍ତି ସେହିପରି ଆପଣା ହୋମବଳ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ତା'ପରେ ସେ ବାହାର ଯିବେ ଓ ବାହାର ଗଲପରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଯିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେ ନେବେଦ୍ୟ

୧୩“ପୁଣି ଭୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବର୍ଷାୟ ନିଃଶ୍ଵର ଏକ ମେଷ ଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ତାହା ଭୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୪ଆଉ ତାହା ସହି ଭୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଏପିଣାର ଏକ ଷଷ୍ଠୀଶାଖା ଓ ସରୁ ମଜିବାକୁ ତିନାଇବାକୁ ଏକ ହୀନର ଏକ ତୃତୀୟଶାଖା ତେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହି ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ବନ୍ଦ ନକର ସର୍ବଦା ଦେବ । ୧୫ଏହରୂପେ ଲୋକମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ରୂପେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ମେଷଛୁଆ, ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ତେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।”

ଅଧିପତିଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଧ

୧୬ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅଧିପତି ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜନକୁ ତାଙ୍କ ଭୂମିର ଅଶ୍ରୁ ଗୋଟିଏ ଉପହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ସେହି ପୁତ୍ରମାନେ ହେବେ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ସଂପତ୍ତି ହେବ । ୧୭ମାତ୍ର ଯଦି ଅଧିପତି ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ କିଛି ଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ମୁକ୍ତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ହେବ । ଓ ତା'ପରେ ତାହା ଅଧିପତି ନିକଟକୁ ଫେରିବେ । ଆଉ ସେ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀରୁ କେବଳ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ । ୧୮ଆଉ ଅଧିପତି ନିରୂପିତ ନିରୂପିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀରୁ ବର୍ତ୍ତିତ କରିବାରେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀରୁ ଅଧିକାର ପାଇବେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ କେବଳ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ପାଇବେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୋର କୌଣସି ଲୋକ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଅଳଗା ହେବ ନାହିଁ ।”

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପାକଶାଳା

୧୯ତା'ପରେ ସେ ଦ୍ୱାର ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରବେଶ ପଥ ଦେଇ ମୋତେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗମୁଖ ପବିତ୍ର କୋଠରୀରୁ ଆଶିଲେ । ମୁଁ ସେଠାରେ ପର୍ବିମରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିବାର ଦେଖିଲୁ । ୨୦ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ସିଦ୍ଧ କରିବେ, ଆଉ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ପାକ କରିବେ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ପଦିତ୍ର କରିବା ନମନେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ତାହା ସବୁ ଆଶିବା ଦରକାର ନାହିଁ ।

21ଏହାପରେ ସେ ମୋତେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଶି ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ରୂପକୋଣ ଦେଇ ଗମନ କରଇଲେ । ଆଉ ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା । **22**ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ରୂପ କୋଣରେ ରୂପିତ ହାତ ଦେଖିବୁ ଓ ତିରିଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀର ଦିଶିଷ୍ଠ ଏକ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା । କୋଣମାନଙ୍କର ଏହି ରୂପ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମାପ ସମାନ ଥିଲା । **23**ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ରୂପପାଖରେ ଥାକ ଥିଲା । ସେହି ଥାକ ଭିତର ପାଖକୁ ଲାଗି ପାକସ୍ଥାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । **24**ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏସୁ ପାକ ରୂପ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରୂପର ପରିରକ୍ଷମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବଳ ସିଦ୍ଧ କରିବେ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନଳ ନିର୍ଗତ ହେବ

47 ଅନେକର ସେ ମୋତେ ଫେରଇ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱା ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ରୂପର ପ୍ରଦେଶ ସ୍ଥାନରେ ତକ୍କ ନଳ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବହୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି କାରଣ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମନଶ୍ଵର ପୂର୍ବାଭିମୁଖୀ ଥିଲା । ଆଉ ସେହି ନଳ ତକ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଯଜବେଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବହିଲା । **୧**ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ବାହାର ପଥ ଦେଇ ବୁଲଇ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ପଥ ଉପର ଦେଇ ବାହାର ଦ୍ୱାରକୁ ନେଇ ଗଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନଳ ବହୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି ।

୩ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ମାପ ଫିତା ନିଦ ହାତରେ ନେଇ ପୂର୍ବଆଡ଼େ ଗଲେ ଓ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ । ଆଉ ମୋତେ ସେ ନଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରଇଲେ । ନଳ ଆଶ୍ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । **୪**ପୁଣି ସେ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ ଓ ମୋତେ ନଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରଇଲେ, ନଳ ଆଶ୍ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ପୁନର୍ଦୀର 1,000 ହାତ ମାପିଲେ ଓ ନଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମୋତେ ଗମନ କରଇଲେ, ନଳ ଅଶ୍ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । **୫**ତାହାପରେ ସେ ଆଉ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ଗଭୀର ନଦୀ ହେଲା ଓ ମୁଁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । କାରଣ ନଳ ଏତେ ଗଭୀର ଥିଲା ଯେ, ନଳକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପଢିଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ କେହି ପାର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । **୬**ତାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ନାନ, ଭୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖିଲ କି? ”

ତଥ୍ବେ ସେ ମୋତେ ଫେରଇ ନଦୀ ତୀରକୁ ଆଣିଲେ । **୭**ମୁଁ ଫେର ଆସିଲା ବେଳେ ନଦୀ ତୀରର ଉତ୍ସୁକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅନେକମୁହୂର୍ତ୍ତ ବଢ଼ ବଢ଼ ବୃକ୍ଷ ଥିବାର ଦେଖିଲା । **୮**ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ନଳ ସବୁ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡ଼େ ବହୁଥିଲା । ଆଉ ତାହା ପ୍ରବାହତ ହୋଇ ଆରବାକୁ ଯିବ, ଆଉ ତାହା ମୁତ୍ତ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯିବ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଏହାର ନଳ ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ । **୯**ପୁନର୍ଭୁ ଏହି ନଦୀ ସବୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ବହିବ,

ସେ ସ୍ଥାନଟିକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଜୀବନକୁ ସବୁ ବନ୍ଧିବେ ଓ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥପାର ମହ୍ୟ ହେବେ । କାରଣ ଏହି ସବୁ ନଳ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ସମୁଦ୍ରର ନଳ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଏହା ପ୍ରବାହତ ହେବ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତେ ସଂଦେହିତ ହେବେ । **୧୦**ଏବଂ ଭୁମ୍ଭେ ତାହା ନିକଟରେ ମନ୍ୟଧାରଳ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିପାରିବ । ଏମନଗଦୀ ଠାରୁ ଏମନଇଲୁଇମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ପକାଇବାର ସ୍ଥାନ ହେବ । ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ନାଲ ପକାଇବେ । ଏବଂ ଏହାର ମାଛସବୁ ଭୂମଧ ସାଗରର ମାଛ ପର ଅନେକ ପ୍ରକାର ହେବେ । **୧୧**ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାନରେ ପଙ୍କ ଓ ରୈଲ ଭୂମି ସବୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ନାହିଁ, ସେହି ସବୁ ଲବଣ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହେବ । **୧୨**ନଦୀର ଉତ୍ସୁକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ଫଳଦୂଷ ହେବ ଓ ସେବୁତିକର ପତ୍ର ମଳିନ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେହି ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପଦିତ୍ର ସ୍ଥାନର ନିର୍ଗତ ନଳରେ ବିଭିନ୍ନବା ହେଉ ପ୍ରତି ମାସରେ ନୂତନ ଫଳ ଧାରଣ କରିବେ । ଆଉ ତାହାର ଫଳ ଆହାରାର୍ଥେ ଓ ପତ୍ର ଆଗୋଗ୍ୟାର୍ଥେ ଓୟିଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହର ହେବ ।

ବିଭିନ୍ନ ଗୋଟୀ ନମନେ ଭୂମି ବନ୍ଧନ

୧୩ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶର ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଧିକାର ନମନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ, ତାହାର ସୀମା ଏହି । ଯୋଷେପ ଦୁଇ ଭାଗ ପାଇବ । **୧୪**ଭୁମେମାନେ ଏହା ସମାନ ସମାନ ଭାଗ କରିବ । କାରଣ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଭୂମିନାଙ୍କ ପୂର୍ବପୂରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥିଲା । ଏହି ଦେଶ ଭୁମେମାନେ ଅଧିକାର କରିବ ।

୧୫“ପୁଣି ଦେଶର ସୀମା ଏହି ହେବ । ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ହିତଲୋନ ପଥ ନିକଟସ୍ଥ ମହା ସମୁଦ୍ରଠାର ସଦାଦର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । **୧୬**ହମାତ୍ର, ବରୋଥା, ଦମ୍ଭେଶକର ଓ ହମାତର ସୀମାର ମଧ୍ୟରେ ସିବ୍ରାତ୍ୟିମ; ହୌରଣର ସୀମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ସର ହତୀକୋନ । **୧୭**ପୁଣି ସମୁଦ୍ରଠାର ସୀମା ଦମ୍ଭେଶକ ସୀମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ସର ଏମନ ହେବ, ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଉତ୍ତରରେ ହମାତର ସୀମା । ଏହା ଉତ୍ତର ସୀମା ।

୧୮“ପୂର୍ବ ଦିଗର ସୀମା ହାମୋର, ନୋଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ହୌରଣ, ଦମ୍ଭେଶକ ଦେଇ ଯଦ୍ଦନ ନଦୀ ଦେଇ ଗିଲିଯୁଦ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବ । ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ହୌରଣ, ଦମ୍ଭେଶକ ଓ ଗିଲିଯୁଦ । ଆଉ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ଯଦ୍ଦନ ହେବ । ଉତ୍ତର ସୀମାରୁ ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପିବ । ଏହା ପୂର୍ବ ସୀମା ହେବ ।

୧୯“ପୁଣି ଦେଶର ଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ତାମରଠାର ମରିବତ୍ର-କାଦେଶଟ୍ଟ ନଳ, ମିଶର ସ୍ରୋତୋମାର୍ଗ ଓ ମହା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଏହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ।

୨୦“ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ଠାରୁ ହମାତର ସମୁଖ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାସମୁଦ୍ର ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ହେବ । ଏହା ପଶ୍ଚିମ

ସୀମା । 21ଭୁବେନାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦେଶ ଭାଗ କରିବ । 22ପୁଣି ଭୁବେନାନେ ଭୁବେନାନଙ୍କ ଉତ୍ତରଭାଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଭୁବେନାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନମନେ ଓ ସେମାନଙ୍କାରୁ ଉପରୁ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ନମନେ ଓ ଉତ୍ତରଭାଗୀମାନଙ୍କ ନମନେ ଶୁଳାବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵନ୍ଦରୁଷ୍ଣାନ ଭୁଲ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଲଗ୍ନାୟେଲ ଭୁମିର ଉତ୍ତରଭାଗୀମାନଙ୍କ ହେବା ଉଚିତ । ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମି ପ୍ରାପ୍ତ କର । 23ସେମାନେ ନିନର ବାସ କରୁଥିବା ପରିବାରବର୍ଜ ଅନୁସାରେ ଅଧିକାର ପାଇବେ ।” ସଫାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି

ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଜ ପାଇଁ ଦେଶ

48 1-7“ଉତ୍ତର ସୀମା ଭୁବନ ସାଗରଠାର ପୂର୍ବକୁ ହରଲୋନ, ହମାର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଭସରେ-ଏମନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାର କରିଥିଲା । ଏହା ଦମ୍ପେଶକ ଓ ହମାର ସୀମା ଉପରେ ଥିଲା । ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ନମନେ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଦେଶ ବିଭାଗ ହେବ ଓ ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶ ବିଭାଗ ହେବ । ଆଉ ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ନାମ ଏହିପରଃ ଯଥା: ଦାନ, ଆଶେର, ନପ୍ତାଳ, ମନଃଶି, ଲପ୍ରେମି, ରୁବେନ ଓ ଯିତ୍ତବା ।

ଭୂମିର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗ

8“ପୁଣି ଦେଶ ଭୁବେ ଉପହାର ରୂପେ ଦେଇଛ ତାହା ଯିତ୍ତବାର ଉତ୍ତର ସୀମାରେ ରହିବ । ପୁଣି ଯିତ୍ତବାର ସୀମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁବେନାନଙ୍କ ଦର ଉପହାର ଭୂମି ରହିବ । ତାହାର ଲମ୍ବ 25,000 ହାତ ଓ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶର ସମାନ ହେବ । ଆଉ ଏହାର ମଧ୍ୟବତ୍ରୀ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିର ହେବ । 9ଭୁବେନାନେ ସଫାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଉପହାର ଭୂମି ନିବେଦନ କରିବ, ତାହାର ଦେଖ୍ୟ 25,000 ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ 10,000 ହାତ * ହେବ । 10ସେହି ବିଶେଷ ଭୂମି

“ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ । ତାହା ଉତ୍ତରରେ 25,000 ହାତ ଦେଖ୍ୟ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ପୁଣି ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ଦେଖ୍ୟ ହେବ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସଫାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ହେବ । 11ତାହା ସାଦୋକର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପଦ୍ମବ୍ରାନ୍ତିକ୍ରି ଯାଜକମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ନମନେ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ ସେବା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ବର ରକ୍ଷଣୀୟ । ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଜ ଦିପଥାମୀ ହେବା ସମୟରେ ଲୋକୀୟମାନେ ଯେପରି ଦିପଥାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ । 12ସେମାନେ ମହାପଦ୍ମତ୍ର ଭୂମିର ଲୋକୀୟମାନଙ୍କ ସୀମା ପାଖରେ ଏକ ବିଶେଷ ଭାଗ ପାଇବେ ।

10,000 ହାତ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରତିଲିପିରେ ଏହା 20,000 ହାତ ଅଛି ।

13“ସୀମା ସହି ଯାଜକମାନେ, ଲୋକୀୟମାନେ 25,000 ହାତ ଦେଖ୍ୟ, 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିଗିଷ୍ଟ ଭୂମି ପାଇବେ । ସମୁଦ୍ର ଭୂମିର ଦେଖ୍ୟ 25,000 ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ 10,000 ହାତ ହେବ । 14ସେମାନେ ସେହି ଭୂମିର କିଛି ବିକ୍ର୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଭୂମିର ସବୁରୁ ଉତ୍ତର ଅଂଶ, ଆଉ ତାହା ହାତେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକ୍ରି ହୋଇଥାଏ ।

ନଗର ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ ବିଭାଗ ବିଭାଗ

15“ଆଉ 25,000 ହାତ ଦେଖ୍ୟ ଓ 5,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିଗିଷ୍ଟ ଭୂମି ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ତାହା ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର, ନଗର, ବସତିସ୍ଥାନ ଓ ରୂପଣ ଭୂମି ନମନେ ରହିବ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ନଗର ରହିବ । 16ନଗରର ପରିମାପ ଏହିପରି ହେବ । ଏହାର ଉତ୍ତର ସୀମା, ପଶ୍ଚିମ ସୀମା, ପୂର୍ବ ସୀମା ଓ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପ୍ରତ୍ୟେକ 4,500 ହାତ ଦିଗିଷ୍ଟ ହେବ । 17ଆଉ ନଗରର ରୂପଣ ଭୂମି ହେବ । ତାହାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପ୍ରତ୍ୟେକ 250 ହାତ ଦିଗିଷ୍ଟ ଭୂମି ହେବ । 18ପୁଣି ପଦିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଦେଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ହେବ । ଆଉ ତାହା ନଗରର କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଉପରୁ କରିବ । 19ଆଉ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଯାବତୀୟ ପରିବାରବର୍ଜ ସେହି ଭୂମିର କୃଷି କରିବେ ।

20“ସମୁଦ୍ର ଉପହାର ଭୂମିର ଦେଖ୍ୟ 25,000 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ 25,000 ହାତ ହେବ । ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟବହାର ନମନେ ଏହି ଭୂମିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଯିବ । ସେଥିରୁ ଏକ ଭାଗ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନମନେ ଓ ଏକ ଭାଗ ନଗର ନମନେ ରହିବ ।

21-22“ଭୂମିର ଅଂଶ ପଦିତ୍ର ମନୀର ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖାଗଲ ଏବଂ ସହର ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବଦେଶୀମା ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ପରମିତ ଉପହାର ଭୂମିର ସମୁଖସ୍ଥ ଭୂମି ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ପରମିତ ଭୂମିର ସମୁଖସ୍ଥ ଭୂମି ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କର ହେବ । ଆଉ ପଦିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଓ ମନ୍ଦିରର ପଦିତ୍ର ସ୍ଥାନ ତହିଁର ମଧ୍ୟବତ୍ରୀ ହେବ । ଆହୁର ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କ ଅଂଶର ମଧ୍ୟବତ୍ରୀ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସୀମା ଓ ନଗର ଅଧିକାରର ସୀମାଠାର ଯେଉଁ ଭୂମି ଯିତ୍ତବା ଓ ବିନ୍ୟାମାନର ସୀମାର ମଧ୍ୟବତ୍ରୀ ଅଛି ତାହା ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ ।

23-27“ଯଦିନ ନଦୀର ପୂର୍ବରେ ବାସ କରୁଥିବା ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଭୂମିର ଦକ୍ଷିଣରେ ରହିବ । ଏହିପରି ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କର ଯେତେକି ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କ ଦିଗରରେ ବାସ କରନ୍ତି । ପୂର୍ବ ସୀମାରୁ ମହା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଜଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଭାଗ ଭୂମି ରହିବ । ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ: ବିନ୍ୟାମାନ, ଶିମିଯୋନ, କିଷାଖାର, ସବୁନ ଓ ଗାଦ ।

28“ପୁଣି ଗାଦର ସୀମା ନକଟସ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ନକଟରେ ତାମରଠାରୁ ମରୀବରୁ-କାଦେଶସ୍ତୁ ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶରର ନଦୀ ଓ ମହାସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ସୀମା ହେବ । **29**ସେହି ହେଉଛି ଦେଶ ଯାହାକୁ ଭୁଲେମାନେ ଲଙ୍ଘାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗର ଉତ୍ତରଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରିବ ଓ ଏଗୁଡ଼କ ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଅଟେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ନଗରର ଦ୍ୱାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ

30“ଆଉ ଏହସବୁ ନଗରର ନର୍ଗମନ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଲଙ୍ଘାୟେଲଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ପରେ ସେମାନେ ନାମିତ ହେବେ ।

“ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ 4,500 ହାତ ପରିମିତ ଭୂମି ହେବ । **31**ଲଙ୍ଘାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ନାମାନୁସାରେ ଉତ୍ତରରେ ତିନି

ଦ୍ୱାର ହେବ । ସେବୁଡ଼ିକ ହେଲେ ରୁଦେନର ଦ୍ୱାର, ଯିହିଦାର ଦ୍ୱାର ଓ ଲେବୀର ଦ୍ୱାର ।

32“ନଗରର ପୂର୍ବଧିଗରେ 4,500 ହାତ ପରିମିତ ଭୂମି ହେବ ଓ ସେଠାରେ ତିନି ଦ୍ୱାର ହେବ । ଯଥା: ଯୋଷେଫର ଦ୍ୱାର, ବିନ୍ୟାମୀନର ଦ୍ୱାର ଓ ଦାନର ଦ୍ୱାର ।

33“ନଗରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ 4,500 ହାତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନି ଦ୍ୱାର ରହିବ । ଯଥା: ଶିମିଯ୍ୟୋନର ଦ୍ୱାର, ଲକ୍ଷାଖର ଦ୍ୱାର ଓ ସଦୂଳୁନର ଦ୍ୱାର ।

34“ପୁଣି ପଶୁମ ପାର୍ଶ୍ଵର ଭୂମି 4,500 ହାତ ପରିମିତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନିଦ୍ୱାର ହେବ । ଯଥା: ଗାଦର ଦ୍ୱାର, ଆଗେଗର ଦ୍ୱାର ଓ ନପୁଳିର ଦ୍ୱାର ।

35“ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶର ଦେଇଁ 18,000 ହାତ ପରିମିତ ହେବ । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ନଗରର ନାମ ହେବ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତହିଁ ବିଦ୍ୟମାନ ।”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>